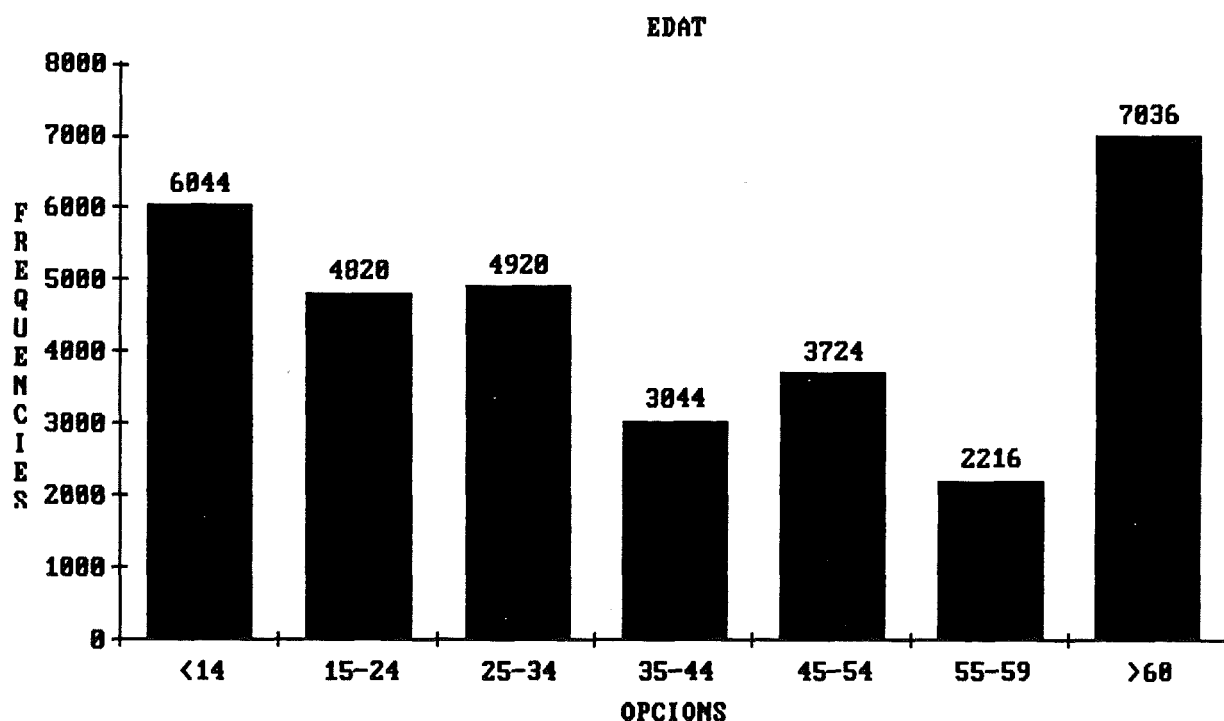

Le Creusot té una població de 31.804 persones (6), dels quals un 48'07 % són homes (15.288) i el 51'93 % restant dones. Com es pot observar a la gràfica N°. 56, que recull la distribució per edats de la població de Le Creusot, hi ha un 41 % de la població que té més de 45 anys, segurament per un descens en la taxa de mortalitat dels últims anys. En funció d'aquestes darreres dades podríem considerar que aquesta és una població vella.

GRAFICA N°. 56: Distribució per edats de la població de Le Creusot (França).

(6) Les dades que es presenten tot seguit han estat extretes de les estadístiques municipals i corresponen a l'any 1.983. Soc conscient de la manca d'actualització de les dades poblacionals, però he hagut de dependre, per la distància física, del que ells m'enviaven per correu. Malgrat tot, crec que amb la resta de dades, que sí estan al dia, hom pot fer-se una idea bastant clara d'aquesta comunitat.

La població activa constitueix un 40'08 % (12.748) de la població total, dels quals un 60'06 % són de sexe masculí (7.656) i el 39,94 % restant (5.092) de sexe femení. La població activa és considerablement superior entre els homes que entre les dones. El 50'70 % dels homes de Le Creusot constitueixen població activa, mentre que d'entre les dones només ho serien el 30'83 %.

Pel que fa als sectors d'activitat, hom comprova que aquesta població s'orienta fonamentalment vers la indústria i el sector terciari, ocupant la primera a un 49'56 % de la població activa, i la segona un 37'49 %.

Les categories socioprofessionals es distribueixen de la següent manera:

- Agricultors.	16 (0'1 %)
- Artesans, comerciants, caps d'empresa	988 (3'1 %)
- Quadres, professions intel.lectuals superiors.	748 (2'4 %)
- Professions intermitges.	2.012 (6'3 %)
- Empleats	2.836 (8'9 %)
- Obrers	5.828 (18'3 %)
- Retirats	4.900 (15'4 %)
- Sense activitat professional (compresos els aturats que mai han treballat.	14.476 (45'5 %)
TOTAL	31.804

Com es pot observar per aquestes dades Le Creusot és una població fonamentalment obrera amb un alt índex de atur.

Malgrat tot, sembla existir una certa qualitat de vida, atès que les mateixes estadístiques assenyalen que el nombre mitjà de persones per allotjament és de 2'51; el nombre d'habitacions per allotjament 3'23; i el nombre mitjà de persones per habitació 0'78. Aquestes estadístiques estan fetes sobre el que s'anomena "residències principals", en tot cas caldria comprovar quina realitat representen dins la població.

Històricament Le Creusot forma part d'una regió tradicionalment minera i siderúrgica. La regió de la Borgonya francesa segueix aquesta tradició des del 1.600. Le Creusot constitueix una ciutat típica de l'època de la revolució industrial. Vista des d'un mirador que domina tota la vall la ciutat apareix dividida en dos per una línia en forma de "S", conformada per els "alts forns", "la fàbrica", al voltant de la qual s'ordenen tots els edificis. Els vilatans expliquen que durant la guerra el poble va ésser bombardejat i destruït, però no va haver-hi cap bomba que toqués la fàbrica (7).

(7) Si el poble està dividit per la fàbrica, als voltants d'aquell existeixen diverses mines tant obertes (al aire lliure) com tancades (de profunditat). En l'actualitat la gran majoria estan tancades per efecte de la reconversió industrial. Vaig tenir ocasió de visitar-les durant la meua estança i vaig poder comprovar que existeix un respecte quasi reverencial entre la població per aquets llocs.

Le Creusot, com a típica ciutat industrial, ha estat subjecte de nombroses migracions al llarg d'aquests darrers segles. Es diu per exemple que de 1.851 a 1.866 la població va passar de 8.000 a 24.000 habitants (FRANÇOIS, 1982:35). A les estadístiques de 1.983 es diu que des de 1.974 fins aleshores la població es va incrementar en 5.948 persones, de les quals 2.872 n'eren població activa (8).

L'època de la reconversió industrial (principis del 80) va ser viscuda per aquest poble amb força dramatisme. Una de les històries que il·lustren aquest fet i que està recollida en l'espectacle "Messe des travailleurs" és la història de Jeff. Aquest era un jove que es va quedar sense feina i sense expectatives vers el futur. Aleshores es va llençar des de la torre de la mina i es va suïcidar. Va deixar una nota en què deia: "Cedeixo el meu cos a la ciència. Al menys servirà per alguna cosa". Aquest fet dramàtic va commocionar tot el poble.

En l'actualitat la realitat comunitària i professional ha canviat força a Le Creusot. D'ésser una ciutat fonamentalment industrial ha passat a ser, o està en camí de fer-ho, una ciutat capdavantera en quan a empreses d'alta tecnologia. A partir de 1.985 es va endegar als mateixos terrenys de "la fàbrica" (35 hectàrees) el plà

(8) Le Creusot és una població amb molta emigració, de fet durant la meua estança, vaig tenir l'oportunitat de parlar amb nombrosos espanyols, italians, portuguesos i gent d'altres països del món o descendents d'aquells.

"Bourgogne 2.000" que contemplà la creació d'empreses capdavanteres en energies nuclears i en els àmbits dels ferrocarrils (T.G.V.), de l'automòbil, de l'aeronàutica i de les telecomunicacions.

Pel que fa als equipaments (dades actualitzades al 1989) hi ha en aquests moments 13 escoles maternals, 11 escoles primàries, 3 col·legis, 3 liceus, i un institut universitari de tecnologia. Hi ha també 4 organismes de formació (3 de formació professional i 1 Taller Pedagògic Personalitzat). Es comptabilitzen 80 espais verds i, tanmateix, 150 ha. de boscos. En relació amb la salut trobem diversos centres hospitalaris amb 432 llits; 140 places d'acolliment familiar; 452 places per la tercera edat.

Hi ha una bona oferta també d'equipaments culturals. Existeixen 65 associacions culturals; el Museu de l'home i de la indústria ("Ecomusée"), antic castell de la cristalleria, fundat al 1.786; Un centre d'acció cultural (LARC); diverses escoles municipals de dansa, música i arts plàstiques; una biblioteca i una discoteca municipals. Tanmateix, una nova forma de turisme descoberta per aquesta regió: el turisme industrial.

Per últim, assenyalar que hi ha prop de 80 associacions esportives i una oficina municipal d'esports.

8.3. Història del grup destinatari

Al 1.981, el primer adjunt del batlle de Le Creusot fa un "stage" a l'OCC-FNAG i descobreix l'animació global com a eina d'intervenció sociocultural. La seva ciutat està passant aleshores per uns moments molt durs (elevada taxa d'atur, amb tota la problemàtica que això comporta) i la seva màxima preocupació rau en realitzar algun projecte que permeti als homes i dones de la ciutat enfrontar plegats i amb expectatives el futur. Amb aquest idea al cap, cal convèncer als representants del poble de la possibilitat de realització d'un tal projecte. Uns quants animadors de l'OCC-FNAG posen en marxa i representen al mateix poble l'obra "La naissance du Creusot" que recull la història de la ciutat.

Així, amb el vist-i-plau dels representants del poble, s'inicia un projecte d'intervenció sociocultural que abastarà tota la realitat creusotina:

"Una certitud: fer front al desenvolupament d'una vila industrial a frec de la fallida, prendre en compte totes les dimensions de la vida de la ciutat a partir de la preocupació de les persones.

Una ocasió: el bicentenari de la primera fundició real, pretext per a la creació d'un gran espectacle d'història i d'expressió popular "Le travail et la fête". 500 creusotins participen; no només reconstitució o evocació històrica, sinó reconciliació d'un poble amb la seva història, crit d'esperança, alè de solidaritat." (LE COURRIER N°. 54, 1989:14)

Així neix l'ASHEP, Associació Espectacle d'Història i d'Expressió Popular, en la qual s'emmarcaran a partir d'ara els propers espectacles a realitzar i la pròpia intervenció sociocultural de l'OCC.

A partir de l'espectacle es crea a Le Creusot un determinat clima de treball, un "élan". A l'hora de fer el balanç del projecte són sobretot els joves aturats els que interpel·len l'associació. Davant aquesta inquietud es decideix crear una "Association pour la Recherche et le Développement Economique et Social" (ARDES) per acollir un "stage" continu que duri tot l'any. Cada cop hi ha menys gent que treballi a la fàbrica i per tant el clima al poble és d'una forta tensió. Com a primer projecte d'aquesta nova associació es munta un curs-seminari d'inserció a càrrec d'un animador i un antic treballador de la fàbrica (convertit en actual president de l'ASHEP) en què participen 15 joves. L'objectiu és crear unes grades amb 1.100 seients.

En aquest mateix any els animadors de l'OCC són acusats pels diaris locals d'ésser una secta, pel que decideixen traslladar casa seva fora de Le Creusot. La pregunta que des del diari de l'ASHEP llença la comunitat als representant és: "si el fruit era bo, com pot ser l'arbre dolent?", i als habitants de Le Creusot: "la remor pública és tan forta que trenca la confiança que havíeu

dipositat en nosaltres?". No per això renunciem a la intervenció, i al Juny muntem l'espectacle "Les noces creusotines".

Al 1.984 es crea l'"Association pour la Création d'Entreprises Nouvelles" (ACEN) per a promoure i sostenir la creació de noves estructures de treball que siguin veritables comunitats humanes. La primera empresa que es crea sorgeix del seminari d'inserció sobre "construcció de grades" muntat l'últim any. És una empresa, "PROFIL'SCENE", creada conjuntament per l'OCC i persones privades, es dedica a la construcció, venda i lloguer de material escènic.

El 1.985 és un any de força activitats. Es funda en unes antigues fargues, una antiga ubicació industrial prop de Le Creusot, "Les forges du Perreuil", una comunitat permanent de l'OCC. És un espai verd amb diverses naus industrials, tot envoltat per un petit mur, al qual s'hi accedeix a través d'una mena de túnel d'arbres. L'espai és molt agradable; ells diuen, i crec tenen raó, que està pensat a mesura humana.

Aquest mateix any, i per a fer front a les despeses d'adquisició i remodelament de "les forges" es crea la "Société Civil Immobilière ARCHANGE" (SCI) que mitjançant un crèdit i l'emissió d'accions possibilita el projecte. En aquest centre s'ubiquen els diferents tallers de creació de l'espectacle i l'empresa PROFIL'SCENE.

Tanmateix, un centre d'educació social i de formació pel treball. És també l'any de creació de l'espectacle "Messe des travailleurs".

A l'any 1.986 i amb la idea de respondre les preguntes d'una població majoritàriament aturada, s'organitza el col.loqui internacional "Quand l'économique s'enracine au culturel", que acaba amb la representació de "Messe des travailleurs" al pati de l'Ecomusée, antiga fundició real. En aquest mateix any s'organitzen nombrosos seminaris, al voltant del treball i de la creació d'espectacles, en els quals participen joves i gent de la tercera edat de Le Creusot, i també joves de diferents països de la CEE que venen mitjançant intercanvis. L'any següent l'espectacle es traslladarà a Lion per a fer una sèrie de representacions. Es realitza també un film de l'espectacle.

Al 1.988 "Les Charbonnages de France" i "Les Houillères de Bassin du Centre et de Midi" obren a L'OCC-FNAG la mina de Rozelay per a que hi realitzin el seu espectacle. A les representacions d'aquest any assisteix LECH WALESA, que apadrina l'espectacle donant-hi així un ressó internacional. L'espectacle no es realitza a l'any 1.989.

8.4. Resultats de les observacions i les converses informals

Si hi ha alguna iniciativa en què el que hem denominat "observació ecològica o continuada" es dugui a terme de manera sistemàtica és en aquesta. En l'anàlisi de "Messe des travailleurs" no podem parlar de diferents tipus d'observacions, sinó d'una única observació que va començar el dia de l'arribada i va acabar el dia de marxa (9). Es pot afirmar que l'observador va fer una mena d'immersió en la realitat de la intervenció.

8.4.1. La primera visita

L'OCC té a la regió de Le Creusot dos assentaments permanents, "La residence du Lac" a Torcy (al voltant de 10 animadors repartits en tres cases; una d'un matrimoni amb dues nenes, i dues comunitàries, una per menjar i serveis religiosos i l'altre per a treballar; fonamentalment tasques d'administració i d'estudis) i "les

(9) Les observacions van ser fetes per X. Ucar en dues estances a Le Creusot d'una setmana i quatre dies respectivament. La primera es va produir entre el 6 i el 13/V/90 (época de posta en marxa de l'espectacle) i la segona entre el 26 i el 30/VI/90 (época de l'assaig general i l'estrena de l'espectacle). Cal afegir que en aquest cas, les observacions estaven dificultades per dues raons: un coneixement regular de l'idioma per part de l'observador i una manca exhaustiva de dades prèvies sobre la realitat de la intervenció (l'observador va actuar a l'espectacle el dia de l'estrena).

Forges de Perreuil" (al voltant de 15 o 20 animadors en una casa comunitària). Amdós situats a uns quants kilòmetres de Le Creusot. Durant la primera setmana d'estança, i un cop aclarits els motius de la seva presència (10), l'observador va alternar les seves visites entre tots dos. Una vegada ubicat al terreny, els objectius n'eren, d'una banda conèixer de la manera més exhaustiva possible l'OCC i la seva forma de vida i, d'una altra poder recollir informació sobre la realitat de la intervenció, mitjançant l'aplicació dels qüestionaris i observacions específiques a sessions d'intervenció (11).

8.4.1.1. La vida en comunitat

El primer que cal assenyalar és que tota la seva vida està enfocada sobre tres eixos: l'estètic, el religiós i el del treball (12). En tot allò que fan són palesos tots tres eixos.

Cada dia, després d'un primer servei religiós, s'esmorça (entre les 9 i les 10), a continuació cada animador es dirigeix al seu treball (hi ha qui

(10) El contacte previ s'havia produït per carta i a tots dos interlocutors els mancava una veritable informació sobre l'altre.

(11) Cal assenyalar que vaig ésser força ben rebut i que, en els diferents dies d'estança vaig tenir oportunitat, acompanyat sempre per un dels animadors (cada dia aquest era diferent) de l'OCC, de estar present en els diferents àmbits on es produïa la intervenció. Inicialment, i a la vista dels qüestionaris es va produir una certa desconfiança per part d'ells, lògica si entenem que treballen Animació Global i, en la seva perspectiva, aquells segmentaven força la intervenció. Superada però, aquesta, les meves visites van continuar amb normalitat.

(12) Ells probablement unificarien aquests tres eixos en un únic que fora l'amor; dirien: això és així perquè fem les coses amb i per amor.

treballa a l'hort, hi ha qui prepara el menjar, hi ha qui treballa als diferents tallers i empreses ubicats a "les forges" (Profil'scene, vestuari, tall i confecció, música, escenografia, electricitat i luminotècnia, etc.). Als voltants del migdia se celebra una missa comunitària i després dinen comunitàriament (en tots dos assentaments) (13). Després de dinar es reinicia el treball fins vora les set de la tarda que hi ha un altre servei religiós. Després es sopa i normalment es fan tertúlies o activitats (14). Vora la mitjanit hi ha un altre servei religiós en què cada membre de la comunitat fa un balanç públic del dia.

Hi ha dos actes, als que l'observador va assistir, que trenquen la dinàmica quotidiana: el que anomenen dimarts musicals i els sopars dels divendres, les "vetllades musicals". El primer es realitza després d'una missa a les set de la tarda a la qual assisteixen tots els membres de la comunitat i els col.laboradors i amics. Consisteix en cantar tots plegats en el taller de música. És com una mena d'acte de germanor que serveix al mateix temps per assajar les cançons que s'interpreten a l'espectacle "Messe des travailleurs". Apart de jugar les veus amb veritable mestratge, la sessió on hi va assistir l'observador es va desenvolupar en un ambient molt festiu i desenfadat.

(13) En el menjar, per exemple, es nota el sentit estètic. Les taules i els plats tenen una presentació molt acurada. Un dia que vaig ajudar a fer el sopar, preparant els plats, em van assenyalar que tingués molta cura de la presentació.

(14) Un dia vam assistir a les mateixes "forges" en una petita nau habilitada com a teatre a la representació teatral d'un treball sobre Molière realitzat per un dels animadors. Un altre dia a una mena de sopar promocional per l'espectacle, etc.

El segon acte consisteix en una mena de sopar que serveix per a promocionar l'espectacle "Messe des travailleurs" i, fins i tot, per a promocionar-se com a comunitat dins la regió. Es realitza els divendres a la nit i normalment es crida per la seva assistència a diferents membres de la comunitat de Le Creusot i de la regió. Tothom va força ben vestit i el menjar es prepara amb molta cura. Són els propis animadors els qui defineixen el lloc on cada persona s'ha de seure. D'aquesta manera barregen animadors amb col.laboradors i amb els diferents convidats. Hi ha una presentació formal del sopar i, a partir d'aquí, diferents animadors amenitzen amb cançons o amb interpretacions de monòlegs teatrals els interludis entre els plats, acabant amb una mena de fi de festa on interpreten en cor cançons populars de diferents països. Al final de la festa s'anuncia l'espectacle "Messe des travailleurs", es reparteixen tríptics de presentació i un sobre on cada convidat, prèvia indicació del que podria costar el sopar, pot deixar la seva voluntària contribució.

Tot plegat l'ambient que es respira a la comunitat és força alegre i de rigurositat en el treball diari.

8.4.1.2. Les sessions d'intervenció observades

A banda de la vida amb la comunitat, (15) i de les diferents visites realitzades per a conèixer la regió i les mines (Rozelay) on es representa l'espectacle, l'observador va assistir a dues intervencions diferenciades concretes.

La primera es va realitzar amb un grup de dones de la tercera edat d'una residència d'àvies. La visita es va realitzar amb l'animadora que porta el taller i la responsabilitat del vestuari de "Messe des travailleurs". La intervenció va durar al voltant de tres hores i es va desenvolupar a la mateixa residència. L'objectiu n'era que les àvies treballessin en la realització de diferents vestits de l'obra. Sota la direcció de l'animadora les àvies cosien i tallaven diferents vestits. L'ambient va ser foça agradable i les dones semblaven disfrutar-hi molt treballant .

La segona intervenció va durar al voltant de dues hores i va ser realitzada per una animadora amb una assistent (del matrimoni col.laborador de la comunitat). El treball es va desenvolupar amb quatre nois "problemàtics"

(15) Vaig tenir l'oportunitat de realitzar dos sopars fora de la vida de la comunitat: un amb una família de la pròpia comunitat, i un altre amb una altra de col.laboradora. Aquesta darrera, tanmateix, em va fer un recorregut per tota la vila de Le Creusot parlant-me de la seva història.

amb edats compreses entre els 14 i 17 anys. Aquests nois participarien després com actors en l'espectacle. La sessió es va realitzar en una sala de tamany mitjà amb una il.luminació tènue centrada en un dels extrems, que era on es duïen a terme els exercicis. L'objectiu de la sessió era fer-los capaços de comunicar-se i aconseguir autodisciplina i capacitat de concentració.

En la intervenció es van utilitzar dos tipus d'exercicis tant de realització individual com en parella: tècniques d'estimulació i exploració verbal i corporal i tècniques rítmiques. La intervenció tant de l'animadora com de l'assistent va ser força professional, amb un domini absolut tant de les tècniques com del clima de la intervenció. Les seves accions eren clares i disciplinades, manifestant en tot moment una forta autoritat tècnica, que s'alternava amb moments de descàrrega de la tensió mitjançant petites bromes.

8.4.2. La segona visita

L'observador passa els dies de la seva estança a les mines de Rozelay, lloc on es desenvoluparà la representació de "Messe des travailleurs". És un ampli espai que acull les instal.lacions que feien servir els miners i la direcció de l'empresa quan les mines eren

operatives. Aquest espai està constituït per diverses naus industrials habilitades, en aquests moments, per a diversos destins. En elles, s'hi han muntat tallers escenogràfics, de pintura i maquinària, taller de vestuari, menjador comunitari, capella i dormitoris, entre altres.

En aquest espai hi instal·lades al voltant de 70 persones que inclouen:

- * Els tècnics del projecte, que són membres majoritàriament de la comunitat de l'OCC (animadors, tècnics, actors, etc).
- * Altres membres de comunitat i simpatitzants vinguts de diferents parts del món per a col·laborar amb el projecte.
- * Estudiants de l'OCC-FNAG vinguts de diferents parts del món.

Apart de les persones instal·lades a Rozelay, cada dia venen persones, col·laboradors i amics de Le Creusot i els pobles veïns, a col·laborar en la realització i muntatge de l'espectacle.

Organitzativament cada grup de persones té assignada una tasca i, al davant de cadascun d'ells hi ha una persona responsable. L'observador s'incorpora al grup de "maquinària" i treballa en la preparació i muntatge d'escales d'accés a l'escena, de plataformes i de camerinos.

La nit anterior a l'arribada de l'observador s'havia produït un fort oratge que desmuntà part de l'escenografia i, tanmateix, mullà tot el material elèctric. Tothom té por que la pluja no permeti fer l'espectacle, a més s'ha de tornar a refer el treball desfet per la tempesta. Això obliga també a acondicionar una de les naus (taller d'escenografia i pintura) per a poder assajar.

L'observador assisteix a dos assaigs, un dels qual és l'assaig general, previ a la representació, que es realitza, a l'aire lliure, sobre els 100 m². d'escenari.

El primer assaig dura al voltant de 2 h. 30 m. Es reuneixen al voltant de 150 persones (ha vingut molta gent del poble de Le Creusot) en el taller d'escenografia. Hi ha gent de totes les edats des dels 4 o 5 anys fins als 80. Tot està extraordinàriament planificat. L'objectiu de l'assaig és fonamentalment de tipus organitzatiu: que tothom sàpiga l'ordre dels quadres i les escenes, els desplaçaments per l'escenari i el grup dins el que se l'ha ubicat.

Prèviament es reparteix un full a cadascun dels assistents on figura el responsable del grup al que pertany, la distribució per quadres de tota l'obra, aquells en què ell apareix, i finalment el vestuari que

necessitarà. A continuació i mentre l'animadora responsable de la posta en escena va ennumerant cadascuna de les escenes, un altre animador va assenyalant els moviments de cada grup en un planell en planta de l'escenari, que es troba penjat del sostre al mig de la sala. Després d'això es repassa grup per grup i es presenta al responsable de cadascun d'ells de manera que tothom el conegui. Acte seguit es repassa de tota l'obra aquelles escenes més problemàtiques o en les que els actors no se senten segurs.

El més sorprenent de la sessió d'assaig és l'extraordinari ordre amb el que es desenvolupa. Tothom escolta i calla, fins i tot, els nens més petits (16).

El segon assaig es realitza ja sobre l'escenari amb llums, so i vestuari, realitzant els ajustaments tècnics sobre la marxa. També en aquest assaig tot es realitza d'una forma molt ordenada, encara que, a diferència del dia anterior, hi ha la tensió de l'estrena present en totes les persones que estan a l'escena.

Respecte l'espectacle cal assenyalar que aquest no es redueix al que pròpiament succeeix a sobre l'escenari, sinó que es pretén que els espectadors es submergeixin en la realitat dels miners. L'espectacle doncs, comença en el moment que els espectadors travessen l'entrada a l'espai de les mines. Se'ls fa passar, abans

(16) L'observador explica que va comentar aquest fet amb uns joves argentins que participaven a l'espectacle i li van dir que això era pel caràcter francès -deien força ordenat i seriós-; a Espanya o l'Argentina un grup tant gran hagués estat força difícil de conduir ordenadament.

d'arribar a les grades des d'on veuran l'espectacle, per dues sales on hi ha sengles exposicions. La primera correspon a la sala d'electricitat, on els antics miners agafaven els cascos amb les llums que havien de portar dins la mina. En aquest espai, apart de les instal·lacions mineres, hi fotografies i instruments i eines de l'època. Tot seguit passen per una mena de túnel, il·luminat d'una manera tènue, pintat de color negre, que permet l'accés al que s'anomena "sale des pendus", lloc força curiós on els miners es canviaven de roba. Penjats del sostre, mitjançant una cadena que passa per una politja i baixa fins uns panels de fusta situats al mig de la sala, hi ha tota una serie de cilindres de metall foredat de color negre, on els miners deixaven la seva roba neta. Tota la sala és de color blanc-groc enrajolat amb dutxes al seu voltant. Quan els miners tornaven de la mina es despullaven, es dutxaven, i despenjaven del sostre la seva roba per canviar-se. D'aquesta sala s'accedeix directament a les grades per veure l'espectacle.

Presentem a continuació les dades de les persones i equips que treballen a l'espectacle.

- Posta en escena: dona, 36 anys (París)
- Direcció i realització : home, 37 anys (Pol d'unitat, Creusot)
- Administrador: dona, 36 anys (Creusot)
- Ajudant de direcció : home, 29 any (Creusot)
- Promoció: dona, 26 anys (Creusot)
- Ajudant de promoció: dona, 23 anys (Creusot)
- Direcció teatral: dona, 25 anys (Creusot)
- Ajudant direcció teatral: dona, 50 anys (Creusot)
- Cant, música: dona, 35 anys (Creusot)
- Ajudant cant, música: home, 39 anys (Creusot)
- Escenografia, utillatge: dona, 27 anys (Lyon)

- home, 33 anys (Creusot)
- Ajudant escen. util·l.: home, 37 anys (Creusot)
- Regiduria: home, 37 anys (Alpes de Hautes)
home, 34 anys (Creusot)
- Vestuari: dona, 37 anys (Creusot)
- Assistències escèniques: Empresa Profil'scene
home, 35 anys (Creusot), home, 37 anys (Creusot)
home, 27 anys (Angeis), home, 26 any (Creusot)
home, 25 anys (Savois)
- Equip acolliment-Restaurant-Allotjament:
dona, 27 anys (Creusot), home, 30 anys (Creusot)
home, 30 anys (Creusot)
- Equip exposició sobre la mina i l'espectacle:
home, 50 anys (Creusot), home, 30 anys (Maine et
Loire), i 5 alumnes de tercer curs d'animació
global de entre 20 i 30 anys.
- Persones vingudes des de diferents puestos per treballar
en els diferents tallers.
- Equip escenografia, util·latge: 10 persones entre 18 i 25
anys (París, Xile)
- Equip regiduria: 10 persones entre 15 i 25 anys (Lyon,
París, Le Creusot)
- Equip vestuari: 30 persones entre 20 i 60 anys (París,
Clermont Ferrand, Grenoble, Maine et Loire,
Argentina)
- Equip assistència escènica: 10 persones entre 20 i 60
anys (Lyon, París, Chalon sur Saône, Le Creusot)
- Equip acolliment-restaurant-allotjament: 5 persones entre
20 i 50 anys (Creusot)
- Coreografia: 2 persones del Centre cultural de l'OCC-
FNAG.

La resta de participants van ésser al voltant de 150 persones amb edats compreses entre 7 i 70 anys (Le Creusost, Montceau, Chalon sur Saône).

8.5. Resultats del qüestionari de la institució

Nom de la institució: A.S.H.E.P.

Adreça : 119 Residence du Lac.

Localitat : Torcy (França).

Responsable de la institució: J. André.

Càrrec : Director regional.

Temps que porta en el càrrec: 5 anys.

Edat : 36 anys.

Sexe : Home.

La institució es defineix, al mateix temps, com una associació i una empresa de caràcter privat, no confessional, i sense ànim de lucre que té entre 6 i 10 anys d'existència.

La direcció d'aquesta institució és unipersonal i col·legiada. La direcció està conformada per un consell al davant del qual es troba el director. En preguntar com s'elegeix la direcció es diu que el director és un enviat a i amb una missió que demana una acollida personal per part d'aquella. La duració en aquest càrrec és molt variable però sol ésser en general llarga. La presa de decisions entorn els assumptes de l'entitat correspon al director amb l'assessorament del consell.

Diu tenir entre 51 i 100 socis que paguen quotes per la seva afiliació. Aquestes suposen entre 51 i 250 francs l'any (entre 1000 i 5000 ptes.) La institució disposa a més d'un patrimoni propi i s'autofinança en més d'un 50 %. L'autofinançament arriba al 85 % del pressupost global de la institució. Rep també subvencions públiques i privades. Quan se li demana una definició ideològica afirma que no hi ha una ideologia, malgrat assenyalar que: "es treballa pel ple desenvolupament de la persona; la preocupació per l'home condueix a la preocupació per la ciutat sencera".

En el quadre N°. 137 es poden veure les puntuacions assignades (1 mínim, 6 màxim) en funció de la seva importància a les finalitats que persegueix la institució.

Educatives	5	Esportives	
Religioses		Polítiques	
Recreatives		Artístiques	6
Culturals	6	Socials	4
Professionals	4	Lúdiques	
Assistencials			

QUADRE N°. 137: Puntuacions assignades a les finalitats perseguides per la institució que empara la iniciativa "Messe des travailleurs".

Com es pot veure en el quadre les finalitats a aconseguir són, sobretot, de tipus cultural i artístic,

seguit per les educatives i, finalment, per les de tipus professional i social.

A l'ítem 15 del qüestionari es demana també puntuar les activitats. Al quadre N°. 138 es poden veure les puntuacions assignades a cada tipus d'activitat.

Educatives	5	Esportives	
Religioses		Polítiques	
Recreatives		Artístiques	6
Culturals	6	Socials	5
Professionals	5	Lúdiques	
Assistencials			
Teatral	3		

QUADRE N°. 138: Puntuacions assignades a les activitats en funció de la seva importància a la institució que empara la iniciativa "Messe des travailleurs".

El quadre ens mostra com allò preponderant en aquesta institució, en correspondència perfecta amb les finalitats, són les activitats de tipus cultural i artístiques, seguides per les educatives, les professionals, les socials i, per últim, les teatrals.

La planificació d'aquestes activitats correspon majoritàriament a la direcció i l'assistència en aquelles es realitza majoritàriament mitjançant contribucions voluntàries. Els diners obtinguts es destinen a l'autofinançament de l'entitat. Les activitats estan obertes a tothom però es dirigeixen en primer lloc al

joves, en segon als nens i als adults, i en tercer lloc als ancians.

Les relacions d'aquesta entitat amb la resta d'institucions de la comunitat són de col.laboració i de rebuig (17). Puntualment han desenvolupat projectes amb altres institucions de la comunitat. Un exemple fóra amb el "Comité Regional du Tourisme" de la Borgonya amb el que van realitzar una escultura (un timpà catedralici) com acte d'animació de l'aparador que aquell va muntar a la fira de París.

Pel que fa al projecte d'intervenció, la institució afirma acollir-lo en a les seves instal.lacions i promoure-ho. Justifica l'acolliment dient que disposen d'un teatre i de llocs per a realitzar els espectacles i que, tanmateix, aquests estan en llocs habitats. Justifica la promoció dient que aquella es produeix perquè:

- * Hi ha un poble que es converteix en actor de l'espectacle.
- * És una regió afectada pel tema del treball.
- * Perquè l'espectacle és un testimoni d'esperança.

Els objectius d'aquesta promoció s'enuncien de la següent manera:

- * Reconstruir comunitats humanes de treball.

(17) Això es podria explicar a partir de les acusacions d'ésser una secta, de que van estar objecte els animadors de l'OCC.

- * Reintroduir l'art en la vida popular.
- * Donar testimoni d'una real solidaritat per la bellesa.

Les expectatives que es tenen vers el futur, a partir del procés d'intervenció es defineixen com a:

- * Crear un lloc de vida i de treball.
- * Formar i educar els "missioners" obrers.
- * Desenvolupar centres culturals.

L'ítem N°. 27 està plantejat de manera que es pugui fer una triangulació. Dins cada iniciativa, es vol saber des de cada instància (institució, animador, grup destinatari) quins objectius es persegueixen amb el procés d'intervenció i quins la instància concreta creu que persegueixen les altres dues. Això ens permetrà en una segona fase poder triangulació.

En el quadre N°. 139 es poden veure les puntuacions assignades per la institució a cadascun dels objectius. Tanmateix es poden veure aquests resultats a la gràfica N°. 57.

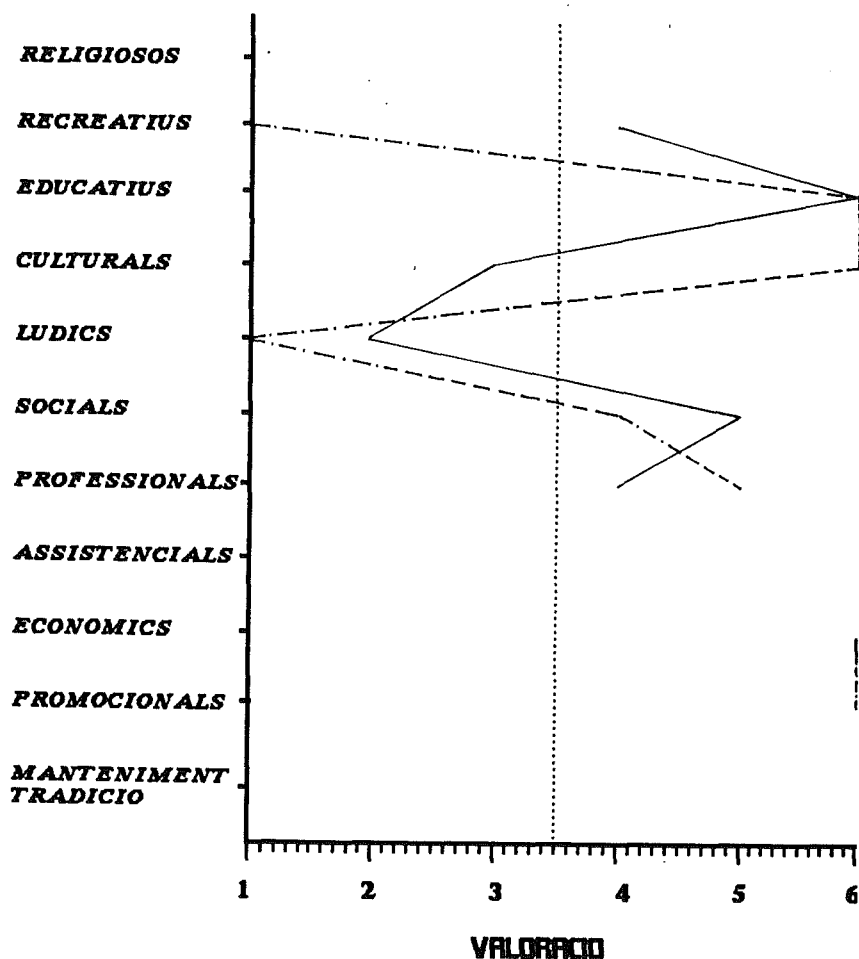
"MESSE DES TRAVAILLEURS"			
OBJECTIUS	INSTITUCIO	ANIMADOR	GRUP DESTIN.
Religiosos			
Recreatius	1	1	4
Educatus	6	6	6
Culturals	6	6	3
Lúdics	1	1	2
Socials	4	4	5
Professionals	5	5	4
Assistencials			
Econòmics	6	6	6
Promocionals	6	6	6
Mantenir Tradició			

QUADRE N°. 139: Puntuacions assignades per la institució a cadascun dels objectius des de la pròpia perspectiva i des de la que assigna a l'animador i al grup destinatari, en la "Messe des travailleurs".

GRUP INSTITUCIO

INSTITUCIO: MESSE DES TRAVAILLEURS

OBJECTIUS SEGONS: INSTITUCIO - - - -
 ANIMADOR - - - -
 DESTINATARI - - - -

GRAFICA N.º. 57: Representació gràfica de les puntuacions assignades per la institució a cadascun dels objectius des de la pròpia perspectiva i des de la que assigna a l'animador i al grup destinatari, en la "Messe des travailleurs".

Com es pot observar a la gràfica la institució assigna a l'animador les mateixes puntuacions vers els objectius que s'assigna ella mateixa (a la gràfica el mateix perfil els representa a tots dos). Això és lògic si tenim en compte que una i altre formen part d'una institució comú que fora l'OCC-FNAG. Tanmateix, no sembla

haver gaires diferències entre la seva valoració i la que la institució assigna al grup destinatari.

Institució, animador i grup destinatari coincideixen, en la perspectiva de la primera, en assignar la màxima puntuació possible, com a fita del procés d'intervenció, als objectius educatius, econòmics i promocionals. Sorprèn, en aquesta resposta, que s'assigni una puntuació tan alta als objectius econòmics, sobre tot, si tenim en compte que la institució es defineix com "sense ànim de lucre". Només podria ser entès en la perspectiva que la institució vulgués assenyalar amb això que el procés d'intervenció vol ésser autosuficient, si no és així hi hauria contradicció entre el plantejaments definits per aquella i els objectius que diu perseguir amb el procés d'intervenció. Tanmateix no es pot entendre, sinó és en el mateix sentit, que aquesta mateixa puntuació s'assigni al grup destinatari, més quan sabem per les observacions que treballen d'una forma voluntària i sense rebre cap remuneració econòmica per la seva tasca.

segon i tercer lloc puntua la institució, mitjana de la valoració, els objectius socials. Això es pot entendre que per a la institució el procés de tasca professional fonamentalment és natural.

una
etiquetes
on

Aquests objectius s'inverteixen en el cas del grup destinatari. En segon lloc assenyalen, segons la perspectiva institucional, els objectius socials i en tercer, els professionals.

Per sota la mitjana de la valoració i amb la mínima puntuació possible, puntuen la institució i l'animador els objectius lúdics i els recreatius.

El grup destinatari per la seva banda, i sempre segons la perspectiva institucional, puntuaria per sota la mitjana els objectius culturals i lúdics.

El suport que la institució presta al procés d'intervenció es total i es concreta en proporcionar el local, el material, l'animador, el suport tècnic, la infraestructura, els mitjans de difusió i el finançament. Especifiquen però, que tot això part de la voluntat d'algunes persones, que cada cop augmenten en nombre. A canvi diu no demanar res al grup, atès que aquest i la institució són el mateix.

La institució creu convenient difondre el procés d'intervenció perquè "el projecte és original i el nostre objectiu és ésser testimonis, ésser promotors d'un conat de civilització". La mateixa institució és l'encarregada de dur a terme aquesta difusió.

La institució afirma avaluar el procés d'intervenció mitjançant :

- * La participació del poble i la qualitat artística.
- * Per l'espectacle i l'apreciació dels espectadors.

Entre les observacions que es fan s'assenyala que és difícil entrar un projecte de desenvolupament global, que es basa i fonamenta en les persones i no en les estructures, en un quadre d'anàlisi.

8.6. Resultats del qüestionari de l'animador

El primer que s'ha de dir, per a emmarcar les anàlisi de resultats que es farà tot seguit, és que els dos animadors que responen el qüestionari no són les úniques persones que duen a terme el procés d'intervenció, sinó que, en la línia assenyalada abans, formen part del grup de persones que duen a terme l'experiència "Messe des travailleurs". Els dos que responen el qüestionari seran, per tant, una representació de la manera de fer i de pensar de tot el grup d'animadors. També en aquest cas parlarem d'animador "A" i d'animador "B" i seguirem per a l'anàlisi de resultats, igual que hem fet en els casos anteriors, l'ordenació dels ítems en el qüestionari. Per cadascun dels ítems anirem donant les respostes de cadascun dels animadors.

L'animador A és un home amb una edat compresa entre els 26 i els 30 anys, que posseeix el diploma de l'"ENAG" després de 4 anys d'estudis d'animació sociocultural en l'especialitat de teatre. Ha treballat 7 anys com a actor, figurinista i utiller en el teatre amateur. És en aquest sentit que diu que porta entre 6 i 10 anys en tasques d'intervenció com l'actual. Diu treballar en el procés d'intervenció de forma voluntària i per compte de la institució, a qui ideològicament defineix dient:

"treballa pel ple desenvolupament de la persona humana en tant que ésser singular inconfusible amb cap altre la preocupació de l'home porta a al preocupació de la ciutat sencera. Més que una idea això és una certitud".

L'animador B és una dona, amb una edat compresa entre els 26 i els 30 anys, també amb el diploma ENAG, amb un any de treball professional en el teatre com a directora, i amb 5 anys de treball al teatre amateur en qualitat de actriu, directora i escenògrafa. Diu així que porta entre 6 i 10 anys en tasques d'intervenció com l'actual, que treballa de forma voluntària en el procés d'intervenció, i que ho fa per compte de la institució. Defineix ideològicament en aquesta darrera dient: "Es recolza sobre la certitud que: la bellesa ens ha d'elevant, la funció de tot art consisteix en trencar l'espai estret i angost de la fi en la qual l'home està immers per obrir una mena de finestra en el seu esperit que tendeixi a l'infinit".

L'ítem N°. 9 està plantejat de manera que es pugui fer una triangulació. Dins cada iniciativa, es vol saber des de cada instància (institució, animador, grup destinatari) quins objectius es persegueixen amb el procés d'intervenció i quins la instància concreta creu que persegueixen les altres dues. Això ens permetrà en una segona fase poder triangular.

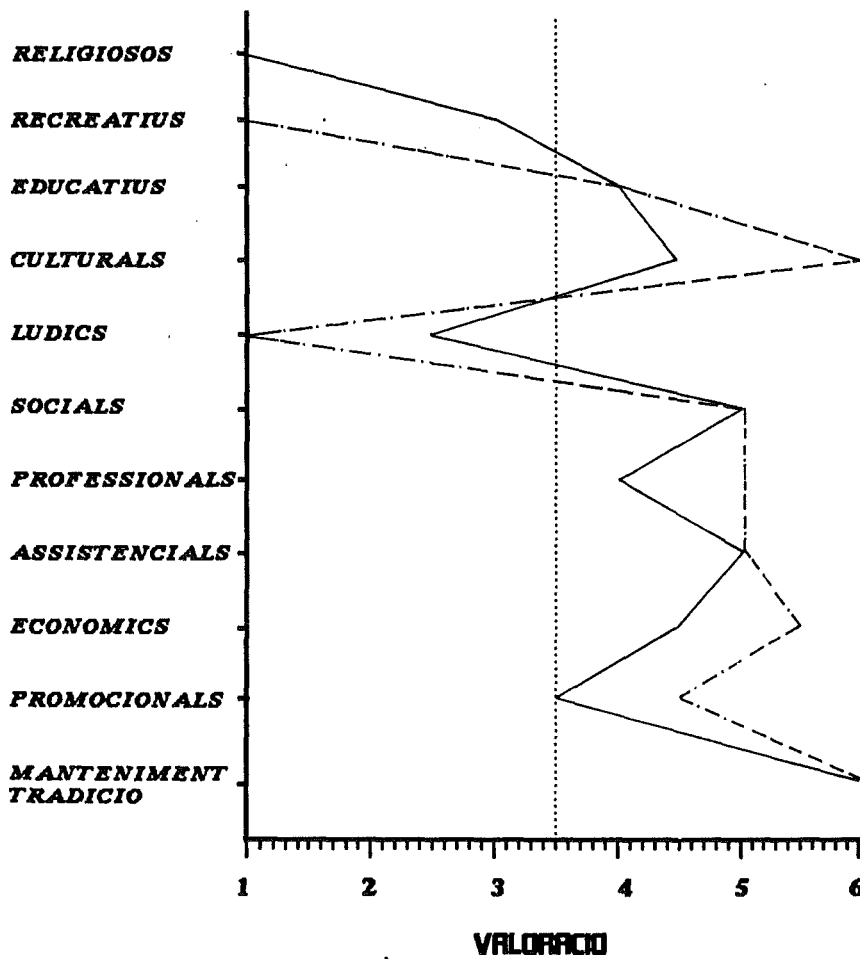
En el quadre N°. 140 es poden veure les mitjanes de les puntuacions assignades pel grup destinatari a cadascun dels objectius. Tanmateix es poden veure aquests resultats a la gràfica N°. 58.

"MESSE DES TRAVAILLEURS"			
OBJECTIUS	INSTITUCIO	ANIMADOR	GRUP DESTIN.
Religiosos	1	1	1
Recreatius	1	1	3
Educatius	4	4	4
Culturals	6	6	4,5
Lúdics	1	1	2,5
Socials	5	5	5
Professionals	5	5	4
Assistencials	5	5	5
Econòmics	5,5	5,5	4,5
Promocionals	4,5	4,5	3,5
Altres (formació)	6	6	6

QUADRE N°. 140: Mitjanes de les puntuacions assignades pels animadors a cadascun dels objectius des de la pròpia perspectiva i des de la que assignen a la institució i al grup destinatari, en la "Messe des travailleurs".

INSTITUCIO: MESSE DES TRAVAILLEURS

OBJECTIUS SEGONS: INSTITUCIO - - - -
ANIMADOR ————
DESTINATARI ————

GRAFICA N°. 58: Mitjanes de les puntuacions assignades pels animadors a cadascun dels objectius des de la pròpia perspectiva i des de la que assignen a la institució i al grup destinatari, en la "Messe des travailleurs".

La gràfica ens mostra, com en el cas de la institució, que els animadors s'identifiquen totalment amb aquella, atès que li assignen les mateixes puntuacions que s'assignen ells mateixos (en la gràfica una i altres segueixen el mateix perfil).

Hi ha varies coincidències entre les tres visions, segons la perspectiva dels animadors. Amb la màxima i la mínima puntuació possible valoren

respectivament els objectius de formació (afegits en "altres") i els religiosos. Resulta estrany que siguin precisament aquests objectius els que menys puntuïn, atès que ens trobem en l'àmbit d'una comunitat religiosa i, malgrat que la seva intervenció no constitueixi "apostolat o missionerisme" com assenyalaven a les converses informals, hom suposaria que al menys els objectius religiosos haurien d'haver puntuat més alt. Tanmateix, per sobre la mitjana de la valoració ubiquen els objectius socials i els educatius.

Institució i animador valoren també amb la màxima puntuació els objectius culturals i, a continuació, els objectius econòmics, socials, professionals, assistencials i promocionals. Amb la mínima puntuació valoren també els objectius lúdics.

En la perspectiva dels animadors el grup destinatari valora també amb la màxima puntuació els objectius de formació i, a continuació els objectius socials, assistencials, culturals, econòmics, educatius i professionals. Damunt mateix la mitjana de la valoració puntuarien els objectius promocionals i la resta per sota la mitjana. Hom hauria d'afegir en aquí les mateixes reflexions gestades al voltant de les puntuacions assignades als objectius econòmics.

Amb l'item 10 es vol saber l'actitud que manifesta l'animador envers el procés d'intervenció i,

tanmateix, la que ell creu que palesen la institució i el grup destinatari. En el quadre N°. 141 es poden veure les respostes donades per ambdós animadors.

"MESSE DES TRAVAILLEURS"						
Animadors	A	B	A	B	A	B
ACTITUD	INSTITUCIO		ANIMADOR		GRUP DESTIN.	
Autoritaria						
Laissez-faire						
Dialogant	*	*	*	*	*	*
Flexible						
Oberta	*	*	*	*	*	*
Il.lusionada	*	*	*	*	*	*
Distanciada						
Indiferent						
Tancada						
Col.laborant	*	*	*	*	*	*
Participativa	*	*	*	*	*	*
Altres						

QUADRE N°. 141: Actitud dels animadors A i B envers el procés d'intervenció i actituds que ells assignen a la institució i al grup destinatari a la "Messe des travailleurs".

El primer que es pot observar en el quadre és que tots dos animadors responen el mateix, i també que assignen a la institució, al grup destinatari i a ells mateixos les mateixes actituds vers el procés d'intervenció. Coincideixen en considerar que, des del seu punt de vista, tant la seva actitud com la de la institució

i la del grup destinatari és dialogant, oberta, il.lusionada, col.laborant i participativa.

Pel que fa a la planificació del procés d'intervenció, tots dos animadors coincideixen en afirmar que aquell es planifica prèviament i globalment, malgrat que tots dos matisen que aquest és diferent cada any i que, tanmateix, es va ajustant als objectius a mesura que es va desenvolupant. Tots dos diuen també que els encarregats de la planificació són la institució, els animadors, i el grup destinatari; tots tres ho farien conjuntament.

En relació a la consideració que els animadors tenen del procés que duen a terme, els dos animadors afirmen que allò que ells fan podria ésser considerat com una experiència de teatre popular que, malgrat contemplar el muntatge d'una obra teatral forma part d'una intervenció molt més gran.

Ambdós animadors pensen allò fonamental en el procés d'intervenció rau en el propi procés abans que en a la posta en escena. Diuen, tanmateix, que el text de l'obra de teatre que preparen és creació de la institució i d'autor, i el seu contingut recull la problemàtica de la comunitat.

En una perspectiva general, tots dos consideren que el procés d'intervenció consisteix en aplicar diferents tècniques teatrals i anar a la vegada

assajant diferents escenes fins l'estrena de l'obra. En aquest sentit allò important per a tots dos animadors fóra, abans que l'assaig, l'aplicació de les tècniques.

En el quadre N°. 142 es poden veure les puntuacions assignades per cadascun dels animadors (1 mínim, 6 màxim) als diferents aspectes del procés d'intervenció.

ANIMADOR	A	B
L'aplicació de les tècniques	1	1
El clima relacional generat	6	6
Els aprenentatges dels participants	5	5
La posta en escena	4	4
La infraestructura	4	4
Els mitjans de difusió	5	5
El finançament	6	5
La participació de tothom	6	6
El que tothom disfruti	1	1
Els interessos de la institució	4	4

QUADRE N°. 142: Puntuacions assignades pels animadors a diferents aspectes del procés d'intervenció a la iniciativa "Messe des travailleurs".

El primer que podem observar en veure l'anterior quadre és que novament tots dos animadors

palesen una coincidència pràcticament total en l'assignació de puntuacions als diferents aspectes del procés d'intervenció contemplats. Allò fonamental fóra, segons la seva perspectiva, la participació de tothom i el clima relacional generat. Tanmateix, considerarien aspectes molt importants del procés els aprenentatges realitzats pels participants, els mitjans de difusió de la intervenció i el finançament que la sosté. De fet, valoren tots els aspectes del procés d'intervenció presentats per sobre la mitjana de la valoració, excepció feta d'allò que contemplaria el gaudiment de les persones durant el procés.

Pel que fa a les decisions entorn la intervenció, tots dos animadors afirmen que aquelles es prenen conjuntament entre la institució i l'animador.

Amb l'ítem 22 del qüestionari es vol saber les tècniques utilitzades pel animadors i la freqüència d'utilització. En el quadre N°. 143 es poden veure les tècniques utilitzades per tots dos animadors.

TECNiques UTILITZADES / Animadors	A	B
Jocs desinhibitoris		
Rítmica, jocs rítmics		
Tècniques de relaxació		
Tècniques d'estimulació sensorial i exploració física, emocional i interpersonal	*	*
Tècniques d'expressió corporal, mim i pantomima		
Improvisació corporal sense expressió verbal	*	*
Tècniques d'articulació, dicció i veu		
Dramatització	*	*
Sociodrama i tècniques sociodramàtiques		
Psicodrama i tècniques psicodramàtiques		
Altres tècniques de simulació formalitzades (especificar)		
Mètode Stanislawski/Actors studio		
Mètode Grotowsky		
Altres mètodes (especificar)		
Improvisació corporal i verbal	*	*
Tècniques de maquillatge		
Màscares i titelles		
Altres tècniques (especificar)		

QUADRE N°. 143: Tècniques teatrals utilitzades pels animadors a la iniciativa "Messe des travailleurs".

Com es pot observar en el quadre tots dos animadors utilitzen fonamentalment les tècniques d'improvisació corporal i/o verbal, les dramatitzacions i les tècniques d'estimulació. Cal dir, respecte aquestes

darreres, que en el qüestionari tots dos animadors eliminen "sensorial i exploració física" limitant les tècniques que ells treballen a "tècniques d'estimulació emocional i interpersonal". S'ha d'assenyalar també que de les tècniques utilitzades la menys freqüentment aplicada és la de les dramatitzacions. Els animadors diuen, d'altra banda, que les tècniques aplicades són el fruit de 20 anys de recerca i de treball per part de l'OCC.

Pel que fa als criteris d'aplicació de les tècniques, en el cas de l'animador A assenyala:

- * Fer viure una experiència a una persona mitjançant el fet de donar-se a un públic.
- * Qualitat de presència i d'escolta.
- * Establir un clima de confiança.
- * Ésser capaç de dir sí o no.

L'animador B assenyala els següents criteris:

- * La relació veritable amb el públic. Donar-se la persona.
- * L'expressió de veritables emocions.
- * La confiança en l'altre, els altres.

Tots dos animadors consideren que allò fonamental en l'aplicació de les tècniques és el grau de comunicació interpersonal aconseguit.

En parlar del que hem convingut en denominar elements teatrals, ambdós afirmen que els utilitzen com un

element més del procés d'intervenció i que tots van a càrrec del grup destinatari. Tot i que hi ha determinats elements com ara, l'escenografia, la maquinària i el so, que són duts a terme per assistents exteriors o membres de la comunitat que no formen part del grup destinatari.

El material utilitzat durant el procés d'intervenció es aportat per la institució. El finançament del procés d'intervenció va a càrrec del grup destinatari, de l'administració pública, de la institució i d'entitats privades ("sponsors d'empreses").

Respecte la temporalització del procés d'intervenció, els dos animadors diuen que aquell es temporalitza en la planificació i que es fa en funció dels recursos disponibles i de dates significatives.

Ambdós animadors coincideixen en afirmar que s'avalua el procés d'intervenció i que són l'animador i la institució els encarregats de dur-lo a terme. Allò avaluat és el procés d'intervenció. Els resultats de l'avaluació es comparteixen amb el grup destinatari perquè, segons l'animador A "cadascun pugui prendre consciència de la pròpia experiència a través del procés d'intervenció dels esforços i millores que l'ha representat". L'animador B assenyala que realitzen l'avaluació de forma oral i informal, pel que no es genera cap instrument avaluador.

Els resultats obtinguts en l'avaluació del procés s'utilitzen, segons l'animador A, per a "posar en relació els objectius que es volien aconseguir amb les necessitats reals de la comunitat, atès que un veritable treball només té sentit si s'empelta en la realitat. Sinó es pot convertir en una il·lusió". L'animador B dirà que s'utilitzen per a "comprendre millor les necessitats reals d'una regió, les eleccions a fer, l'esperança viscuda pels homes i dones de la comunitat".

Tots dos també coincideixen en creure convenient difondre el procés d'intervenció. L'animador A ho justifica dient que "és el testimoni dels homes i dones d'una regió. Les seves preguntes, llur experiència sobre el món es fan, a través de la "Messe des travailleurs" universals". L'animador B dirà que perquè "és un projecte que pertany a tothom, i ha estat creat per a portar fruits en la unió de la regió". Ambdós diuen que el procés de difusió és d'àmbit regional i mundial. L'encarregada de dur-lo a terme és la institució. Utilitzen per aquesta difusió material escrit i imprès i, sobre tot comunicació oral.

Per últim, tots dos animadors afegeixen sengles observacions. L'animador A diu: "el nostre treball és molt llarg. "Messe des travailleurs" és només el reflex i l'expressió visible d'una voluntat comuna que es recolza sobre qüestions econòmiques, culturals, socials, etc., a

les quals nosaltres intentem donar resposta". L'animador B, per la seva banda, afirma: "és difícil parlar de "Messe des travailleurs" sense veure totes les activitats que envolten l'espectacle. Això no és sinó el fruit d'un treball socio-econòmic-formatiu realitzat durant tot l'any".

8.7. Resultats del qüestionari del grup destinatari

Per analitzar aquests resultats seguirem, com en els altres qüestionaris, l'ordenació dels ítems. Hem de dir que responen el qüestionari del grup destinatari 10 persones.

Cal però, abans de realitzar l'anàlisi, fer una reflexió per interpretar en la justa mesura els resultats. És necessari tenir en compte que ens movem en una iniciativa on el que més abunden són els animadors, atès que l'OCC-FNAG compta, entre les seves institucions, amb escoles d'animació i, de fet, gran part dels seus membres, si no tots, són animadors. Això vol dir que és probable que persones del grup destinatari que en aquesta iniciativa fan d'actors, hagin fet en altres d'animadors, atès que és la seva professió.

S'ha d'assenyalar també que els qüestionaris es van presentar traduïts al francès i, per estalviar problemes respecte la interpretació terminològica, l'observador va dedicar tota una tarda a explicar ítem per ítem a un grup d'animadors integrants de l'OCC-FNAG.

Respecte l'ítem N°. 4, 7 de les persones responen que pertanyen a la comunitat i 3 que no. A l'ítem 5 s'especifica aquesta dada: 8 persones resideixen a la comunitat i 2 no; 8 treballen també en ella i 2 no; 6 diuen tenir família i, finalment, 9 manifesten tenir amics a la comunitat. Podem observar aquestes dades al quadre N°. 144.

<u>MESSE DES TRAVAILLEURS</u>	ITEM 5	
	SI	NO
RESIDEIXES EN ELLA	8	2
TREBALLLES EN ELLA	8	2
TENS FAMILIA EN ELLA	6	4
TENS AMICS EN ELLA	9	1
ALTRES RAONS		10

QUADRE N°. 144: Freqüències obtingudes a l'ítem N°. 5 del qüestionari del grup destinatari, en la "Messe des travailleurs".

L'ítem N°. 7 ens diu que hi ha 8 persones del grup que apliquen els coneixements del seu ofici o professió en el procés d'intervenció teatral, mentre que hi ha 2 que no. Amb això es mostra, un cop més, com s'assenyalava al marc teòric, que els coneixements

professionals dels membres de la comunitat són aprofitables per enriquir el procés d'intervenció teatral. És probable que les 5 persones que responen que sí, treballin com a tècnics, com animadors o en l'organització del muntatge. Efectivament, preguntats per la fase del procés en que apliquen aquells coneixements (ítem 8), 1 diu que en la difusió i relacions públiques; 1 altre que en el cant coral o en la música; 2 que en la publicitat i el atrezzo; 1 que en tasques de regiduria; 1 que en la realització de decorats; i 1 altre, finalment, que en la preparació d'actors.

A la pregunta de si havien fet abans quelcom de teatre (ítem 9) 9 persones responen que sí i 1 respon que no. Cal suposar que aquesta persona que diu que no s'ha incorporat aquest any a l'espectacle. En l'especificació de l'ítem, 7 persones responen que periòdicament, 2 que puntualment i 1 no respon. Probablement les 7 que responen que periòdicament són membres estables del col·lectiu, sigui de l'OCC-FNAG o col·laboradors, mentre que les 2 que diuen que puntualment podrien ser noves incorporacions d'aquest any.

Respecte el paper que, a la seva experiència teatral anterior, havien jugat (ítem 10), 9 responen que com actors; 2 que com animadors; 4 havien treballat com a tècnics; i, finalment, 2 havien treballat com ajudants. Això s'intenta especificar a l'ítem 11, preguntant sobre el paper que juguen a l'actual procés d'intervenció: 7

responen que com actors; 3 que com animadors; 5 que com a tècnics; i 4 que com ajudants. Cal suposar, a partir d'aquestes dades que la majoria de persones que han respost el qüestionari, si no tots, són membres o col.laboradors permanents de l'OCC-FNAG, atès que els llocs directius, tècnics o d'animació van normalment a càrrec d'aquells en la "Messe des travailleurs".

Amb l'ítem 12 es volen saber les raons que han impulsat als membres del grup destinatari a participar en el procés d'intervenció. En aquesta pregunta 4 responen que per a tenir relacions, comunicacions o noves experiències; 4 que per qüestions de creació artística o creativitat; 2 que perquè es constitueix en un lloc de trobada i de formació humana; 2 perquè volen participar en el moviment cultural de la regió; 2 perquè els hi fa il.lusió i volien actuar; 1 perquè li agrada el teatre; 1 perquè vol col.laborar amb la direcció, institució, entitat; 1 per que desitja dedicar-se professionalment; 1 per ampliar l'esperit; 1 perquè respon a preguntes personals professionals; i 1, finalment, perquè es pot participar en família.

L'ítem N°. 13 està plantejat de manera que es pugui fer una triangulació. Dins cada iniciativa, es vol saber des de cada instància (institució, animador, grup destinatari) quins objectius es persegueixen amb el procés d'intervenció i quins la instància concreta creu que

persegueixen les altres dues. Això ens permetrà en una segona fase poder triangular.

En el quadre N°. 145 es poden veure les mitjanes de les puntuacions assignades pel grup destinatari a cadascun dels objectius. Tanmateix es poden veure aquests resultats a la gràfica N°. 59.

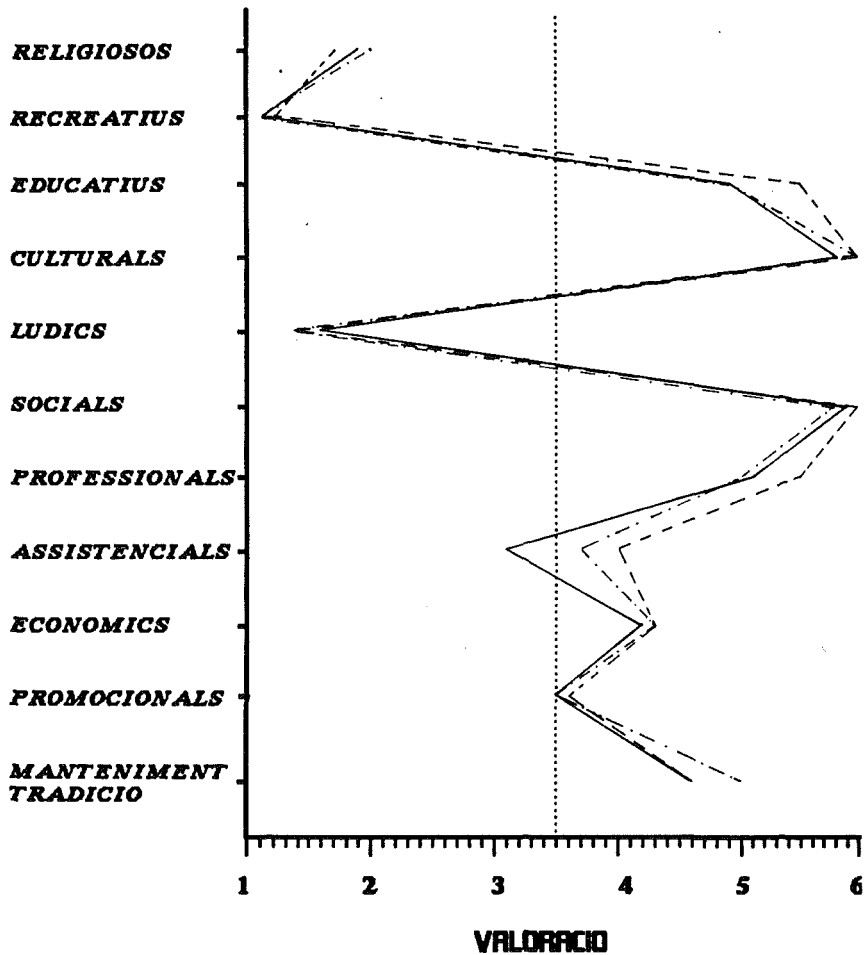
"MESSE DES TRAVAILLEURS"			
OBJECTIUS	INSTITUCIO	ANIMADOR	GRUP DESTIN.
Religiosos	2	1,7	1,9
Recreatius	1,1	1,2	1,1
Educatius	4,9	5,5	4,9
Culturals	6	6	5,8
Lúdics	1,4	1,4	1,6
Socials	5,8	6	5,9
Professionals	5	5,5	5,1
Assistencials	3,7	4	3,1
Econòmics	4,3	4,3	4,2
Promocionals	3,5	3,6	3,5
Mantenir Tradició	5	4,6	4,6

QUADRE N°. 145: Mitjanes de les puntuacions assignades pel grup destinatari a cadascun dels objectius des de la pròpia perspectiva i des de la que ells assignen a l'animador i a la institució, en la "Messe des travailleurs".

GRUP DESTINATARI

INSTITUCIO: MESSE DES TRAVAILLEURS

OBJECTIUS SEGONS: INSTITUCIO
 ANIMADOR
 DESTINATARI

GRAFICA N°. 59: Mitjanes de les puntuacions assignades pel grup destinatari a cadascun dels objectius des de la pròpia perspectiva i des de la que ells assignen a l'animador i a la institució, en la "Messe des travailleurs".

El primer que s'observa a la gràfica és que tots tres, grup destinatari, institució i animador tenen, en la perspectiva del grup destinatari, inusualment clars els objectius, atès que en la representació gràfica les tres línies pràcticament se superponen. D'altra banda, un altre tret característic de la representació gràfica és que

hi ha puntuacions extremes, per això els resultats presenten uns perfils tan trencats.

Per sota la mitjana puntuen en tots tres casos, sempre en la perspectiva del grup destinatari, els objectius religiosos, recreatius i lúdics com a fita del procés d'intervenció. Tots tres obtenen puntuacions molt baixes i no hi ha pràcticament diferències entre les posicions que els representen a la gràfica.

Per sota la mitjana puntua també el grup destinatari els objectius assistencials, malgrat creure que la institució i l'animador els puntuarien més alt. Damunt mateix la mitjana situen els objectius promocionals en el cas del propi grup destinatari i de la institució, puntuant una mica per sobre l'animador.

Són els objectius socials i culturals els que obtenen una puntuació més elevada pensats com a fites del procés d'intervenció, amb petites diferències entre el grup destinatari i la percepció que aquest té respecte la institució i l'animador. Puntuen a continuació els objectius educatius i els professionals, i en tots dos casos pensen que la institució els puntuaria com ells, mentre que l'animador els puntuaria més alt. Tot això s'explicaria probablement en el supòsit que els membres del grup destinatari que responen el qüestionari fossin integrants de la comunitat de l'OCC-FNAG. Els seus objectius són tant de tipus social com cultural, pel tipus

d'acció sociocultural que desenvolupen. Són també educatius i professionals atès que en el desenvolupament de les tasques d'animació el que fan els integrants de l'OCC-FNAG és desenvolupar la seva professió que és al mateix temps la seva forma de vida (18).

Finalment, puntuen també per sobre la mitjana els objectius de manteniment de la tradició, no oblidem que porten 8 anys realitzant aquesta intervenció, i els econòmics. Certament, l'OCC-FNAG persegueix ésser econòmicament autosuficient amb les seves intervencions socioculturals.

Com era de suposar, fetes les correlacions corresponents entre totes tres visions, en la perspectiva del grup destinatari, no es troben diferències estadísticament significatives.

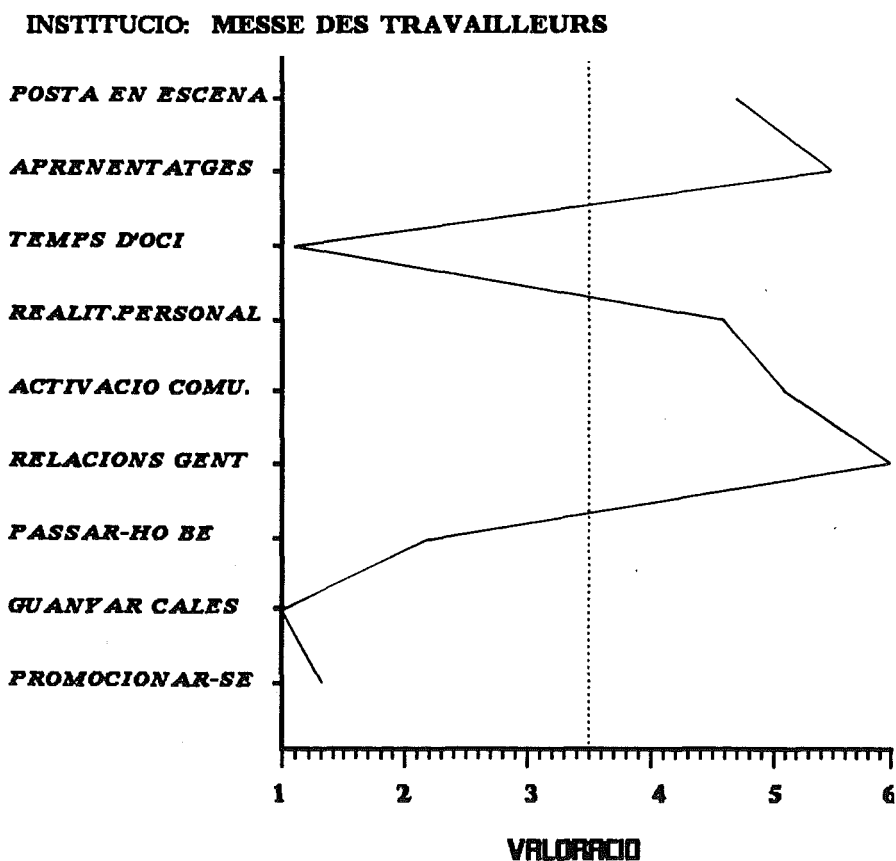
Amb l'ítem 14 es vol averiguar que és allò que més valora el grup destinatari del procés d'intervenció. Les mitjanes de les puntuacions assignades a cadascuna de les possibilitats de resposta es poden veure en el quadre N°. 146. Tanmateix es pot veure la seva representació a la gràfica N°. 60.

(18) L'observador explica que durant les converses informals algú li va comentar que la comunitat de l'OCC n'era com un reflex dels antics cavallers clunyacenses, si aquells intervenien per déu amb les armes, ells ho fan amb la cultura.

La posta en escena de la obra de teatre	4,7
Els aprenentatges que has realitzat	5,5
Que ocupa el teu temps d'oci	1,1
Que et serveix per a realitzar-te personalment	4,6
Que activa la teva comunitat	5,1
Que et serveix per a relacionar-te amb la gent	6
Que t'ho passes molt bé	2,2
Que et servirà per a guanyar calers	1
Que et servirà per a promocionar-te	1,3

QUADRE N°. 146: Mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari en allò que més valoren del procés intervenció a la iniciativa "Messe des travailleurs".

GRUP DESTINATARI

GRAFICA N°. 60: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari en allò que més valoren del procés intervenció a la iniciativa "Messe des travailleurs".

El primer a observar a la gràfica anterior és que a totes dues bandes de la mitjana de la valoració hi ha puntuacions extremes, senyal inequívoca que hi ha acord respecte a determinats temes en el grup destinatari.

Tots els enquestats estan d'acord (la mitjana de la puntuació equival a la puntuació màxima) en que allò que més valoren del procés d'intervenció és que aquell els hi permet relacionar-se amb la gent. Valoren també amb una puntuació molt elevada els aprenentatges realitzats i el fet que activa la comunitat en que la iniciativa està immersa. Tanmateix, valoren per sobre la mitjana, la posta en escena i el fet que els permet realitzar-se personalment.

Per sota la mitjana les puntuacions també són extremes. Tots estan d'acord (puntuació mínima que es pot donar a una possibilitat de resposta) en no valorar el fet de guanyar diners amb la iniciativa. Tampoc no valoren que pugui omplir el seu temps d'oci, que els hi serveixi per a promocionar-se ni, per últim, el fet que s'ho passin bé.

Preguntat el grup destinatari sobre si el procés d'intervenció s'ajusta al que prèviament esperava 3 persones responen que sí, mentre que 6 diuen que no i un no respon. Quan es vol saber perquè els ha sorprés, 2 responen que per l'amplitud i originalitat del projecte; 1 respon que per la bona organització, el bon equip de treball i el

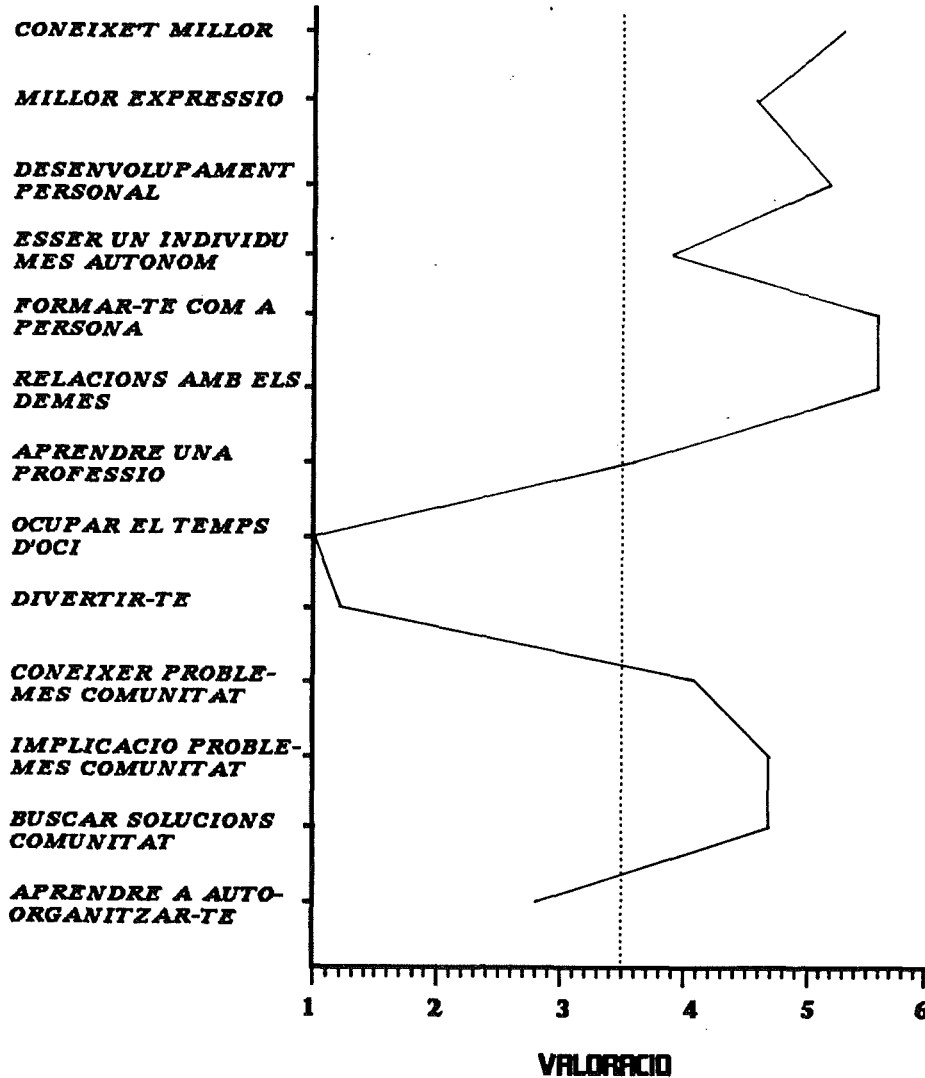
companyerisme; i 1, per últim, perquè té més importància del que imaginava.

Amb l'ítem 16 es vol saber per a què creu el grup destinatari que li serveix el procés d'intervenció. En el quadre N°. 147 es poden veure les mitjanes de les puntuacions donades a les diferents possibilitats de resposta. Tanmateix es pot veure la seva representació a la gràfica N°. 61.

Conèixer-te millor a tu mateix	5,3
Expressar-te millor que abans	4,6
Desenvolupar-te a nivell personal i emocional	5,2
Ésser un individu més autònom	3,9
Formar-te com a persona	5,6
Relacionar-te amb els altres	5,6
Aprendre una professió	3,6
Ocupar el teu temps d'oci	1
Divertir-te	1,2
Conèixer millor la problemàtica de la teva comunitat	4,1
Implicar-te en la problemàtica de la teva comunitat	4,7
Buscar solucions pels problemes de la teva comunitat	4,7
Aprendre a autorganitzar-te	2,8

QUADRE N°. 147: Mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari en allò pel que els serveix el procés d'intervenció a la iniciativa "Messe des travailleurs".

INSTITUCIO: MESSE DES TRAVAILLEURS

GRAFICA N°. 61: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari en allò pel que els serveix el procés intervenció a la iniciativa "Messe des travailleurs".

Com es pot observar a la gràfica anterior allò que més valora el grup destinatari com a utilitat del procés d'intervenció és que serveix per a formar-se com a persona i per a relacionar-se amb els altres. Valora a continuació, també amb puntuacions elevades, que serveix per a un millor autoconeixement i per desenvolupar-se a nivell personal i emocional. En ordre descendent, i encara per sobre la mitjana de la valoració, puntua també que serveix per implicar-se i buscar solucions a les

problemàtiques de la comunitat, per expressar-se millor i per conèixer millor la problemàtica comunitària. Tot just per sobre la mitjana, valora que serveix per ésser un individu més autònom i per aprendre una professió.

Només tres de les possibilitats de resposta puntuen per dessota la mitjana de la valoració. Tots estan d'acord en que no serveix per a ocupar el temps d'oci (puntuació mínima possible). Amb una puntuació molt baixa valoren que serveixi per a divertir-se, i amb una puntuació una mica més alta, encara però lluny de la mitjana, valoren que serveixi per autoorganitzar-se.

L'ítem 17 vol saber les persones del grup que han participat activament en la creació o posta en marxa del procés teatral, al que 9 responen que sí i 1 que no. Respecte l'ítem 18 que es refereix a la participació en la planificació del procés: 3 responen que sí i 7 que no.

A la participació en la creació de l'obra de teatre (ítem 19), 4 responen que sí i 6 que no. En aquest cas és probable que les quatre persones que responen que sí participessin en la creació del text de "Messe des travailleurs". Parlem només de probabilitat perquè, com vam indicar en l'anàlisi de la resta d'iniciatives, aquest ítem podria no estar ben formulat.

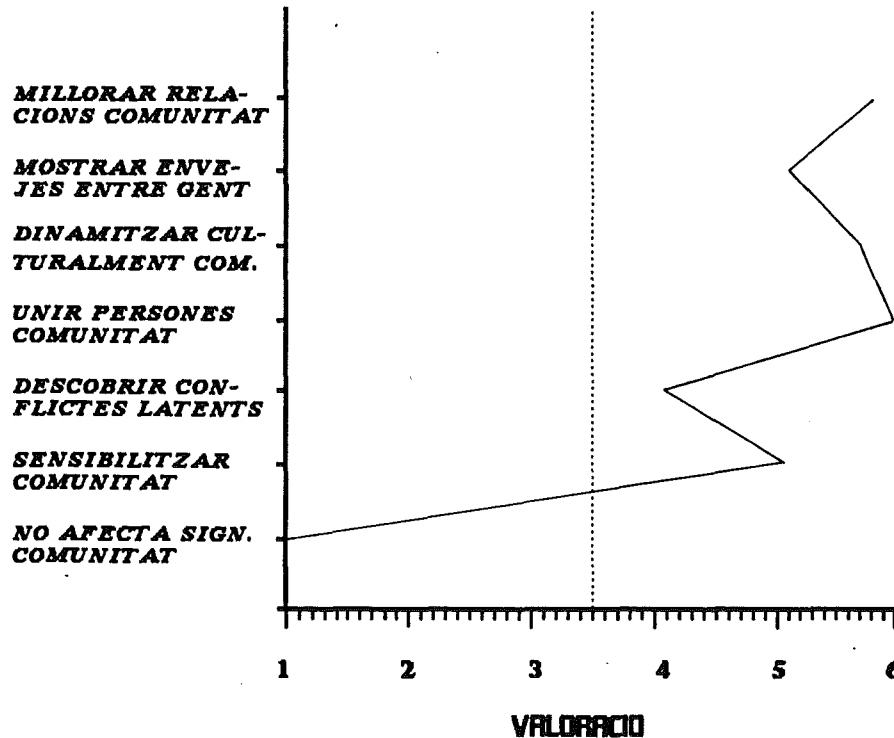
Amb l'ítem 20 es vol averiguar de quina manera afecta el procés d'intervenció a la comunitat en la

que es troba immers, en la perspectiva del grup destinatari. En el quadre N°. 148 es poden veure les mitjanes de les puntuacions donades a cadascuna de les possibilitats de resposta. Tanmateix es pot veure la seva representació a la gràfica N°. 62.

Contribueix a millorar les relacions entre la gent de la teva comunitat	5,8
Mostra les enveges que hi ha entre la gent	5,1
Dinamitza culturalment la comunitat	5,7
Contribueix a unir a les persones de la comunitat	6
Descubreix els conflictes latents en la comunitat	4,1
Sensibilitza la comunitat envers la solució dels seus problemes	5,1
No afecta d'una forma significativa la comunitat	1

QUADRE N°. 148: Mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari a diferents possibilitats en les que el procés d'intervenció pot afectar a la comunitat, en la iniciativa "Messe des travailleurs".

INSTITUCIO: MESSE DES TRAVAILLEURS

GRAFICA N°. 62: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari a diferents possibilitats en les que el procés d'intervenció pot afectar a la comunitat, en la iniciativa "Messe des travailleurs".

El primer que es pot observar en la gràfica anterior és que, i sembla una constant en aquesta iniciativa, hi ha puntuacions extremes. Allò en que tots els enquestats estarien d'acord és que el procés d'intervenció contribueix a unir a les persones de la comunitat (la mitjana és equivalent a la puntuació màxima), i afecta, per tant, d'una manera significativa a la comunitat (la formulació negativa d'aquesta possibilitat de resposta obté una mitjana equivalent a la mínima puntuació

possible). La resta de possibilitats de resposta puntuen per sobre la mitjana de la valoració.

L'ordre en aquesta valoració fóra (pràcticament totes les possibilitats amb puntuacions molt elevades): contribueix a millorar les relacions de la gent de la comunitat, dinamitza culturalment la comunitat, mostra les envejes que hi ha entre la gent i sensibilitza la comunitat envers la solució dels seus problemes. Per últim, més proper a la mitjana de la valoració, descobreix els conflictes latents a la comunitat.

Amb l'ítem 21 es vol saber l'actitud de l'animador respecte el grup destinatari. Un altre cop observem la possibilitat, apuntada en l'anàlisi de les iniciatives anteriors de discriminar entre els diferents animadors, qüestió que no ens permet el nostre qüestionari. En aquest cas, en parlar d'animador, la referència és el director i realitzador de l'obra, encara que pel nombre de persones implicades en el muntatge pràcticament tots els membres de l'OCC-FNAG juguen el paper d'animadors. Malgrat tot, com es pot observar en el quadre N°. 149, sembla haver una forta convergència d'opinió en les respostes. Tots estan d'acord en que la seva actitud no és autoritària, repressiva, distanciada, laissez-faire, indiferent ni tancada. Per contra, tots opinen que és oberta, i creuen majoritàriament que és il.lusionada, dialogant i participativa. No creuen però, en general, que sigui flexible. Fruit probablement, aquesta darrera dada, del

mateix que assenyalàvem respecte les anteriors iniciatives: sembla que per ésser eficaç l'animador ha de saber imposar-se al grup.

<u>MESSE DES</u> <u>TRAVAILLEURS</u>	ITEM 21				
	SI	NO			
AUTORITARIA		10	LAISSEZ-FAIRE		10
OBERTA	10		INDIFERENT		10
REPRESIVA		10	PARTICIPATIVA	8	2
IL.LUSIONADA	9	1	TANCADA		10
DIALOGANT	9	1	FLEXIBLE	1	9
DISTANCIADA		10	ALTRES ACTITUDS	3	7

QUADRE N°. 149: Respostes del grup destinatari respecte l'actitud de l'animador envers ells en la "Messe des travailleurs".

Com es pot observar en el quadre N°. 150, que recull les respostes donades a l'ítem 22, només hi ha acord respecte al fet que l'animador no s'oblida dels que no participen quan aplica tècniques o assaja. Respecte la resta de possibilitats de resposta les opinions estan dividides.

<u>MESSE DES TRAVAILLEURS</u>	ITEM 22	
	SI	NO
INTENTA IMPLICAR A TOTHOM	9	1
S'OBLIDA DELS QUE NO PARTICIPEN		10
VOL QUE TOTHOM OBSERVI ALS QUE PARTICIPEN	6	4
DEMANA ALS QUE NO PARTICIPEN QUE MARXIN O QUE CALLIN	6	4
DEMANA EL PARER TANT DELS QUE PARTICIPEN COM DELS QUE NO	5	5
ASSIGNA TASQUES DIFERENCIADES PER A QUE TOTHOM ESTIGUI ACTIU	3	7

QUADRE N°. 150: Respostes del grup destinatari a l'actitud de l'animador quan aplica tècniques o assaitga escenes en la "Messe des travailleurs".

En l'ítem 23, 8 persones responen que l'animador tracta per igual a tothom, mentre que hi ha 1 que creu que no i un altre que no respon.

També a l'ítem 24, que vol recollir aquell aspecte del procés d'intervenció en què l'animador posa major èmfasi, les opinions semblen estar dividides. Allò però en que la majoria està d'acord és en que l'animador no posa l'èmfasi en que el grup destinatari disfruti, qüestió que fóra coherent respecte les expectatives que envers ell assenyalaria el grup destinatari a l'assignar una molt baixa

puntuació als objectius recreatius i lúdics. Majoritàriament consideren també que allò que més emfasitza és el grau de comunicació interpersonal aconseguït i, pel contrari, allò que menys, el fet que el grup entengui la tècnica. Respecte les altres possibilitats de resposta les opinions estan dividides. No podem oblidar per emmarcar correctament aquestes dades allò assenyalat respecte altres iniciatives: el qüestionari no ens permet discriminar entre els diferents animadors. Hom pot observar aquestes dades al quadre N°. 151.

<u>MESSE DES TRAVAILLEURS</u>	ITEM 24	
	SI	NO
LA PARTICIPACIO DE TOT EL GRUP	5	5
QUE EL GRUP ENTENGUI BE LA TECNICA ENCARA QUE NO PARTICIPI TOTHOM	1	9
QUE EL GRUP DESTINATARI APRENGUI LA TECNICA	4	6
EL GRAU DE COMUNICACIO INTERPERSONAL ACONSEGUIT	9	1
QUE EL GRUP DESTINATARI DISFRUTI		10

QUADRE N°. 151: Respostes del grup destinatari a allò en que l'animador posa major èmfasi durant el procés d'intervenció a la "Messe des travailleurs".

Al quadre N°. 152 hom pot observar les respostes donades pel grup destinatari a la participació en

les activitats pròpies del muntatge d'una obra de teatre (ítem 25). Com es pot comprovar la participació és majoritària. Hi ha qui treballa en tasques de disseny i en tasques de realització. Tots però, col·laboren en una o altra cosa. Això ve a reafirmar el que s'havia dit sobre el muntatge; tot s'ho fan entre ells mateixos.

MESSE DES TRAVAILLEURS

ACTIVITATS	ITEM 25					
	Disseny		Realització		Col.labor.	
Escenografia		10	4	6	2	8
Figurina		10		10	1	9
Vestuari		10		10	4	6
Utilleria		10		10	2	8
Electricitat		10	2	8		10
Luminotècnia	1	9	4	6	4	6
Maquinaria	1	9	2	8	2	8
Sò		10	3	7	2	8
Música		10	1	9	3	7
Producció		10	1	9	4	6
Regiduria		10	2	8	2	8
Direcció		10	1	9	1	9
Ajudanties		10	2	8	2	8
	SI	NO	SI	NO	SI	NO

QUADRE N°. 152: Participació del grup destinatari i qualitat d'aquesta en la realització d'activitats al voltant del muntatge, en la "Messe des travailleurs".

A l'ítem 27 hom vol saber si tot allò après durant el procés d'intervenció es destina a altres projectes. En aquesta pregunta, 8 responen que sí i 2 que no, qüestió que reforçaria el fet que hi ha altres línies d'intervenció en aquesta comunitat. Preguntats pel contingut d'aquests projectes (ítem 28), 5 diuen que festes populars o animació al carrer; 3 que muntatges musicals, concerts o corals; 2 muntatge d'altres obres de teatre o espectacles; 1 esplai o espectacles amb nens; i 1, finalment, projecte de crear un taller de maquetes.

Respecte l'aportació de material pel procés d'intervenció (ítem 29), 3 responen que sí i 7 diuen que no. Preguntats sobre aquest material (ítem 30), un respon que material tècnic, i un altre que un violoncel.

Pel que fa a l'ítem 31, 6 persones del grup destinatari diuen haver participat en el finançament del projecte d'intervenció, mentre que 4 diuen no haver-ho fet. Quan es pregunta pel contingut d'aquesta participació (ítem 32), 2 responen que allò que aporten és el seu treball; 1 diu que diners; 1 diu que amb allotjament, manutenció i transport dels membres de la comunitat; i 1, per últim, diu que amb manutenció durant l'espectacle i mitjans de comunicació social.

Hi ha 9 membres del grup destinatari que creuen que és convenient difondre el procés d'intervenció o els seus resultats (ítem 33), mentre que hi hauria 1 que

pensaria que no. Quan se'ls pregunta per què (ítem 34), 6 diuen que perquè permet mostrar els problemes de la nostra societat i tractar d'aportar una solució; 2 diuen que perquè creuen en el que fan i volen donar als altres els seu testimoni; 1 diu que perquè permet revelar les aspiracions; i 1, finalment, que perquè permet retrobar el sentit del treball

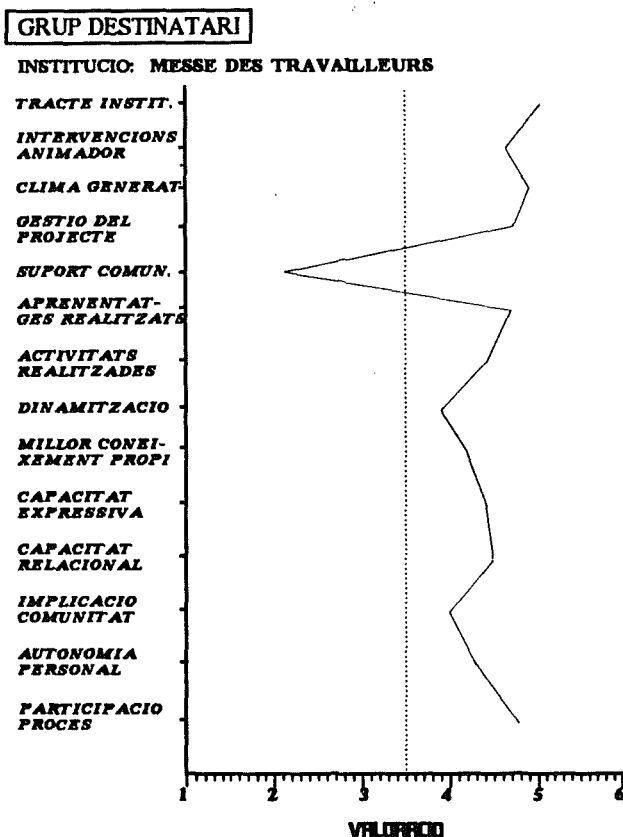
En l'avaluació del procés d'intervenció (ítem 35) diuen haver participat 6 persones, mentre que 1 diu que no i 3 no responen. És probable, donades les respostes en aquest ítem, que hi hagi persones que no l'hagin entès. Preguntats sobre la forma que pren aquesta avaluació (ítem 36), 6 diuen que avaluen mitjançant reunions de treball on fan balanç i 4 diuen que per mitjà de reflexions.

Un cop acabat el procés d'intervenció totes 10 persones diuen voler continuar fent teatre (ítem 37). Tanmateix, 9 pensen fer-ho periòdicament i 1 puntualment.

A l'ítem 38 es vol conèixer la valoració global del procés d'intervenció per part del grup destinatari. En el quadre N°. 153 es poden veure les mitjanes de les puntuacions atorgades pel grup destinatari a cadascuna de les possibilitats de resposta. Tanmateix es pot veure la seva representació a la gràfica N°. 63.

El tracte dispensat per la institució	5
Les intervencions de l'animador	4,6
El clima relacional i afectiu generat en el procés d'intervenció	4,9
La gestió del projecte	4,7
El suport prestat per la comunitat	2,1
Els aprenentatges que has realitzat	4,7
Les activitats que has realitzat	4,4
La dinamització que suposa per a la comunitat	3,9
El millor coneixement de tu mateix	4,2
La teva capacitat expressiva i comunicativa	4,4
La teva capacitat relacional	4,5
La teva implicació en la comunitat	4
La teva autonomia personal	4,3
La teva participació en el procés	4,8

QUADRE N°. 153: Mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari a diferents elements dels que componen el procés d'intervenció en la iniciativa "Messe des travailleurs".

GRAFICA Nº. 63: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions donades pel grup destinatari a diferents elements dels que componen el procés d'intervenció en la iniciativa "Messe des travailleurs".

Com es pot observar a la gràfica anterior la valoració global del procés és, per part del grup destinatari, positiva, excepció feta del suport prestat per la comunitat, únic element puntuat per sota la mitjana de la valoració. Tota la resta d'elements analitzats puntuarien per sobre la mitjana i serien considerats per tant positius. Considerarien elements més destacables del procés (obtenen mitjanes més altes), el tracte dispensat per la institució, el clima afectiu i relacional generat durant la intervenció i la participació en el procés.

8.8. Interacció dels resultats

El primer que hem de fer en aquest punt és la triangulació projectada entre els ítems 27 del qüestionari institucional, 9 del de l'animador, i 13 del dels destinataris. En el quadre N°. 154 es presenten les puntuacions i les mitjanes de les puntuacions assignades a cadascú dels objectius per la institució, l'animador i el grup destinatari. Hem dividit el quadre en tres columnes, una per cadascuna de les instàncies. Tanmateix, hem subdividit cadascuna d'aquestes columnes en tres sub-columnes que recullen la pròpia puntuació (en negreta), i les que li han assignat les altres dues instàncies, segons s'explicitat tot seguit (19):

Institució: (I₁) puntuació pròpia.
 (A₁) puntuació assignada pels animadors.
 (D₁) puntuació assignada pel grup destinatari.

Animador : (A₂) puntuació pròpia.
 (I₂) puntuació assignada per la institució.
 (D₂) puntuació assignada pel grup destinatari.

Grup destinatari :
 (D₃) puntuació pròpia.
 (A₃) puntuació assignada pels animadors.
 (I₃) puntuació assignada per la institució.

(19) Parlem de puntuacions, però en els casos corresponents s'ha d'entendre que treballarem amb les mitjanes com hem fet en les anàlisi prèvies.

MESSE DES TRAVAILLEURS									
OBJECTIUS	INSTITUCIO			ANIMADOR			GRUP DESTIN.		
	I ₁	A ₁	D ₁	A ₂	I ₂	D ₂	D ₃	A ₃	I ₃
Religiosos		1	2	1		1,7	1,9	1	
Recreatius	1	1	1,1	1	1	1,2	1,1	3	4
Educatus	6	4	4,9	4	6	5,5	4,9	4	6
Culturals	6	6	6	6	6	6	5,8	4,5	3
Lúdics	1	1	1,4	1	1	1,4	1,6	2,5	2
Socials	4	5	5,8	5	4	6	5,9	5	5
Professionals	5	5	5	5	5	5,5	5,1	4	4
Assistencials		5	3,7	5		4	3,1	5	
Econòmics	6	5,5	4,3	5,5	6	4,3	4,2	4,5	6
Promocionals	6	4,5	3,5	4,5	6	3,6	3,5	3,5	6
Mantenir tradició			5			4,6	4,6		
Altres (formació)		6		6				6	

QUADRE N°. 154: Triangulació de les puntuacions assignades als objectius que persegueix el procés d'intervenció en la iniciativa "Messe des travailleurs".

Si triangulem en primer lloc les puntuacions assignades per cadascuna de les instàncies (negreta) podem observar que no n'hi ha pràcticament diferències entre la visió de la institució, la dels animadors i la del grup destinatari. Tots tres coincideixen en definir els objectius culturals com els principals objectius que el procés d'intervenció ha de pretendre aconseguir.

Pel que fa a la resta d'objectius, les tres instàncies coincideixen, gairebé en tots els casos, quan

els puntuen per dessota o per sobre de la mitjana. Les diferències doncs, de la seva valoració es produeixen entre puntuacions ubicades a una o altre banda de la mitjana. Només en el cas dels objectius assistencials, totes tres instàncies divergeixen respecte la seva valoració com a fita del procés d'intervenció. En aquest cas, els animadors pensarien que el procés d'intervenció té un important paper assistencial (puntuació 5); el grup destinatari els puntuaria per dessota la mitjana, el que es podria interpretar en el sentit que el procés d'intervenció té un paper que jugar des del punt de vista assistencial però que aquest no és determinant; i, finalment la institució, ni tan sols contempla aquests objectius com a fita del procés d'intervenció.

Val la pena destacar també en relació als objectius econòmics i promocionals que, tot i que les tres instàncies els puntuen per sobre la mitjana, la institució els hi assigna la puntuació màxima, els animadors una puntuació intermitja (s'enten per sobre la mitjana), i el grup destinatari una puntuació baixa (també per sobre la mitjana. Això voldria dir que totes tres instàncies els consideren fites importants del procés d'intervenció però és la institució qui més els valora com a tals fites i el grup destinatari qui menys.

Respecte els objectius que no ha de perseguir en cap cas el procés d'intervenció, totes tres instàncies assenyalen els religiosos, els recreatius i els

lúdics. Crec que s'ha de destacar perquè és una constant de la valoració que sembla com si totes tres instàncies creguessin que no es pot gaudir amb el procés d'intervenció.

Un panorama força semblant a l'anterior ens trobem quan observem la columna on es recullen les puntuacions donades per la institució als diferents objectius i les que els animadors i el grup destinatari creuen que aquella els hi assignarà. En aquest cas tots tres coincideixen en designar els objectius culturals com a la fita principal del procés. Tanmateix, tots tres coincideixen en no valorar o valorar molt poc els objectius religiosos, els recreatius i els lúdics. I també les úniques diferències es produeixen en relació als objectius assistencials com a fita del procés. Els animadors consideren que la institució els consideraria un aspecte força important del procés. El grup destinatari creu també que aquella els considerarà importants, encara que menys del que pensen els animadors. La institució ni tan sols els contempla.

En la columna de l'animador la valoració de la columna de la institució pràcticament es repeteix. Això ens parla de la identitat existent entre la institució i els animadors pel que fa als objectius del procés d'intervenció.

És en la columna del grup destinatari on més diferències es poden trobar, qüestió que ens indicaria que així com el grup destinatari sembla tenir una conceptualització molt clara de la visió que els animadors i la institució tenen sobre el procés d'intervenció, aquells no la tindrien gaire clara en relació al grup destinatari, sobretot pel que fa a la idea que aquest tindria respecte els objectius recreatius, culturals, assistencials i promocionals com a fita del procés d'intervenció.

En relació als objectius recreatius, que el grup destinatari puntua molt baix com a fita del procés d'intervenció, la institució pensa que aquell els puntuarà per sobre la mitjana. Això s'ha d'interpretar en el sentit que el grup destinatari considera el procés d'intervenció menys recreatiu del que pensa la institució que ho considerarà.

Respecte els objectius culturals com a fita del procés d'intervenció succeirà justament el contrari. El grup destinatari els valora més del que la institució creu que aquell faria.

Pel que fa als objectius promocionals, els animadors creuen que el grup destinatari els puntuarà justament damunt la mitjana, que és el que aquell fa, mentre que la institució pensa que el grup destinatari els

hi assignarà la màxima puntuació. Això s'ha d'interpretar en el sentit que el grup destinatari considera menys promocional el procés d'intervenció del que la institució pensa que aquell faria.

En relació als objectius assistencials, els animadors consideren que el grup destinatari els considera objectius importants del procés d'intervenció mentre que aquell no té tal consideració.

8.9. Conclusions de l'avaluació

1. L'iniciativa analitzada s'emmarca en una vila amb una forta tradició minera i siderúrgica que pateix, per efecte de la reconversió industrial, una elevada taxa d'atur amb totes les conseqüències de tipus social que això implica. La iniciativa sociocultural que analitzem s'inicia justament quan aquesta situació social tan problemàtica està més viva a la regió i forma part d'un projecte molt més ampli d'intervenció sociocultural que abasta diferents aspectes de la qualitat de vida d'aquella regió.

2. El procés d'intervenció s'emmarca en una associació creada a la regió sota els auspicis d'una institució de caràcter religiós que té encara no trenta anys d'existència. Aquesta institució té creats nombrosos centres a tot arreu per a la formació d'animadors que treballin en tot allò sociocultural. En cadascun d'aquests centres hi ha una comunitat religiosa i mixta d'animadors que són els qui duen a terme la intervenció.

3. L'associació que emmarca el procés d'intervenció es defineix al mateix temps com a associació i empresa de caràcter privat, no confessional i sense ànim de lucre. Aquesta associació té entre 6 i 10 anys d'existència i està liderada per un consell davant el qual es troba un director que sembla ser elegit per la institució religiosa que l'empara. Diu tenir entre 51 i 100 socis que paguen quotes

baixes per la seva afiliació. S'autofinança en un 85 % del pressupost global i el 15 % restant l'aconsegueix per mitjà de subvencions públiques i privades. Persegueix finalitats culturals i artístiques. La planificació de les activitats, que estan obertes a tothom, correspon majoritàriament a la direcció i l'assistència es realitza mitjançant contribucions voluntàries que es destinen a l'autofinançament de l'entitat. Manté relacions de col.laboració i de rebuig (per la seva condició de grup religiós) amb la resta d'institucions i entitats de la comunitat, i parla de projectes concrets realitzats conjuntament.

4. L'associació acull i promou el procés d'intervenció amb l'objectiu d'obrir la comunitat a la cultura i oferir un testimoni d'esperança. Es pretén també amb aquesta promoció crear un lloc de vida i de treball, formar i educar els "missioners" obrers, i desenvolupar centres culturals.

5. L'associació diu perseguir amb el procés d'intervenció objectius educatius, culturals, econòmics i promocionals.

6. El suport que l'associació presta al grup és total, i es concreta en proporcionar el local, el material, els animadors, el suport tècnic, la infraestructura, els mitjans de difusió i el finançament. A canvi diu no demanar res al grup atès que un i altra són el mateix.

7. L'associació creu convenient que es difongui el procés d'intervenció. La institució avalua el procés d'intervenció mitjançant la participació del poble, la qualitat artística i l'apreciació dels espectadors.

8. La associació aconsegueix els criteris d'avaluació institucional definits: és participativa, autogestionada, els seus objectius econòmics reverteixen sobre ella mateixa i la comunitat, i en pretén la dinamització sociocultural.

9. Gairebé totes les persones que formen part de la comunitat religiosa que hi ha al darrere de l'associació i la intervenció són animadors. Només dos, com a representants d'aquells, responen el qüestionari. Són un home i una dona que tenen entre 26 i 30 anys, posseeixen el diploma acreditador d'haver realitzat els estudis d'animació global en un centre de la Institució religiosa que empara l'associació i el procés d'intervenció, i tots dos diuen treballar en el procés de forma voluntària i per compte d'aquella. El primer ha treballat 7 anys com actor, figurinista i util·ler en el teatre amateur. La segona ha treballat com a directora durant un any en el teatre professional i 5 anys al teatre amateur com a actriu, directora i escenògrafa. Tots dos estan, per tant, força preparats en l'àmbit de la intervenció, atès que porten entre 6 i 10 anys d'experiència.

10. Els animadors s'identifiquen totalment amb la institució. Consideren que els objectius que ha de perseguir el procés d'intervenció són, fonamentalment, culturals. Manifesten envers els destinataris una actitud dialogant, oberta, il·lusionada, col·laborant i participativa. Tanmateix, creuen que les actituds que palesen la institució i el grup destinatari són aquestes mateixes.

11. La planificació del procés es realitza conjuntament entre la institució, l'animador i el grup destinatari. Es realitza prèviament al procés però és diferent cada any que es representa l'espectacle i, tanmateix, es va ajustant als objectius a mesura que es desenvolupa. L'objectiu és muntar un obra de teatre que tracta sobre la comunitat en què es desenvolupa i consideren el procés com una experiència de teatre popular. Ambdós pensen que allò fonamental per sobre del producte concret, la representació, és el propi procés d'intervenció. Prioritzen en aquest sentit l'aplicació de les tècniques sobre l'assaig.

12. Allò que els animadors consideren el més important del procés d'intervenció, totalment en la línia dels objectius de l'animació sociocultural, és el clima relacional generat i la participació de tothom.

13. Les tècniques que principalment apliquen els animadors durant la intervenció són les tècniques d'improvisació corporal i/o verbal, les dramatitzacions i les tècniques d'estimulació que, especifiquen, estan només centrades en allò emocional i interpersonal. Tots dos animadors consideren que allò fonamental en la l'aplicació de les tècniques és el grau de comunicació interpersonal aconseguit. Pel que fa als elements teatrals els utilitza com una eina més del procés d'intervenció.

14. El material i el finançament del procés d'intervenció és aportat per la institució.

15. La temporalització del procés es realitza en la planificació global i es fa en funció dels recursos disponibles i de dates significatives.

16. L'avaluació del procés la realitzen la institució i els animadors i allò avaluat és el procés d'intervenció. Aquesta avaluació es compartida amb el grup destinatari.

17. Tots dos animadors creuen convenient difondre el procés d'intervenció perquè és un projecte que pertany a tothom i ha estat creat per aportar fruits en la unió de la regió.

18. El grup destinatari és intergeneracional, pertany a la comunitat, hi ha una bona part d'ell que aplica els seus coneixements i/o habilitats professionals al procés d'intervenció, i que havien fet anteriorment coses de teatre.

19. El grup destinatari considera que els objectius del procés d'intervenció són principalment culturals. El que més valoren d'aquest procés és que els permet relacionar-se amb la gent. En aquest sentit centren la utilitat del procés en el fet de formar-se com a persones i en el de relacionar-se amb la gent.

20. El grup destinatari creu que el procés d'intervenció afecta d'una manera significativa la comunitat en la qual es produeix, i creu que seus efectes principals són els d'unir a les persones.

21. El grup destinatari considera que l'actitud dels animadors és oberta, il.lusionada, dialogant i participativa. No creuen però, en general, que sigui flexible. Respecte a què és allò en que els animadors posen major èmfasi durant la intervenció les opinions estan dividides. Tothom manifesta estar d'acord només en que no pretén que el grup disfruti.

22. Majoritàriament els membres del grup destinatari consideren que s'ha de difondre el procés d'intervenció.

23. La valoració global del procés d'intervenció per part del grup destinatari és positiva en tots els seus aspectes menys en un. Es considera que la comunitat ha prestat poc suport a l'experiència. Es probable que això sigui així per les reticències per part d'aquella envers el fet que la institució que empara l'associació i el propi grup d'animadors sigui considerada com una secta. Destaquen com aspectes més valorats el tracte dispensat per la institució, el clima relacional i afectiu generat i la participació en el procés.

24. La conceptualització del procés d'intervenció està molt equilibrada entre les tres instàncies que estan afectades per aquell. Hi ha una forta coincidència teleològica entre la institució, l'animador i el grup destinatari respecte el procés d'intervenció.

25. Totes tres instàncies consideren els objectius culturals la fita fonamental del procés d'intervenció.

8.10. Consideracions entorn l'avaluació i propostes

Ens trobem amb aquesta iniciativa davant una experiència de dinamització sociocultural comunitària força ben planificada i organitzada. Independentment la ideologia religiosa que inspira el projecte el que resulta indubtable és que la tasca sociocultural duda a terme en aquesta comunitat de Le Creusot està ben plantejada i ben desenvolupada.

Dèiem en algun punt de l'anàlisi que ens estranyava el fet que no puntuessin els objectius religiosos, sens dubte és una actitud premeditada per a que no es confongui el seu treball professional amb la seva opció vital. Tot i així aquest es confon, i una bona prova són les reticències de part de la comunitat envers el fet que puguin ésser una secta. L'actitud adient però, crec que ha d'ésser una altra. Si el seu treball està ben plantejat, com és un fet que ho està, i la seva ideologia és explícita i no s'amaga en cap dels sentits, crec que és un error de judici desautoritzar el primer en ordre a la segona.

Un treball seriós, rigorós i científic no està renyit amb el gaudiment i menys en una intervenció sociocultural, que es defineix per una manera de fer

desenfadada, creativa i eficaç, entre altres aspectes. Al llarg de tota l'anàlisi resta patent la nul·la consideració que tenen en la intervenció els aspectes lúdics i recreatius. Caldria en aquest sentit no caure en l'error de menysvalorar una tasca pel gaudiment que pugui suposar, menys quan sabem que aquell és un dels camins que més possibiliten contactar amb les persones i les comunitats.

Cal també fer una reflexió sobre la consideració econòmica del procés que sembla ésser tan important en les respostes donades als qüestionaris. En aquest sentit s'ha de dir que entén que aquesta comunitat d'animadors utilitza, com s'ha pogut comprovar amb les observacions, la realització d'una tasca per a mostrar amb l'exemple al col·lectiu comunitari que aquella tasca i altres de semblants poden ésser realitzades. Certament aquesta és una metodologia de treball especialment adient per a ésser aplicada en un comunitat desanimada i sense expectatives envers el futur. La creació d'una empresa autosuficient, a partir del no res, és potser la millor mostra per la comunitat que amb il·lusió, voluntat de treball, i unes metodologies adequades, es pot treballar pel propi futur. Crec que és en aquest sentit que l'associació considera importants els objectius econòmics com a fita del procés d'intervenció.

8.11. Limitacions i problemàtica de procés d'avaluació de la iniciativa

En aquesta iniciativa les sessions d'observació, aplicació de qüestionaris i seguiment, són realitzades pel propi avaluador. Les facilitats atorgades tant per la institució com pels seus responsables i tècnics permeten que la informació obtinguda sigui considerada suficient i satisfactòria per a la realització del procés avaluador. Les deficiències o mancances que aquest pugui fer palés seran, doncs, imputables al disseny del procés o a la pròpia tasca avaluativa.

Hi ha una limitació però, pel que fa a l'obtenció de les dades que pot contribuir a relativitzar-les. Per la distància física existent i, probablement, per una certa desconfiança de la institució respecte la utilització que se'n faria de la informació, tots els qüestionaris (institució, animador i grup destinatari), van ser contestats sense la presència de l'avaluador (20).

(20) Durant la primera visita vaig dedicar, com ja s'ha explicat, tota una tarda a concretar un per un el contingut dels ítems de cadascun dels qüestionaris. Cal tenir en compte que després, els propis animadors van haver de repetir aquesta informació a les persones que els van respondre. Cap doncs, dins d'allò possible suposar, que tots van ésser contestats al mateix temps i sense el control necessari per part de l'observador-avaluador. Els qüestionari contestats en van ser tornats per correu.

El material subministrat és, d'altra banda, pertinent i abundós. Es proporciona a l'avaluador per a facilitar l'anàlisi: els estatuts de l'ASHEP; 8 números de la revista "Le Courrier" de l'OCC amb molta informació tan sobre l'espectacle com sobre la pròpia institució; un butlletí municipal de Le Creusot (gener-1.990); un dossier amb informació sobre "Messe des travailleurs"; i també diversos opuscles i llibres amb informació tant sobre la regió com sobre la pròpia institució.

B. ELEMENTS COMUNS I DIFERENCIALS ENTRE LES INICIATIVES

En aquest punt s'analitza:

1. Anàlisi de tendències.

- 1.1. Les institucions.
- 1.2. Els animadors.
- 1.3. Els grups destinataris.
- 1.4. Interacció dels resultats.

1. Anàlisi de tendències

Assenyalàvem en aquest estudi que no podem fer cap tipus de generalització a partir dels resultats obtinguts i que, atesa la heterogeneïtat del l'àmbit estudiat, aplicàvem l'anàlisi de casos típics com a metodologia més adient. Ara bé, que no podem generalitzar no vol dir que no es pugui realitzar una anàlisi de tendències a partir dels elements comuns i diferencials trobats a les diferents iniciatives.

1.1. Les institucions

Com hem pogut observar a l'estudi la tipologia d'institucions que pot emparar el procés d'intervenció sociocultural amb tècniques i elements teatrals és molt variada i, tanmateix, les característiques específiques que les defineixen. S'ha pogut comprovar també que no és indispensable per aquest procés d'intervenció que hi hagi una institució al darrera, encara que, el fet que hi sigui, sembla facilitar molt el desenvolupament del procés.

Entre les iniciatives que tenen al darrera una institució hem trobat que 4 són públiques i 2 són privades. Això podria indicar que, en general, poden haver més iniciatives públiques que privades en aquests tipus d'intervencions. De fet això fora coincident amb la realitat actual de l'animació sociocultural al nostre estat.

En el quadre N°. 155 es poden veure les puntuacions assignades per cadascuna de les institucions analitzades als diferents objectius que persegueixen. Els números que hi ha a la part superior del quadre corresponen a cadascuna de les iniciatives segons l'ordre en que les hem presentades en aquest estudi.

INSTITUCIO

ITEM 14

<i>FINALITATS</i>	1	2	3	4	5	6	7	8
<i>EDUCATIVES</i>	6	6		3			4	5
<i>RELIGIOSES</i>	1	2		1			1	
<i>RECREATIVES</i>	6	4		4			6	
<i>CULTURALS</i>	6	5		6			6	6
<i>PROFESSIONALS</i>	4	5		1			2	4
<i>ASSISTENCIALS</i>	2	6		1			1	
<i>ESPORTIVES</i>	2	3		3			1	
<i>POLITIQUES</i>	1	1		1			1	
<i>ARTISTIQUES</i>	6	2		6			6	6
<i>SOCIALS</i>	6	1		6			6	4
<i>LUDIQUES</i>	6	2		5			6	

QUADRE N°. 155: Puntuacions assignades per les institucions a les finalitats que persegueixen.

Com es pot observar en el quadre, i com era previsible donades les característiques del procés d'intervenció, aquelles finalitats que més destaquen són les culturals, les artístiques i les socials, seguides a continuació per les educatives i les recreatives.

Pel que fa al tipus d'activitat que aquestes institucions desenvolupen, el quadre N°. 156 ens mostra les

puntuacions assignades per les institucions en aquelles en funció de la importància que tenen dins la seva programació.

INSTITUCIO

ITEM 15

ACTIVITATS	1	2	3	4	5	6	7	8
EDUCATIVES		5		2			4	5
RELIGIOSES		2		1			1	
RECREATIVES		3		3			6	
CULTURALS		2		6			6	6
PROFESSIONALS		4	1				2	5
ASSISTENCIALS		4		1			1	
TEATRALS		2		6			4	3
ESPORTIVES		3		3			1	
POLITIQUES		1		1			1	
ARTISTIQUES		3		5			5	6
SOCIALS		1		5			6	5
LUDIQUES		2		4			6	

QUADRE N°. 156: Puntuacions assignades per les institucions a les activitats que realitzen en funció de la importància que tenen dins llurs programacions.

Les activitats socials, les artístiques i les culturals són les més puntuades, excepció feta de la iniciativa de Wad-ras que per les seves especials característiques valora activitats d'un altre tipus.

En relació a si mantenen o no relacions amb altres entitats o institucions comunitàries, només 4 diuen

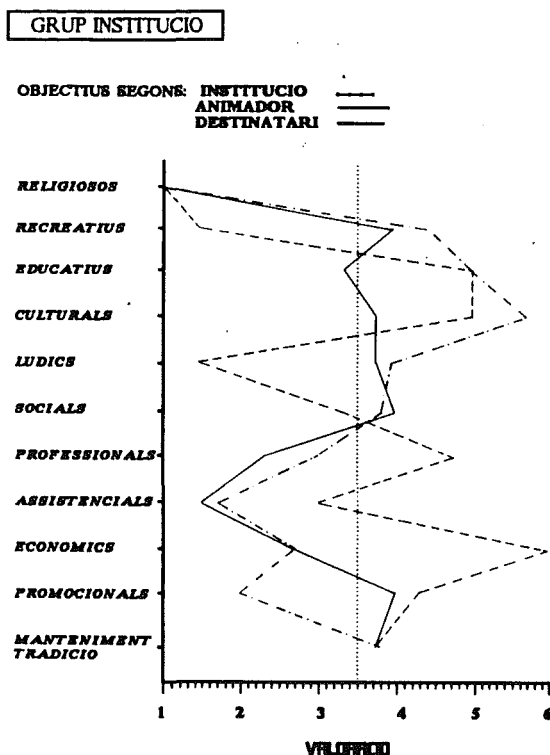
que sí, de les quals solament 3 parlen de projectes concrets de realització conjunta.

Respecte l'acolliment i/o promoció del procés d'intervenció, 5 institucions afirmen promoure-ho, mentre que només 1 afirmaria acollir-lo solament en les seves instal·lacions. Així, sembla que, en general, quan un procés d'aquest tipus es dona en una institució, aquesta a més d'acollir-lo en les seves instal·lacions sol promoure-ho.

Hem fet també, pel que fa als objectius que la institució creu que ha de perseguir el procés d'intervenció, una triangulació. En el quadre N°. 157 es presenten les mitjanes de les puntuacions donades per les institucions en aquells objectius, i les que aquelles creuen que donarien l'animador i el grup destinatari. Tanmateix, es pot veure la representació d'aquests resultats a la gràfica N°. 64.

COL.LECTIU D'INSTITUCIONS			
OBJECTIUS	INSTITUCIO	ANIMADOR	GRUP DESTIN.
Religiosos	1	1	1
Recreatius	4,4	1,5	4
Educatius	5	5	3,3
Culturals	5,7	5	3,7
Lúdics	4	1,5	3,7
Socials	3,8	3,3	4
Professionals	3	4,7	2,3
Assistencials	1,7	3	1,5
Econòmics	2	6	2,7
Promocionals	4,6	4,3	4
Mantenir Tradició	3,8	3,7	3,7

QUADRE N°. 157: Mitjanes de les puntuacions assignades per les institucions a cadascun dels objectius que es persegueixen des de la pròpia perspectiva i des de la que assigna a l'animador i al grup destinatari.

GRAFICA N°. 64: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions assignades per les institucions a cadascun dels objectius que es persegueixen des de la pròpia perspectiva i des de la que assigna a l'animador i al grup destinatari

Com es pot observar a la gràfica hi ha força diferències entre els objectius que diuen perseguir les institucions i els que aquelles assignen al grup destinatari i a l'animador.

Cal assenyalar en primer lloc que els objectius que les institucions més puntuen són els culturals, seguits pels educatius, els promocionals, els recreatius, els lúdics, els socials i els de manteniment de la tradició. La resta d'objectius foren puntuats per les institucions per sota la mitjana de la valoració.

Respecte als animadors les institucions pensen que els objectius que aquells creuen que persegueix

fonamentalment el procés d'intervenció són en primer lloc econòmics, seguits pels educatius, els culturals, els professionals, els promocionals i els de manteniment de la tradició.

Pel que fa als objectius que, segons les institucions el grup destinatari pensa que persegueix el procés d'intervenció, el primer que s'ha d'assenyalar és que no hi ha cap puntuació mitjana que superi en més de mig punt la mitjana de la valoració. Això es podria interpretar en el sentit que les institucions no creuen que els grups destinataris valorin excessivament els objectius que persegueix el procés d'intervenció. Així, aquelles pensarien que els grups destinataris valoren per sobre la mitjana els objectius recreatius, promocionals i socials en primer lloc, seguits pels culturals, els lúdics i els de manteniment de la tradició.

Totes les institucions analitzades creuen convenient difondre el procés d'intervenció o els seus resultats.

Només tres de les institucions afirmen avaluar el procés d'intervenció. Hom entén que aquesta és una de les dades importants en quan a l'anàlisi de tendències, atès que si no es produeix aquesta avaluació,

les institucions no tenen una manera clara de saber els resultats d'aquest procés i, per tant, no poden incidir en la seva millora. D'altra banda això podria ésser també un indicador bé d'una despreocupació de les institucions pels susdits processos, bé d'una manca de metodologies per dur a terme aquelles avaluacions.

1.2. Els animadors

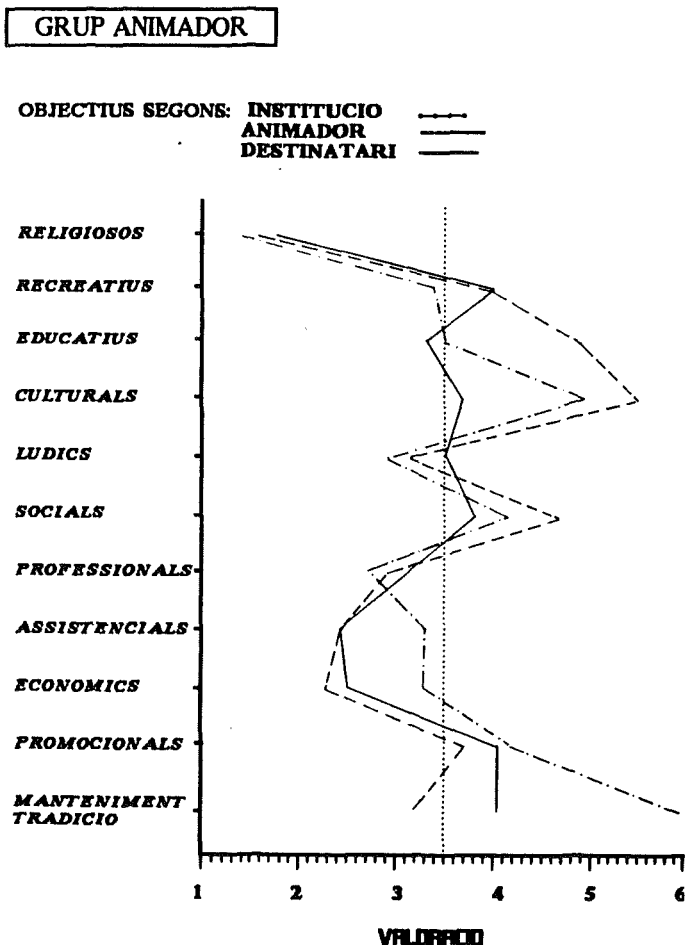
També pel que fa al qüestionari dels animadors farem una selecció del ítems considerats com a més significatius.

Pel que fa a la seva formació hom pot comprovar que tots tenen experiència prèvia en tasques d'intervenció com la que desenvolupen i que una gran majoria tenen estudis de teatre o han treballat al teatre professional o amateur. Tots, excepció feta d'un dels animadors, afirmen treballar de forma voluntària. Això assenyalarà una de les principals característiques d'aquests tipus d'intervencions, la voluntarietat del treball per part dels animadors que porten les intervencions.

En relació als objectius que els animadors assignen al procés d'intervenció hom pot veure en el quadre N°. 158 les mitjanes de les puntuacions que aquells els assignen. Tanmateix, hom pot veure les mitjanes de les puntuacions que aquells consideren que les institucions i els grups destinataris assignarien en aquests objectius. Les representacions d'aquestes puntuacions mitjanes es poden veure a la gràfica N°. 65.

COL.LECTIU D'ANIMADORS			
OBJECTIUS	INSTITUCIO	ANIMADOR	GRUP DESTIN.
Religiosos	1,3	1,6	1,8
Recreatius	3,4	3,9	4,1
Educatius	3,5	4,9	3,3
Culturals	4,9	5,5	3,7
Lúdics	2,9	3,1	3,5
Socials	4,2	4,7	3,8
Professionals	2,7	2,9	3,1
Assistencials	3,3	2,4	2,4
Econòmics	3,3	2,3	2,5
Promocionals	4,2	3,7	4
Mantenir Tradició	6	3,2	4

QUADRE N°. 158: Mitjanes de les puntuacions assignades pels animadors a cadascun dels objectius que es persegueixen des de la pròpia perspectiva i des de la que ells assignen a les institucions i als grups destinataris.

GRAFICA N°. 65: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions assignades pels animadors a cadascun dels objectius que es persegueixen des de la pròpia perspectiva i des de la que assignen als grups destinataris i a les institucions.

El primer que es pot veure a la gràfica és que la conceptualització envers el procés d'intervenció dels animadors està molt més pròxima a la de la institució que no a la del grup destinatari. De la mateixa manera que succeïa en el cas de les institucions, també els animadors assignen puntuacions molt baixes als objectius que els grups destinataris consideren persegueix el procés d'intervenció. Això es podria interpretar en el mateix

sentit que fèiem en aquelles. Els animadors consideren que els grups destinataris no valoren excessivament els objectius que persegueix el procés d'intervenció.

El col·lectiu d'animadors considera que els objectius que persegueix el procés d'intervenció són en primer lloc culturals, seguits pels educatius, els socials, els recreatius i els promocionals.

Els animadors pensen que les institucions consideren que el procés d'intervenció persegueix en primer lloc objectius de manteniment de la tradició, seguits pels culturals, els socials, els promocionals i els educatius.

Pel que fa als grups destinataris els animadors consideren que aquells creuen que el procés d'intervenció persegueix en primer lloc objectius recreatius, seguits pels de manteniment de la tradició, els promocionals, els socials i els culturals.

En relació a la planificació del procés d'intervenció una gran majoria d'animadors manifesta que es realitza globalment i prèviament al procés (8 animadors). Hi ha 4 animadors que dieun que l'encarregat de realitzar-la és el propi animador; 4 animadors que diran que la fan conjuntament l'animador i el grup destinatari; 1 dirà que la fa el grup destinatari; i, finalment, 3 diran que la realitzen conjuntament la institució, l'animador i el grup

destinatari. Com es pot observar les situacions són en aquest sentit variades.

Pel que fa a la conceptualització del procés, en general es considera que allò que es fa és el muntatge d'un obra de teatre, tot i que en algú cas es defineix com a teatre popular. En totes les iniciatives analitzades l'objectiu final és el muntatge d'un obra de teatre. En aquest sentit sembla que són més comuns intervencions que acaben amb un muntatge que les que no.

A la pregunta de què és més important si el procés d'intervenció o el producte d'aquella, la posta en escena, hi ha 5 animadors que responen que el producte, 6 que el propi procés i 2 que diuen que ambdues coses. Com es pot observar també respecte això les situacions i les opinions dels animadors són variades.

Pel que fa als textos representats 7 animadors diuen que treballen amb un obra d'autor; 1 amb una obra creació de l'animador; 1 amb una obra creació de l'animador i el grup destinatari; 2 amb una obra creació de la institució i un autor; i 2 amb una obra creació de la comunitat. Allò més normal sol ser, doncs, treballar amb obres d'autor, tot i que en una intervenció sociocultural sembla que qualsevol de les altres possibilitats de resposta fora més lògica.

En relació al contingut d'aquestes obres, 4 animadors diuen que és una obra tradicional; 5 animadors que l'obra que treballen té a veure amb la comunitat; i 4 que no té res a veure amb la comunitat. En aquests cas sí que les opcions més lògiques en una intervenció d'animació sociocultural, les dos segones, són les més freqüents.

El desenvolupament més freqüent del procés d'intervenció és aquell que prioritza l'assaig sobre l'aplicació de les tècniques. Aquest es descriu dient que consisteix en assajar les diferents escenes de l'obra fins arribar a l'estrena.

En el quadre N°. 159 es poden veure les puntuacions assignades per cadascun dels animadors a diferents aspectes del procés d'intervenció en funció de la importància que els hi donen dins d'aquell.

INICIATIVES	1	2	3	4	5	6	7	8					
ANIMADORS	A	B	A	B	C	A	B	A	B				
L'aplicació de les tècniques		1	3	3	1	3	6	1	5	4	4	1	1
El clima relacional	5	6	6	6	6	3	4	3	6	6	6	6	6
Els aprenentatges dels participants	5	6	5	5	6	5	6	4	5	5	4	5	5
La posta en escena	4	6	4	6	6	6	3	5	5	6	5	4	4
La infraestructura		6	3	4	3	1	2	3	3	5	1	4	4
Els mitjans de difusió			3	5	4	2	1	3	3	5	1	5	5
El finançament		6	2	4	1	1	1	2	3	5	1	6	5
La participació de tothom	4	6	6	3	6	4	5	4	6	6	5	6	6
El que tothom disfruti	3	6	6	3	6	3	4	4	5	6	5	1	1
Els interessos de la institució		1	3	6	5		1			5	1	4	4

QUADRE N°. 159: Puntuacions donades pels animadors a diferents aspectes del procés d'intervenció en funció de la seva importància.

Com es pot observar en el quadre allò més valorat pels animadors és la participació de tothom (67 punts), la posta en escena (64 p.), els aprenentatges dels participants (56 p.), i el clima relacional (56 p.).

En general les tècniques més utilitzades pels animadors són els jocs desinhibitoris; les tècniques d'estimulació i exploració física, emocional i interpersonal; la improvisació corporal i verbal; les tècniques d'articulació dicció i veu; les tècniques d'expressió corporal, mim i pantomimal les dramatitzacions; i el mètode Stanislavski.

Allò fonamental en l'aplicació de les tècniques sembla ser per la major part del animadors el grau de comunicació interpersonal aconseguit.

Pel que fa a la utilització dels elements teatrals 5 animadors diuen utilitzar-los només en funció de la posta en escena, mentre que uns altres 5 indiquen que els utilitzen com una eina més del procés d'intervenció. En la major part de les iniciatives els animadors diuen no treballar amb assistents externs.

En relació al material i al finançament sol ésser aportat en la majoria de les iniciatives per la institució i el grup destinatari. També en la majoria dels casos la temporalització del procés sol realitzar-se durant

la planificació i en funció, habitualment, de dates significatives, de la posta en escena o dels recursos disponibles.

Respecte l'avaluació del procés d'intervenció hi ha 11 animadors que diuen fer-la, mentre que només 2 dirien que no. Al contrari que en el cas de les institucions, i com semblaria lògic des d'una perspectiva educativa com és la de l'animació sociocultural, la majoria dels animadors avaluaran el procés en el que treballen. El que si resultuarà força variat és el fet de si aquesta avaluació la fan sols o en combinació amb d'altres instàncies. La situació habitual serà que la fasin conjuntament amb el grup destinatari o la institució. Pel que fa al contingut sobre el que es realitza l'avaluació les situacions són també variades, tot i que en general, allò més avaluat és el producte de la intervenció, és a dir, la posta en escena. En aquest sentit només hi ha 5 animadors que diguin que l'avaluació es fa sobre el propi procés d'intervenció, i fins d'aquests casos, solament 2 diuen realitzar-la sobre el procés i el producte al mateix temps. Tots els animadors diuen compartir els resultats de l'avaluació amb el grup destinatari.

En relació al procés de difusió hi ha 9 animadors que creuen que aquest s'ha de realitzar, mentre que només dos considerarien que no. També en aquest cas la tendència sembla clara.

1.3. Els grups destinataris

Per a realitzar l'anàlisi de tendències respecte els grups destinataris seguirem com en els altres casos l'ordenació dels ítems del qüestionari.

En el quadre N°. 160 es poden veure les respostes donades per les 8 iniciatives analitzades a la pregunta de si els destinataris pertanyen o no a la comunitat on es desenvolupa el procés d'intervenció.

INSTITUCIONS	ITEM 4		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	14	1	
WAD-RAS	8		
VENTALL	4		
ESPARREGUERA	17		
ANTIFAR	11	2	
MANRESA	3	8	
SAGRERA	1	4	
MESSE DES TRAVAILLEURS	7	3	

QUADRE N°. 160: Nombre de persones del grup destinatari que pertanyen a la comunitat en cadascuna de les iniciatives.

Com es pot observar en el quadre només hi ha dues iniciatives en què el nombre de persones que respon que no supera als que diuen que sí, i una d'elles resulta ésser de les que a l'anàlisi conceptualitzàvem més com el treball d'un grup de teatre que com una iniciativa pròpiament de caràcter sociocultural. La tendència doncs en aquest cas és clara; sembla que la major part dels membres dels grups destinataris pertanyen en les iniciatives d'aquest tipus a la comunitat on es desenvolupa el procés.

Hom pot veure en el quadre N°. 161 les respostes donades a si s'apliquen o no en el procés d'intervenció els coneixements o aprenentatges de la pròpia professió.

INSTITUCIONS	ITEX 7		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	5	10	
MAD-RAS	4	4	
VENTALL	2	2	
ESPARREGUERA	5	12	
ANTIFAR	1	12	
HANRESA	6	5	
SAGRERA		5	
MESSE DES TRAVAILLEURS	8	2	

QUADRE N°. 161: Nombre de persones del grup destinatari que apliquen els coneixements o habilitats de la seva professió al procés d'avaluació, en les diferents iniciatives.

Com es pot veure en el quadre les situacions resulten força diferenciades. Hi ha només 2 iniciatives on el nombre de persones que apliquen els seus coneixements als procés és superior al d'aquelles que no els apliquen. En altres 2 iniciatives el nombre de persones que els apliquen i els que no ho fan és igual. Hi ha finalment 4 en que és superior el nombre de persones que no els apliquen que els que sí que ho fan.

En el quadre N°. 162 es poden veure les respostes donades pel grup destinatari respecte allò en el que aplica els seus coneixements o habilitats.

ITEM 8:

ES QUIERA FASE DEL PROCES D'INTERVENCIO APLIQUELS ELS CONEIXEMENTS I/O HABILITATS DE LA TEVA PROFESSION?

	1	2	3	4	5	6	7	8
Organització	1							
Publicitat dels programes de les obres	2			1				
Venda de productes	1							
Adaptant alguns personatges	1							
A l'estrena de l'obra		1						
Vocalització i dicció		1						
Entonació i expressió		2						
Tractant al públic		1						
Com actor i en la direcció			1					
Difusió i relacions públiques			1			1		1
Obres d'ampliació i manteniment				1				
Economia/Comptabilitat				1		1		
Innovacions tècniques				1				
Una mica d'oficina				1				
Cant coral/Música				1				1
Creació, planificació, assaig i realitzac.					1			
Publicitat i atrezzo						2		2
Aplicant coneix. carrera (escrivint...)						1		
Regiduria								1
Realització de decorats								1
Preparació d'actors								1

QUADRE N°. 162: Aspectes del procés d'intervenció sobre els quals els membres del grups destinataris apliquen els coneixements o habilitats de la seva professió en les diferents iniciatives.

El quadre ens mostra que la majoria de respostes estan esglaonades en funció de les respostes donades pels membres dels grups destinataris de cadascuna de les iniciatives, là qual cosa indicaria que existeix una variabilitat d'aspectes molt gran sobre els que es poden aplicar els propis coneixements i habilitats professionals.

Hom pot comprovar en el quadre N°. 163 com només hi ha un cas en què els membres dels grups destinataris que mai havien fet teatre abans de la intervenció superin al que sí que ho havien fet. També en aquest cas la tendència sembla estar clara. Hom podria, fins i tot, assenyalar que sembla que la participació en aquests processos constitueix un incentiu per a continuar participant.

INSTITUCIONS	ITEM 9		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	13	2	
WAD-RAS	3	5	
VENTALL	4		
ESPARREGUERA	13	4	
ANTIFAR	10	3	
MANRESA	10	1	
SAGRERA	5		
MESSE DES TRAVAILLEURS	9	1	

QUADRE N°. 163: Respostes dels membres dels grups destinataris a si havien fet o no teatre prèviament al procés d'intervenció en les diferents iniciatives.

Amb la pregunta del paper que els diferents membres dels grups destinataris juguen al procés d'intervenció volem saber si com havíem assenyalat respecte aquestes iniciatives tothom fa de tot, des d'actor a tècnic o ajudant. En quadre N°. 164 ens mostra com efectivament és així, a diferència del que succeeix dins el teatre professional, i fins i tot, dins l'amateur en molts casos.

INSTITUCIONS	ITEM 11							
	ACTOR		ANIMADOR		TECNIC		AJUDANT	
FARNERS	12	3		15	2	13	4	11
WAD-RAS	6			8		8		8
VENTALL	4			4		4	1	3
ESPARRAGUERA	11	6		17	5	12	2	15
ANTIFAR	12	1		13	3	10	3	10
MANRESA	9	2		11	5	6	5	6
SAGRERA	4	1	1	4	1	4		5
MESSE DES TRAVAILLEURS	7	3	3	7	5	5	4	6
	SI	NO	SI	NO	SI	NO	SI	NO

QUADRE N°. 164: Respostes dels membres dels grups destinataris al paper que juguen en el procés d'intervenció en les diferents iniciatives.

En el quadre N°. 165 es poden veure les raons que han mogut a les persones que conformen els grups

destinatariis de les iniciatives analitzades a la participació en el procés.

ITEM 12:

RAONS PARTICIPACIO PROCES D'INTERVENCIO

	1	2	3	4	5	6	7	8
Sortir de la rutina/Evadir-se	2	2						
Em fa il.lusió/Volia actuar	1	1						2
Relacions/Comunicació/Experiències	3		1	4	4	5	6	4
Perquè m'agrada el teatre	12	5	2	6	13	10		1
Realització personal/vocació frustrada	2	2						
Objectius socials/culturals	1		2	8				
Per la tradició	1			6				
Lúdic	2			1	3	4		
Formació/Aprenentatges/Coneixement		1		3			2	
Vèncer la timidesa/Superació personal		2				1		
Hobby/Plaer	3							
Reduir condemna		2						
Col.laborar amb direcció/entitat/institu.	1		1	1				1
Expressar el que se sent		1						
Interès important de l'obra			1					
Perque m'ho van dir					1	1		
Dedicació professional						5		1
Creativitat/Creació artística	1						1	4
Relaxació							1	
Amplitud d'esperit								1
Es pot participar en família								1
Respon a preguntes personals/professionals								1
Lloc de trobada i de formació humana								2
Participació en el mov. cultural regió								2

QUADRE N°. 165: Respostes dels membres dels grups destinataris a les raons que els han mogut a participar en el procés d'intervenció.

Com es pot observar al quadre les raons que en general semblen motivar per a la participació a més persones són el fet de mantenir relacions o establir

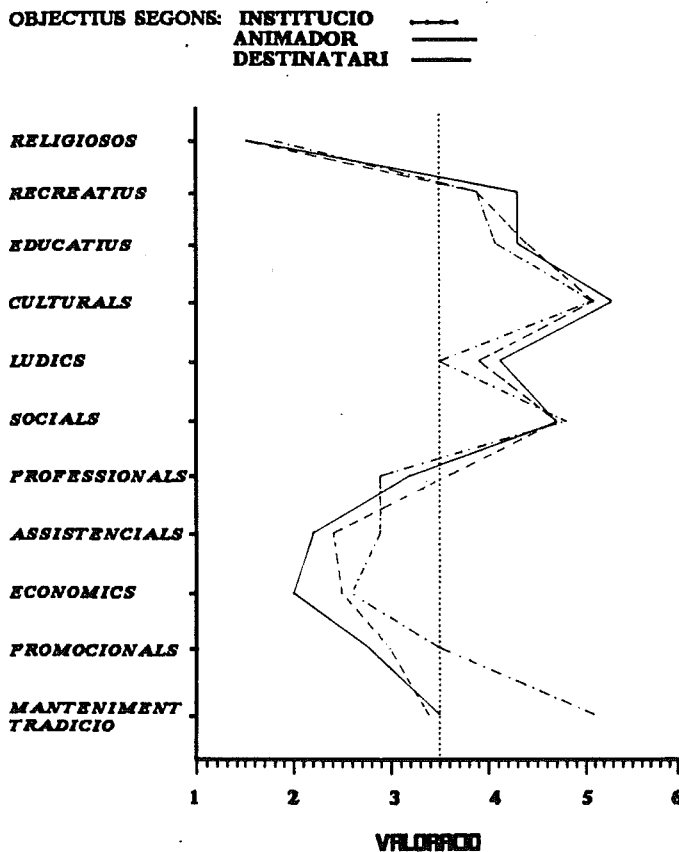
comunicacions amb altres persones o el de tenir noves experiències. Tot i així les raons donades per les diferents persones són força variades.

També respecte als grups destinataris hem volgut triangular les mitjanes de les puntuacions donades als objectius que persegueix el procés d'intervenció i, tanmateix, les que aquells creuen que persegueix el procés pels animadors i les institucions. Es poden veure aquests resultats en el quadre N°. 166, i la seva representació a la gràfica N°. 66.

COL.LECTIU DELS GRUPS DESTINATARIS			
OBJECTIUS	INSTITUCIO	ANIMADOR	GRUP DESTIN.
Religiosos	1,8	1,5	1,5
Recreatius	3,9	3,9	4,3
Educatius	4,1	4,4	4,3
Culturals	5,1	5,1	5,3
Lúdics	3,5	3,9	4,1
Socials	4,8	4,7	4,7
Professionals	2,9	3,6	3,2
Assistencials	2,9	2,4	2,2
Econòmics	2,6	2,5	2
Promocionals	3,5	3	2,8
Mantenir Tradició	5,1	3,4	3,5

QUADRE N°. 166: Mitjanes de les puntuacions assignades pels grups destinataris a cadascun dels objectius que es persegueixen des de la pròpia perspectiva i des de la que ells assignen a les institucions i als animadors.

GRUP DESTINATARI

GRAFICA N°. 66: Representació gràfica de les mitjanes de les puntuacions assignades pels grups destinataris a cadascun dels objectius que es persegueixen des de la pròpia perspectiva i des de la que assignen a les institucions i als animadors.

A diferència del que succeïa en el cas de les institucions i els animadors els tres perfils són en aquest cas força semblants. Això voldria dir que des del punt de vista dels membres dels grups destinataris tant les institucions com els animadors tenen una conceptualització del procés d'intervenció molt semblant a la seva.

Des del punt de vista dels grups destinataris el procés d'intervenció persegueix en primer lloc objectius culturals, seguits pels socials, els recreatius i educatius, els lúdics i els de manteniment de la tradició.

La institució creuria, en la perspectiva dels grups destinataris, que el procés d'intervenció persegueix en primer lloc objectius culturals i els de manteniment de la tradició, seguits pels socials, els educatius, els recreatius, els lúdics i els promocionals.

Per la seva banda els animadors creurien, segons els grups destinataris, que el procés d'intervenció persegueix en primer lloc objectius culturals, seguits pels socials, els educatius, els recreatius i els lúdics, i en darrer lloc els professionals (sempre per sobre la mitjana).

En el quadre N°. 167 hom pot veure les mitjanes de les puntuacions assignades pels membres dels grups destinataris en allò que més valoren del procés d'intervenció.

La posta en escena de la obra de teatre	4,9
Els aprenentatges que has realitzat	5
Que ocupa el teu temps d'oci	3,6
Que et serveix per a realitzar-te personalment	4,5
Que activa la teva comunitat	3,4
Que et serveix per a relacionar-te amb la gent	5,1
Que t'ho passes molt bé	4,9
Que et servirà per a guanyar calers	1,4
Que et servirà per a promocionar-te	2,1

QUADRE N°. 167: Mitjanes de les puntuacions donades pels membres dels grups destinataris en allò que més valoren del procés intervenció a totes les iniciatives.

Com es pot observar en el quadre allò que es valora en primer lloc és que el procés d'intervenció permet relacionar-se amb la gent, seguit pels aprenentatges realitzats, pel fet de passar-ho bé i la posta en escena amb la mateixa puntuació, i que els serveix per a realitzar-se personalment i ocupa el seu temps d'oci. Aquesta dada ens mostra com la intervenció sociocultural aconsegueix un dels principals objectius que té, la creació de teixit sociocultural, mitjançant la facilitació de trobades interpersonals.

Pel que fa a la utilitat que el procés fa pels membres dels grups destinataris, podem veure les

mitjanes de les puntuacions donades per aquells en el quadre N°. 168.

Conèixer-te millor a tu mateix	3,9
Expressar-te millor que abans	4,4
Desenvolupar-te a nivell personal i emocional	4,5
Ésser un individu més autònom	3,2
Formar-te com a persona	4
Relacionar-te amb els altres	5
Aprendre una professió	2,5
Ocupar el teu temps d'oci	3,8
Divertir-te	4,5
Conèixer millor la problemàtica de la teva comunitat	2,7
Implicar-te en la problemàtica de la teva comunitat	2,7
Buscar solucions pels problemes de la teva comunitat	2,5
Aprendre a autorganitzar-te	3,1

QUADRE N°. 168: Mitjanes de les puntuacions donades pels membres dels grups destinataris en allò pel que els serveix el procés intervenció a totes les iniciatives analitzades.

En aquest quadre es pot veure com, un cop ms, all ms valorat com a utilitat del procs s que serveix per a poder relacionar-se amb els dems. En segon lloc es valoren el fet que permet divertir-se i desenvolupar-se a nivell personal i emocional i, a continuaci", el fet d'expressar-se millor que abans, el formar-se com a persona, un millor autoconeixement i, en darrer lloc que serveix per a ocupar el temps d'oci. Com es

pot observar les utilitats que els grups destinataris veuen en el procs d'intervenci" s"n majoritriament educatives o formatives.

En el quadre N°. 169 es presenta el nombre de persones que afirmen o no haver participat en la creació i/o posta en marxa del projecte d'intervenció teatral.

INSTITUCIONS	ITEM 17		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	10	5	
WAD-RAS	2	6	
VENTALL	4		
ESPARREGUERA	11	6	
ANTIPAR	12	1	
MANRESA	8	3	
SAGRERA	5		
MESSE DES TRAVAILLEURS	9	1	

QUADRE N°. 169: Persones dels grups destinataris que participen activament en la creació i/o posta en marxa del projecte teatral.

Com es pot veure en el quadre hi ha una majoria de persones en gaireb totes les iniciatives que afirmen haver participat. En el quadre N°. 170 es presenten

d'altra banda les persones que diuen haver participat en planificació del procés d'intervenció.

INSTITUCIONS	ITEM 18		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	11	4	
WAD-RAS	3	5	
VENTALL	3	1	
ESPARREGUERA	8	9	
ANTIFAR	10	3	
MANRESA	9	2	
SAGRERA	5		
MESE DES TRAVAILLEURS	3	7	

QUADRE N°. 170: Persones dels grups destinataris que participen activament en la planificació del procés d'intervenció.

En aquest cas noms en 5 de les iniciatives hi ha ms persones que diuen haver participat en la planificaci" del procs que les que diuen que no.

En el quadre N°. 171 es poden veure les mitjanes de les puntuacions que els grups destinataris

assignes als efectes que creuen fa palès el procés d'intervenció sobre la comunitat.

Contribueix a millorar les relacions entre la gent de la teva comunitat	3,6
Mostra les enveges que hi ha entre la gent	2,7
Dinamitza culturalment la comunitat	4,3
Contribueix a unir a les persones de la comunitat	3,6
Descobreix els conflictes latents en la comunitat	3
Sensibilitza la comunitat envers la solució dels seus problemes	3
No afecta d'una forma significativa la comunitat	2,5

QUADRE N°. 171: Mitjanes de les puntuacions donades pels membres dels grups destinataris a diferents possibilitats en què el procés d'intervenció pot afectar a la comunitat, en totes les iniciatives analitzades.

El primer que es pot observar en el quadre és que en general, els membres dels grups destinataris consideren que el procés d'intervenció no afecta significativament les comunitats, atès que el puntuen per sota la mitjana.

Respecte els efectes que pot tenir puntuen per sobre la mitjana de la valoració, en primer lloc que dinamitza culturalment la comunitat, i en segon i tercer que contribueix a unir i a millorar les relacions entre les persones.

En la major part de les iniciatives és el grup destinatari qui s'ocupa de dur a terme els elements teatrals implicats en el muntatge de l'obra. Hi ha però iniciatives en que això ho fa conjuntament amb l'animador, amb la institució o amb tots dos.

Com es pot observar en el quadre N°. 172 hi ha poques iniciatives en les que els membres del grup duguin a terme projectes a partir d'allò realitzat al procés d'intervenció.

INSTITUCIONS	ITEM 27		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	4	11	
MAD-RAS		1	7
VENTALL	1	2	1
ESPARREGUERA	6	8	3
ANTIFAR		13	
MANRESA	8	3	
SAGRERA		5	
MESSE DES TRAVAILLEURS	8	2	

QUADRE N°. 172: Persones que participen en altres projectes a partir d'allò realitzat al procés d'intervenció.

En el quadre N°. 173 es pot observar el contingut d'aquests projectes realitzats a partir del

procés d'intervenció. Hom pot comprovar que el contingut es força variat, tot i que fonamentalment es centra en el camp artístic i en el de la intervenció.

ITEM 28:

A PARTIR DEL PROCES D'INTERVENCIO QUIN TIPUS DE PROJECTE HAS DUT A TERME?

	1	2	3	4	5	6	7	8
Esplai/Espectacle amb nens	1							1
Organització d'un concurs de teatre fent de relacions públiques	1							
Recreatives	1							
Muntatge obres teatrals/espectacles			1	1		6		2
El procés d'intervenció encara no s'ha acabat			1					
Construcció escenografia i modificació de trucatges				1				
Muntatges musicals. Concerts/Corals				2				3
Festes populars/Animació al carrer						2		5
Disseny/Inauguració d'una empresa						2		
Actuacions a una discoteca						1		
Sortides relacionades amb el procés inter.						1		
Projecte de crear un taller maquetes								1

QUADRE N°. 173: Projectes duts a terme a partir d'allò realitzat al procés d'intervenció.

Pel que fa a l'aportació de material per part dels membres dels grups destinataris que participen en les iniciatives analitzades, hom pot comprovar que només en 3 de les iniciatives el nombre de persones que aporten material és superior al d'aquells que no. S'ha de tenir en compte però que en molts casos és la institució que

s'encarrega d'aquesta aportació. Aquestes dades es poden veure en el quadre N°. 174.

INSTITUCIONS	ITEM 29		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	9	6	
WAD-RAS	3	5	
VENTALL	3	1	
ESPARREGUERA	3	13	1
ANTIFAR		13	
MANRESA	9	2	
SAGRERA	1	4	
MESSE DES TRAVAILLEURS	3	7	

QUADRE N°. 174: Persones que han contribuït aportant material al procés d'intervenció en les diferents iniciatives analitzades.

Quelcom semblant succeeix respecte el finançament del procés d'intervenció. Hi ha poques persones que diguin haver participat, atès que d'això s'encarrega normalment la institució i la contribució dels membres del grup destinatari se centren fonamentalment, encara que no en tots els casos, en tasques de gestió.

Majoritàriament els membres dels grups destinataris afirmen que és convenient difondre el procés d'intervenció. Les raons que donen per aquesta difusió són força variades. Es poden veure en el quadre N°. 175.

ITEM 34:

PER QUÈ CREUS CONVENIENT DIFONDRE EL PROCÉS D'INTERVENCIÓ TEATRAL?

	1	2	3	4	5	6	7	8
Perquè hi participi tot el poble	2	1			5	3		
Per mantenir viu el teatre	2							
Per captar gent per fer teatre	2							
Perquè la gent conegui les possibilitats del teatre: culturals i recreatives	5		2	2				
Per solucionar problemes comuns	1							
Perquè si no el procés d'intervenció teatral pot desaparèixer	1							
Estimula valors que es van perdent		1						
Ensenya a disfrutar de petites coses		1						
Perquè aprenguin a valorar el que es fa, que no s'està perdent el temps		5				1		
Satisfacció de les internes		1						
L'obra de teatre no es veu sense públic			1					
Perquè tothom conegui el nostre espectacle				7	9	8		
Enriquiment cultural/Formació personal					2	2		
Segons els interessos socials i culturals						6		
Permet revelar aspiracions								1
Permet retrobar el sentit del treball								1
Mostra els problemes de la nostra societat i tracta d'aportar una solució								6
Creo en el que faig i visc i vull donar als demés el meu testimoni								2

QUADRE N°. 175: Raons per a difondre el procés d'intervenció o els seus resultats.

En relació a la participació del grup destinatari en l'avaluació del procés d'intervenció les situacions són força variades i, tanmateix, el contingut concret d'aquesta participació. Hom pot observar aquestes dades en els quadres N°. 176 i 177.

INSTITUCIONS	ITEM 35		
	SI	NO	NO CONTESTA
FARNERS	9	6	
WAD-RAS			8
VENTALL	1	2	1
ESPARREGUERA	9	5	3
ANTIFAR	13		
MANRESA	8	3	
SAGRERA	4	1	
MESSE DES TRAVAILLEURS	6	1	3

QUADRE N°. 176: Participació dels membres del grup destinatari en l'avaluació del procés d'intervenció en les iniciatives analitzades.

ngut
aquestes

ITEM 36:

PARTICIPACIO EN L'AVAUACIO

	1	2	3	4	5	6	7	8
Presidint el grup	1							
Intercanviar opinions amb els membres del grup	3			4	7		1	
Analitzant en grup les errades i l'èxit	2			1	7	6		
Si m'ho pregunten	1							
No s'ha avaluat perquè no s'ha acabat			1					
En la planificació i seguiment econòmic per poder fer inversions posteriorment				1				
Nombre d'espectadors i resultats de la campanya publicitària				1				
Valoració post-representació global				1				
Fent autocrítica				1				
Corregint sobre la marxa					1			
Debats crítics al acabar la 10 ^{ra} actuació						1		
Avaluant després de cada actuació							2	
Reflexions								4
Reunions de treball/Balanç								6

QUADRE N°. 177: Contingut de la participació dels membres del grup destinatari en l'avaluació del procés d'intervenció en les iniciatives analitzades.

Cal assenyalar per finalitzar que en la majoria de les iniciatives el grup destinatari valora de forma positiva el procés d'intervenció.

1.4. Interacció dels resultats

De la mateixa manera que fèiem amb l'anàlisi de les iniciatives triangulem en aquest punt les mitjanes de les puntuacions donades per les institucions a l'ítem 27, pels animadors a l'ítem 9, i pels grups destinataris a l'ítem 13. En el quadre N°. 178 es presenten les mitjanes de les puntuacions assignades a cadascun dels objectius per les institucions, els animadors i els grups destinataris. Hem dividit el quadre en tres columnes, una per cadascuna de les instàncies. Tanmateix, hem subdividit cadascuna d'aquestes columnes en tres sub-columnes que recullen la pròpia puntuació (en negreta), i les que li han assignat les altres dues instàncies, segons s'explicita tot seguit:

Institució: (I₁) mitjanes de les pròpies puntuacions.
 (A₁) mitjanes de les puntuació assignades pels animadors.
 (D₁) mitjanes de les puntuacions assignades pel grups destinataris.

Animador : (A₂) mitjanes de les pròpies puntuacions.
 (I₂) mitjanes de les puntuacions assignades per les intitucions.
 (D₂) mitjanes de les puntuacions assignades pels grups destinataris.

Grup destinatari :
 (D₃) mitjanes de les pròpies puntuacions.
 (A₃) mitjanes de les puntuacions assignades pels animadors.
 (I₃) mitjanes de les puntuacions assignades per les institucions.

TOTES LES INICIATIVES ANALITZADES									
OBJECTIUS	INSTITUCIO			ANIMADOR			GRUP DESTIN.		
	I ₁	A ₁	D ₁	A ₂	I ₂	D ₂	D ₃	A ₃	I ₃
Religiosos	1	1,3	1,8	1,6	1	1,5	1,5	1,8	1
Recreatius	4,4	3,4	3,9	3,9	1,5	3,9	4,3	4,1	4
Educatius	5	3,5	4,1	4,9	5	4,4	4,3	3,3	3,3
Culturals	5,7	4,9	5,1	5,5	5	5,1	5,3	3,7	3,7
Lúdics	4	2,9	3,5	3,1	1,5	3,9	4,1	3,5	3,7
Socials	3,8	4,2	4,8	4,7	3,3	4,7	4,7	3,8	4
Professionals	3	2,7	2,9	2,9	4,7	3,6	3,2	3,1	2,3
Assistencials	1,7	3,3	2,9	2,4	3	2,4	2,2	2,4	1,5
Econòmics	2	3,3	2,6	2,3	6	2,5	2	2,5	2,7
Promocionals	4,6	4,2	3,5	3,7	4,3	3	2,8	4	4
Mantenir tradició	3,8	6	5,1	3,2	3,7	3,4	3,5	4	3,7

QUADRE N°. 178: Triangulació de les puntuacions assignades als objectius que persegueix el procés d'intervenció en la iniciativa "Messe des travailleurs".

El primer que hem de triangular són les mitjanes de les puntuacions atorgades per totes tres instàncies als objectius que persegueix el procés d'intervenció. Hom pot observar fent aquesta triangulació global que no hi ha gaires diferències en les mitjanes de les puntuacions que les institucions, els animadors i els grups destinataris atorguen al procés d'intervenció.

Totes tres instàncies consideren que els objectius que ha de perseguir en primer lloc el procés d'intervenció són de tipus cultural. A continuació valoren els objectius educatius com a fita del procés, tot i que qui més educatiu considera el procés són les institucions i qui menys els grups destinataris. Valoren també per sobre la mitjana com a fita del procés d'intervenció els objectius recreatius i socials.

Les diferències entre les tres instàncies giren al voltant dels objectius lúdics, promocionals i de manteniment de la tradició. En relació als objectius lúdics, tant el col·lectiu d'institucions com el de grups destinataris els consideren fites del procés d'intervenció i el puntuen, en conseqüència, per sobre la mitjana de la valoració. No així els animadors, que, tot i puntuar-los a prop d'aquella, ho fan per sota. La possible explicació ja s'ha donat en altres parts d'aquest estudi. Podria raure en el fet que l'animador té una responsabilitat i això fa que li resulti difícil conceptualitzar el procés com a quelcom lúdic.

En relació als objectius promocionals, les institucions i els animadors els puntuen per sobre la mitjana de la valoració, mentre que els grups destinataris els puntuen per sota. Sembla també lògic si tenim en compte que qui fonamentalment portarà la responsabilitat del procés seran aquells.

Pel que fa als objectius de manteniment de la tradició seran els animadors els que els puntuaran per sota la mitjana, mentre que les institucions i els grups destinataris els puntuaran per sobre.

Tots tres col·lectius estan d'acord en quins són els objectius que no ha de perseguir el procés d'intervenció. Aquests no són ni religiosos ni professionals ni assistencials ni econòmics.

Mirem ara la columna de les institucions. Les úniques diferències que podem trobar entre la conceptualització del procés que els animadors i els grups destinataris assignen a les institucions es refereixen als objectius lúdics i als objectius recreatius. Respecte tots dos tipus d'objectius els animadors pensen que les institucions no els consideraran fites importants del procés i, per tant els puntuaran per sota la mitjana, mentre que aquelles els puntuaran per sobre.

En la columna dels animadors trobem moltes més diferències. Les institucions consideren que els animadors puntuaran per sota la mitjana els objectius recreatius i els objectius socials com a fites del procés d'intervenció, mentre que els animadors els puntuen per sobre d'aquella. Això vol dir que en la perspectiva de les institucions els animadors consideren menys recreatiu i social el procés d'intervenció del que realment aquells

consideren. D'altra banda les institucions creuen també que els animadors consideren fites importants del procés els objectius econòmics i professionals, mentre que en realitat els animadors no ho consideren així, pel que els puntuen per sota la mitjana. Això manifesta per part de les institucions una visió mercantilista i professionalitzada dels animadors que no es correspon amb la realitat d'aquells. També respecte els objectius de manteniment de la tradició es fa palès aquest mateix efecte.

Els grups destinataris pensen per la seva banda, que els animadors consideraran fites importants dels procés d'intervenció els objectius lúdics i els professionals, mentre que pels animadors no ho són, atès que les puntuen per sota la mitjana de la valoració. Això s'ha d'interpretar en el sentit que pels grups destinataris els animadors consideren més lúdic i professional el procés d'intervenció del que ho fan en realitat. D'altra banda els grups destinataris creuen també que els animadors consideraran menys promocional el procés d'intervenció del que en realitat aquests pensen.

El primer que podem observar a la columna dels grups destinataris és que tant les institucions com els animadors tenen una idea molt semblant sobre la conceptualització que aquells fan del procés d'intervenció. En aquest sentit les institucions i els animadors creuen que els grups destinataris consideren menys educatiu el procés d'intervenció del que en realitat ho fan. Tanmateix,

creuen que els grups destinataris consideren més
promocional el procés d'intervenció del que en realitat
aquells fan.

X. LIMITS DE LA RECERCA

Una recerca tan àmplia com la que hem realitzat ha de tenir necessàriament molts límits. Assenyalarem alguns dels més significatius:

A. Limitacions generals.

Derivades de les característiques que defineixen l'àmbit de treball. Hem assenyalat repetidament que l'objecte d'estudi es troba conformat per una realitat tan àmplia i complexa com heterogènia. Aquest fet dificulta notablement la seva anàlisi fent que la definició de variables realitzada sigui molt simple en relació amb la complexitat del camp. Cal assenyalat en aquest sentit que molts dels indicadors definits podrien ésser considerats variables i operativitzats en altres indicadors encara més concrets, amb el que es poden aconseguir cada cop nivells més alts d'aprofundiment.

Fóra també limitació d'aquest estudi el fet, possible, que existeixin iniciatives d'intervenció del tipus analitzat però amb un altre tipus de característiques. El no haver-les inclòs en aquest estudi fora sens dubte una limitació.

B. Limitacions específiques

Referides específicament a les característiques de l'instrument d'avaluació. En aquest sentit es poden assenyalar les següents:

- a) Es podrien haver passat questionaris a la comunitat per a veure la seva conceptualització del procés d'intervenció i les expectatives i relacions mantingudes amb ell.
- b) El qüestionari del grup destinatari presenta varies deficiències:
 - b1) No discrimina entre els diferents animadors en aquelles iniciatives que hi ha més d'un.
 - b2) L'ítem 19 està plantejat malament, atès que els destinataris no entenen que en parlar de "creació de l'obra de teatre" ens referim a la creació o autoria del text. És un ítem que s'hauria de replantejar. La pregunta hauria de prendre la forma de: Has escrit l'obra de teatre amb la que treballau?
 - b3) També l'ítem 26 que es refereix a la direcció de les activitats relacionades amb els elements teatrals està plantejat malament, atès que no queda clar pels membres del grup destinatari a què ens referim en diferenciar professionals de la comunitat, externs en aquesta, i del grup destinatari. També s'hauria de replantejar. La qual cosa es podria fer només substituint el terme professionals per membres.

CONCLUSIONS

XI. CONCLUSIONS GENERALS DE L'ESTUDI

- A. CONCLUSIONS DEL MARC TEORIC.
- B. CONCLUSIONS DEL DESENVOLUPAMENT PRACTIC.
- C. CONCLUSIONS DE L'ANALISI DE TENDENCIES DE LA INTERVENCIO SOCIOCULTURAL AMB TECNIQUES I ELEMENTS TEATRALS.

A. CONCLUSIONS DEL MARC TEORIC

1. L'animació sociocultural és un àmbit d'intervenció socio-educatiu amb quatre dècades de vida al nostre estat.

2. Acceptem pel nostre àmbit d'estudi, per raons etimològiques i pragmàtiques, la denominació genèrica d'"animació sociocultural", tot i ésser conscients de la manca de precisió del terme.

3. Entenem l'animació sociocultural com una estratègia d'educació permanent que s'inclou en l'àmbit de l'educació no formal, tot i estar relacionada amb l'educació formal i l'educació informal.

4. Disciplines educatives amb les que l'animació sociocultural està relacionada són, l'educació d'adults, l'educació popular, l'educació en el temps lliure, la pedagogia social i l'educació social.

5. L'animació sociocultural i, en concret, l'acció sociocultural resulta difícilment diferenciable de l'acció cultural, l'acció assistencial i l'acció cívica, i allò habitual a les pràctiques quotidianes, és que totes quatre es donin barrejades.

6. L'animació sociocultural es troba relacionada també amb altres intervencions socials com ara la difusió cultural, la gestió cultural, la política cultural, la promoció social, participativa i sociocultural, i el desenvolupament comunitari.

7. Considerem elements fonamentals de l'animació sociocultural el desenvolupament de la concientització i el sentit crític, la participació, la integració social, la dinamització sociocultural, els processos d'innovació i creació cultural, la utopia, la intervenció sociocultural i les tècniques.

8. La intervenció sociocultural com l'essència dels processos d'animació és susceptible d'un enfocament tecnològic.

9. La concepció tecnològica no exclou altres perspectives, però és una garantia vers la professionalitat de l'animació sociocultural.

10. Creiem que l'animació sociocultural és una tecnologia social que constitueix un sistema obert, dinàmic i probabilístic.

11. Entenem el teatre, les tècniques teatrals i els elements teatrals com a eines d'intervenció socio-educativa especialment adients als objectius de l'animació sociocultural.

B. CONCLUSIONS DE L'INSTRUMENT D'AVAUACIO

1. El model d'avaluació aportat es mostra com una eina útil i pràctica per a l'anàlisi del procés d'intervenció amb tècniques i elements teatrals.

2. El model d'avaluació presentat s'adapta a intervencions socioculturals que es produeixen en realitats molt diferenciades.

3. El model d'avaluació pot ésser utilitzat eficaçment per d'altres persones apart del seu autor.

C. CONCLUSIONS DE L'ANALISI DE TENDENCIES EN LA INTERVENCIO
SOCIOCULTURAL AMB TECNIQUES I ELEMENTS TEATRALS

1. La tipologia d'institucions que poden emparar els processos d'intervenció sociocultural amb tècniques i elements teatrals és molt variada i, tanmateix, les característiques que les defineixen.

2. No resulta indispensable per a que aquest procés d'intervenció es produeixi que hi hagi al darrera una institució, tot i que el fet que hi sigui facilita el susdit procés.

3. A la realitat actual de la intervenció sociocultural amb tècniques i elements teatrals hi ha en general més suport d'institucions de caràcter públic que no de caràcter privat.

4. Les institucions que emparen aquests processos d'intervenció persegueixen finalitats culturals, artístiques i socials. Les activitats que habitualment realitzen són les que responen en aquestes finalitats.

5. Menys de la meitat de les institucions analitzades parlen de projectes concrets realitzats amb altres entitats de la comunitat, pel que la realitat en aquest sentit serà molt variable.

6. En general les institucions que acullen aquests processos d'intervenció solen a més a més promoure-les.

7. Les institucions solen perseguir amb el procés d'intervenció objectius de tipus cultural.
8. Les institucions que emparen aquests processos d'intervenció solen creure convenient difondre el seus resultats (l'obra de teatre).
9. Menys de la meitat de les institucions analitzades afirmen avaluar el procés d'intervenció, pel que la realitat serà en aquest sentit variable.
10. La gran majoria d'animadors que treballen en aquests processos d'intervenció tenen experiència prèvia en tasques com les que desenvolupen i tenen a més estudis de teatre o han treballat al teatre professional o amateur.
11. La gran majoria dels animadors que treballen en aquests processos ho fan de manera voluntària.
12. Els animadors consideren que els objectius que persegueix el procés d'intervenció són fonamentalment de tipus cultural.
13. Hi ha, en general, una majoria d'animadors que diuen que el procés d'intervenció es planifica prèviament i global, encara que la realitat respecte l'encarregat de la planificació sembla ésser molt variada.
14. En general els animadors conceptualitzen el procés d'intervenció com el muntatge d'una obra de teatre, tot i que hi han alguns que ho fan com una experiència de teatre popular.
15. Sembla ser que totes o gairebé totes les iniciatives del tipus que analitzem acaben amb el muntatge d'una obra de teatre.

16. També es variada la realitat envers la valoració que els animadors fan de la intervenció: uns prioritzen el procés, uns altres el producte (la posta en escena), i uns altres, finalment totes dues coses.

17. Allò més habitual en aquestes intervencions sol ser treballar el muntatge d'una obra d'autor.

18. També el contingut d'aquestes obres sembla ésser variable: des d'obres tradicionals, fins d'altres que tenen o no a veure amb la realitat que viu la comunitat.

19. El desenvolupament més freqüent del procés d'intervenció és aquell que prioritza l'assaig sobre l'aplicació de les tècniques. Aquest es descriu dient que consisteix en assajar les diferents escenes de l'obra fins arribar a l'estrena.

20. El que més valoren els animadors en el procés d'intervenció sembla ser la participació de tothom, la posta en escena, els aprenentatges dels participants, i el clima relacional generat.

21. En general les tècniques més utilitzades pels animadors són els jocs desinhibitoris; les tècniques d'estimulació i exploració física, emocional i interpersonal; la improvisació corporal i verbal; les tècniques d'articulació dicció i veu; les tècniques d'expressió corporal, mim i pantomima; les dramatitzacions; i el mètode Stanislavski.

22. Allò fonamental en l'aplicació de les tècniques sembla ser, per la major part dels animadors, el grau de comunicació interpersonal aconseguit.

23. La realitat respecte la utilització dels elements teatrals és variada. Hi ha qui els utilitza com una eina més dels procés d'intervenció i, hi ha qui ho fa només en funció de la posta en escena.

24. En general els animadors no solen treballar amb assistents externs.

25. El material i el finançament del procés solen ésser aportats pel grup destinatari i/o la institució.

26. La temporalització del procés d'intervenció sol realitzar-se durant la planificació i en funció, habitualment, de dates significatives, de la posta en escena o dels recursos disponibles.

27. La gran majoria dels animadors afirma avaluar el procés d'intervenció. El que sí resulta força variat és el fet de si la fan sols o en combinació amb les altres dues instàncies. Les situacions varien també força respecte allò que s'avalua, tot i que, en general, sol centrar-se fonamentalment en la posta en escena. La gran majoria dels animadors diuen compartir els resultats d'aquella amb el grup destinatari.

28. La majoria dels animadors consideren que és convenient difondre el procés d'intervenció o els seus resultats.

29. En general les persones que intervenen en el procés d'intervenció solen pertànyer a la comunitat on aquell es desenvolupa.

30. La situacions resulten ésser força variades respecte l'aplicació al procés d'intervenció, per part dels membres

del grup destinatari, dels coneixements o habilitats de les seves professions.

31. En general, els membres del grup destinatari que participen en el procés han fet prèviament coses de teatre.

32. El procés d'intervenció persegueix pels membres del grup destinatari objectius de tipus cultural.

33. El que més valoren els membres del grup destinatari és el fet que el procés d'intervenció permet relacionar-se amb la gent. En aquest mateix fet centren la principal utilitat del procés.

34. En general, els membres del grup destinatari solen participar en la creació o posta en marxa del projecte d'intervenció teatral.

35. En general, els membres del grup destinatari creuen que el procés d'intervenció no afecta significativament la comunitat i, en els casos que ho fa, consideren que l'efecte és la seva dinamització cultural.

36. En la major part de les iniciatives és el grup destinatari qui s'ocupa de dur a terme els elements teatrals implicats en el muntatge de l'obra. Hi ha però iniciatives en que això ho fa conjuntament amb l'animador, amb la institució o amb tots dos.

37. Majoritàriament els membres del grup destinatari creuen que s'ha de difondre el procés d'intervenció.

38. En relació a la participació del grup destinatari en l'avaluació del procés d'intervenció les situacions són força variades i, tanmateix, el contingut concret d'aquesta participació.

39. En la majoria de les iniciatives el grup considera positiu el procés d'intervenció des d'un punt de vista global.

40. Les diferències entre les tres instàncies envers la conceptualització del procés semblen girar al voltant d'objectius lúdics, promocionals, i de manteniment de la tradició, pensats com a fita del procés d'intervenció.

41. Respecte els objectius lúdics i els de manteniment de la tradició, les institucions i els grups destinataris els consideren fites importants del procés d'intervenció, mentre que els animadors no.

42. Respecte els objectius promocionals, les institucions i els animadors els valoren com a fita important del procés d'intervenció, mentre que el grup destinatari no.

43. Les institucions consideren els objectius lúdics i recreatius fites del procés d'intervenció més importants del que es pensen els animadors.

44. Els animadors consideren més recreatiu i social el procés d'intervenció del que realment creuen les institucions.

45. Les institucions semblen tenir una visió mercantilista i professionalitzada dels animadors que no es correspon amb la realitat.

46. Pels grups destinataris els animadors consideren més lúdic i professional el procés d'intervenció del que aquests ho fan en realitat.

47. Els membres dels grups destinataris creuen també que els animadors consideren menys promocional el procés d'intervenció del que en realitat aquests pensen.

48. Tant les institucions com els animadors tenen una idea molt semblant sobre la conceptualització que els membres del grup destinatari palesen vers el procés d'intervenció.

49. Les institucions i els animadors creuen que els grups destinataris consideren menys educatiu el procés d'intervenció del que ho fan en realitat. Tanmateix, creuen que els grups destinataris consideren més promocional el procés d'intervenció del que en realitat aquells fan.

XII. LINIES FUTURES D'INVESTIGACIO

En la introducció d'aquest estudi vam assenyalar que ens disposàvem a treballar sobre un camp pràcticament inexplorat a la realitat del nostre estat i no gaire treballat fora de les nostres fronteres. Aquest fet feia que la nostra anàlisi fos necessàriament de tipus genèric i no gaire aprofundit. Enteníem, en aquest sentit, que l'aprofundiment constitueix una segona fase del procés d'estudi. No és fins que coneixem una realitat que podem analitzar-la amb precisió. El nostre estudi pretén mostrar la realitat de la intervenció sociocultural amb tècniques i elements teatrals com una metodologia d'animació sociocultural que permet treballar en i amb les comunitats per aconseguir una millora substantiva en la seva qualitat de vida. Com estudi genèric obre camins que poden ésser recorreguts en un futur pel propi autor o altres investigadors.

Assenyalarem algunes de les possibles línies d'investigació a partir del nostre estudi:

1. Realització d'una tipologia de les institucions que acullen/promouen aquest tipus d'intervencions i de les característiques que principalment les defineixen.
2. Realització d'una tipologia dels animadors que treballen en aquestes intervencions, formació i metodologies específiques d'intervenció.

3. Verificar si resulta més positiu per una comunitat treballar amb obres teatrals d'autor o amb obres que tracten sobre la seva problemàtica sociocomunitària. Com construir una obra teatral que tracta sobre la problemàtica d'una comunitat? Es pot crear una metodologia de treball que serveixi per a qualsevol comunitat, siguin quines siguin les seves característiques?

4. Sistemes o processos d'avaluació de l'impacte educatiu, de cadascuna de les tècniques teatrals presentades en el marc teòric, en funció de variables com ara el sexe, l'edat, la composició del grup o les característiques de la comunitat concreta.

5. Una hipòtesi a demostrar fóra: Quant menys culturalment desenvolupada està una comunitat tant més tecnològic ha d'ésser el procés d'intervenció. Es podria plantejar també amb uns altres termes: una comunitat que ha passat per diversos processos d'intervenció o sobre la que s'han aplicat diversos programes i se suposa disposa ja d'eines per assumir el seu propi desenvolupament, demanda més una intervenció sociocultural emmarcada en el paradigma interpretatiu o en el sociocrític que en el tecnològic.

6. Una altra investigació interessant fóra aquella que parteix de la idea que: si coneixem els registres comunicatius que té a la seva disposició una persona, podem contactar millor amb ella i, en definitiva, realitzar un

millor procés d'intervenció sociocultural o educatiu. En aquest sentit caldria investigar en què consisteix allò que la literatura sobre animació defineix com "actituds metodològiques" o "tarannà metodològic" i que nosaltres concretem en "sistemes de comunicació, d'expressió o de motivació que apel·len a la part més humana dels individus". Plantejat en altres termes: Sistemes de contacte i interacció que utilitzen els animadors en les primeres fases de la intervenció sociocultural.

7. Quina ha d'ésser la formació de l'animador que treballa amb tècniques i elements teatrals?

F O N T S

B I B L I O G R A F I A

A. LLIBRES.

B. ARTICLES DE LLIBRES

C. ARTICLES DE REVISTA.

A. LLIBRES

- ALASJÄRVI, U. (1986) *El joc dramàtic*. Graò. Barcelona.
- ANDER-EGG, E. (1977) *El ABC de la planificació*. Documento policopiado. ICE UAB. Barcelona.
- ANDER-EGG, E. (1986) *Metodología del trabajo social*. El Ateneo. México, D.F.
- ANDER-EGG, E. (1986) *Metodología y práctica de la animación sociocultural*. Humanitas. Buenos Aires.
- ANDER-EGG, E. (1987) *¿Qué es la Animación Socio-Cultural?* Humanitas. Buenos Aires.
- ANDER-EGG, E. (1987) *La práctica de la animación socio-cultural*. Icsa/Hvmanitas. Buenos Aires.
- ANDER-EGG, E. (1989) *La animación y los animadores*. Narcea. Madrid.
- ANDER-EGG, E. (1980) *Técnicas de investigación social*. El Cid Editor. Buenos Aires.
- ANDERSEN, N. (1981) *Sociología de la comunidad urbana*. Fondo de Cultura Económica. México, D.F.

ANZIEU, D.; MARTIN, J.Y. (1971) La dinámica de los grupos pequeños. Kapelusz. Buenos Aires.

APPS, J.W. (1982) Problemas de la educación permanente. Paidós. Buenos Aires.

ARISTOTELES (1970) El arte poética. Espasa-calpe. Madrid.

ARNAZ, E. (1988) Cultura y prisión. Popular. Madrid.

ARONSON, E. (1985) El animal social. Alianza Editorial Madrid.

ARTAUD, A. (1978) El teatro y su doble. Edhasa. Barcelona.

AYMERICH, C. y M. (1980) La expresión, medio de desarrollo. Hogar del libro. Barcelona.

BAKEMAN, R.; GOTTMAN, J.R. (1989) Observación de la interacción: introducción al análisis secuencial. Morata. Madrid.

BALTA, P.; RIERA, I. i altres. (1985) La dinamització cultural a les àrees urbanes de nova creació. Departament de Cultura. Barcelona.

BAÑO, J.; GRUP S'ESTORNELL (1986) Teatre d'ombres. Servicio de Documentación Grup de Teresetes s'Estornell! Palma de Mallorca.

BARRENA SANCHEZ, J. (1980) *Cultura y comunidad rural*.
Ministerio de Cultura. Madrid.

BARRENA, J. (1980) *Cultura i comunidad rural*. Ministerio de
cultura. Madrid.

BENEDITO, V. y otros. (1981) *Evaluación aplicada a la
enseñanza*. Ceac. Barcelona.

BENTLEY, E. (1982) *La vida del drama*. Paidós Ibérica.
Barcelona.

BERENGUER, A. (1988) *El teatro en el siglo XX (hasta 1939)*.
Taurus. Madrid.

BERNE, E. (1966) *Los juegos en que participamos*. Javier
Vergara Editor. Buenos Aires.

BERTALANFFY, L. (1986) *Perspectivas en la teoría general de
sistemas*. Alianza Editorial. Madrid.

BERTRAND, A. (1984) *L'animation théâtrale en milieu rural*.
Imprimerie de Bursac Clermont-Ferrand.

BESNARD, P. (1990) *El animador sociocultural*. Grup
Dissabte. Valencia.

BESNARD, P. (1990) *L'animador sociocultural*. Pleniluni.
Barcelona.

BISQUERRA, R. (1989) *Métodos de investigación educativa*.
Ceac. Barcelona.

BLAS EZQUERRO, Y.; MUÑOZ SEGURA, M. y otros. (1989)
Pioneros, educación en libertad. Popular. Madrid.

BLOOM, A. (1989) *El cierre de la mente moderna*.
Plaza&Janés. Barcelona.

BOCHENSKI, I.M. (1985) *Los métodos actuales del
pensamiento*. Rialp. Madrid.

BOIX, T.; VICHE, M. (1990) *Animación y gestión cultural*.
Grup Dissabte. Valencia.

BOUDON, R. (1969) *Los métodos en sociología*. A. Redondo
Editor. Barcelona.

BREYER, G.A. (1968) *Teatro: el ámbito escénico*. Centro
editor de América latina. Buenos Aires.

BROOK, P. (1973) *El espacio vacío. Arte y técnica del
teatro*. Península. Barcelona.

BUNGE, M. (1985) *Seudociencia e ideología*. Alianza
Editorial. Madrid.

- BUNGE, M. (1985) *Teoría y realidad*. Ariel. Barcelona.
- CARR, W.; KEMMIS, S. (1988) *Teoría crítica de la enseñanza*.
Barcelona.
- CASADO, D. (1989) *Organizaciones voluntarias y calidad de vida*. Documento policopiado. Ajuntament de Palma.
Palma de Mallorca.
- CASADO, D.; PEREZ YRUELA, M. (1975) *Organización, conflicto y estrategias de negociación*. Marova. Madrid.
- CASTAÑE, J. (1988) *Renovación permanente de la cultura personal*. Documento policopiado. VII Sem. Int. de Teoría de la Ed. Valencia.
- CASTILLEJO, J.L. (1987) *Pedagogía tecnológica*. CEAC
Barcelona.
- CASTILLEJO, J.L.; COLOM, A.J. (1987) *Pedagogía sistémica*.
CEAC. Barcelona.
- CASTILLEJO; COLOM; ESCAMEZ; GARCIA CARRASCO; SANVICENS;
SARRAMONA; VAZQUEZ. (1986) *Tecnología y educación*.
CEAC. Barcelona.

- CASTILLEJO; COLOM; ESCAMEZ; y otros. (1985)
Condicionamientos socio-políticos de la educación.
CEAC Barcelona.
- CEMBRANOS, F.; MONTESINOS, D.H.; BUSTELO, M. (1988) La
animación sociocultural; Una propuesta metodológica.
Popular. Madrid.
- CHADWICK, C. (1979) Tecnología educacional para el docente.
Paidós. Buenos Aires.
- CHALMERS, A.F. (1988) Qué es esa cosa llamada ciencia.
Siglo XXI de España. Madrid.
- CHAVANON, C.P. (1974) Le théâtre pour enfants. L'age
d'homme-La cité, S.A. Lausanne.
- CHEJOV, M. (1987) Al actor. Quetzal. Buenos Aires.
- CIRIGLIANO, G.F.J.; VILLAVERDE, A. (1982) Dinámica de
grupos y educación. Humánitas. Buenos Aires.
- COLECTIVO LA TEJA y otros. (1983) Teatro, imagen,
animación. Laia. Barcelona.
- COLLETTI, L. (1982) La superación de la ideología. Cátedra.
Madrid.

COLOM, A.J. y otros. (1987) Modelos de intervención socioeducativa. Narcea. Madrid.

CONSEIL DE L'EUROPE (1979) Des pratiques socio-culturelles à une politique de l'animation. Conseil de l'Europe. Strasbourg.

CONSEIL DE L'EUROPE (1981) Vers une culture participative dans l'environnement construit. Conseil de l'Europe. Strasbourg.

CONSEIL DE L'EUROPE (1983) Ville et vie culturelle dans les années 80. Conseil de l'Europe. Strasbourg.

COOMBS, P. H. (1986) La crisis mundial de la educación. Perspectivas actuales. Santillana. Madrid.

COPEAU, J. (1974) Registres I. Appels. Gallimard. Paris.

CUBE, F. (1981) La ciencia de la educación. CEAC. Barcelona.

CULLER, G. (1978) El paisaje urbano. Blume Barcelona.

D'HAINAUT, L. (1988) Los sistemas educativos. Su análisis y regulación. Narcea. Madrid.

DAUMLING, A.M.; FENGLER, J.; NELLESSEN, L.; SVENSSON, A. (1982) Dinámica de grupos. Anaya/2 Madrid.

DAVIS, F. (1985) *La comunicación no verbal*. Alianza. Madrid.

DAVIS, G.A.; SCOTT, J.A. (1980) *Estrategias para la creatividad*. Paidós. Buenos Aires.

DE CASTRO, A. (1987) *La animación cultural. Nuevas perspectivas*. Popular. Madrid.

DE CASTRO, D.; GARCIA, M.L. (1989) *La formación de animadores. El modelo español a través de las legislaciones central y autonómicas*. Universidad pontificia de Salamanca. Salamanca.

DE LA RIVA, F. (1989) *Una educación para la participación social*. Documento policopiado. Ajuntament de Palma. Palma de Mallorca.

DE MARINIS, M. (1988) *El nuevo teatro (1947-1970)*. Paidós. Barcelona.

DE PERETTI, A. (1971) *Las contradicciones de la cultura y de la pedagogía*. Stvdivm. Madrid.

DE QUINTO, J.M. (1969) *El teatro y la sociología*. Centro editor de América latina. Buenos Aires.

DE SANCTIS, F. (1989) El movimiento educativo entre instituciones y asociaciones. Documento policopiado. Ajuntament de Palma. Palma de Mallorca.

DEBESSE, M.; MIALARET, G. (1988) La animación sociocultural. Oikos-tau. Barcelona.

DEL SAZ, A. (1967) Teatro social hispano americano. Labor. Barcelona.

DEL VALLE, A. (1972) La animación social y cultural. Marsiega. Madrid.

DELGADO, E.; VILANOVA, M. (1973) Què representarem avui? Nova terra. Barcelona.

DELGADO, F. (1986) El juego consciente. Integral. Barcelona.

DELORME, CH. (1985) De la animación pedagógica a la investigación-acción. Narcea. Madrid.

DIETERICH, G. (1974) Pequeño diccionario del teatro mundial. Istmo. Madrid.

DREW, W.F.; OLDS, A.R.; OLDS, Jr., H.F. (1984) Como motivar a sus alumnos. CEAC. Barcelona.

DURRELL, L. (1985) *Tunc*. Edhasa. Barcelona.

DURRELL, L. (1986) *Nunquam*. Edhasa. Barcelona.

DUVIGNAUD, J. (1981) *Sociología del teatro*. Fondo de cultura económica. México.

ECHEVERRIA, J. (1980) *Sobre el juego*. Taurus. Madrid.

EINES, J. (1985) *Alegato en favor del actor*. Fundamentos. Madrid.

ELSTER, J. (1990) *El cambio tecnológico*. Gedisa. Barcelona.

ESCOBAR DE LA SERNA, L. (1980) *Comunicación, información y cultura de masas*. Ministerio de Cultura. Madrid.

ESCOBAR, L. (1980) *Comunicación, información y cultura de masas*. Ministerio de cultura. Madrid. REZSOHAZY, R. (1988) *El desarrollo comunitario*. Narcea. Madrid.

ETXEBERRIA, F. (Dir.) (1989) *Pedagogía social y educación no escolar*. Universidad del país vasco. San Sebastian.

FANCHETTE, J. (1975) *Psicodrama y teatro moderno*. La pléyade. Buenos Aires.

FAST, J. (1971) *El lenguaje del cuerpo*. Kairós. Barcelona.

FAURE, E.; HERRERA, F.; KADDOURA, A.R.; LOPES, H.;
PETROVSKI, A.; RAHNEMA, M.; CHAMPION WARD, F. (1974)
Aprender a ser. Alianza Editorial/UNESCO Madrid.

FERNANDEZ, C.; DAHNKE, G.L. (compil.) (1986) La
comunicación humana. Ciencia social. McGraw-Hill.
México.

FERNANDEZ, R. (1972) La fiesta teatral. Doncel. Madrid.

FERRANDEZ, A.; SARRAMONA, J. (1985) La educación. CEAC.
Barcelona.

FERRANDEZ, A.; SARRAMONA, J.; TARIN, L. (1981) Tecnología
didáctica. Ceac. Barcelona.

FERRY, G. (1977) El trabajo en grupo. Fontanella.
Barcelona.

FINKIELKRAUT, A. (1987) La derrota del pensamiento.
Anagrama. Barcelona.

FLORES, R. (1975) La explosión de las comunicaciones y la
educación permanente. Promoción cultural. Barcelona.

FORNER, A. (1987) La comunicació no verbal. Graó.
Barcelona.

FOULCAULT, M. (1990) **Tecnologías del yo.** Paidós/I.C.E.-
U.A.B. Barcelona.

FRANCH, J.; MARTINELL, A. (1986) **La animación de grupos de
tiempo libre y de vacaciones.** Laia. Barcelona.

FRANÇOIS, P. (1982) **Itinéraires industriels.** Ecomusée de la
communauté du Creusot. Montceau-les-Mines.

FRANK, J. (1985) **Animació amb nens.** Servicio de
Documentación IMAE. Barcelona.

FREIRE, P. (1973) **¿Extensión o comunicación? Siglo XXI.**
Buenos Aires.

FREIRE, P. (1985) **Pedagogía del oprimido.** Siglo XXI.
Madrid.

FREIRE, P.; ANDER EGG, E. y otros. (1988) **La educación para
el desarrollo: La animación sociocultural.** Fundación
Banco Exterior. Madrid.

FROUFE QUINTAS, S.; SANCHEZ CASTAÑO, M.A. (1990) **Animación
sociocultural. Nuevos enfoques.** Amarú Ediciones.
Salamanca.

FULLAT, O. (1982) **Las finalidades educativas en tiempo de
crisis.** Hogar del Libro. Barcelona.

FULLAT, O. (1983) *Filosofías de la educación*. CEAC.
Barcelona.

FULLAT, O.; SARRAMONA, J. (1984) *Cuestiones de educación*.
CEAC. Barcelona.

FURTADO, C. (1983) *Breve introducción al desarrollo*. Fondo
de Cultura Económica. México, D.F.

FURTER, P. (1983) *Les espaces de la formation*. Presses
Polytechniques Romandes. Lausanne.

GABINET DE PROMOCIO DE LA PASSIO D'ESPARREGUERA. (1988) *La
Passió d'Esparreguera*. Patronat de la Passió
d'Esparreguera. Esparreguera.

GAIRIN SALLAN, J.; ANTUNEZ MARCOS, S.; PEREZ GUEDE, A.
(Eds.) (1987) *Temas actuales en educación*. PPU
Barcelona.

GARCIA PAVON, F. (1971) *Textos y escenarios*. Plaza y Janés.
Barcelona.

GARCIA, L. (1981) *Documentos sobre el teatro español
contemporáneo*. Sociedad General española de librería
S.A. Madrid.

GARCIA, L. (1989) *La educación*. Paraninfo. Madrid.

GETE-ALONSO, E.L. (1987) *Tiempo de ocio*. Plaza&Janés
Barcelona.

GIRAUD, P. (1986) *El lenguaje del cuerpo*. Fondo de cultura
econòmica. México.

GOMEZ GARCIA, N. (1982) *Los conceptos educativos en la obra
de Paulo Freire*. Anaya/2 Madrid.

GONZALEZ GONZALEZ, M.T.; ESCUDERO MUÑOZ, J.M. (1987)
*Innovación educativa: Teorías y procesos de
desarrollo*. Humanitas. Barcelona.

GONZALEZ, L. (1987) *El teatro. Necesidad humana y
proyección sociocultural*. Popular. Madrid.

GORZ, A. *El proceso de remodelación del estado del
bienestar*. Servicio de Documentación Barcelona OTIUM.
Barcelona.

GRIFELL, F. *Teatre al carrer*. Document policopiat. Servei
documentació IMAE. Barcelona.

GROTOWSKI, J. (1970) *Teatro laboratorio*. Tusquets.
Barcelona.

GUERAU DE ARELLANO, F.; TRESCENTS, A. (1987) El educador de calle. Roselló Impressions. Barcelona.

GUILFORD, J.P. y otros. (1983) Creatividad y educación. Paidós. Barcelona.

GUILLEN, E. (1971) Descansar, divertirse, formarse. Vilamala Barcelona.

HALL, E.T. (1989) El lenguaje silencioso. Alianza. Madrid.

HAUSER, F.M. (1972) La investigación social en las zonas urbanas. Labor. Barcelona.

HERBERT, E.L.; FERRY, G. (1969) Pedagogía y psicología de los grupos. Nova Terra. Barcelona.

HERNANDEZ, A. (1987) Escritos sobre promoción sociocultural. Popular. Valladolid.

HERREROS ROBLES, J.; DE DIEGO VILLAGRAN, E. (1980) Modelo de campaña de promoción cultural en núcleos rurales. Ministerio de Cultura. Madrid.

HETHMON, R.H. (1976) El método del actor's studio. Fundamentos. Madrid.

- HUIZINGA, J. (1987) *Homo ludens*. Alianza. Madrid.
- JACQUARD, A. (1984) *Inventer l'homme*. Complexe. Bruxelles.
- JIMENEZ NUÑEZ, A. (1979) *Antropología cultural*. Ministerio de Educación y Ciencia. Madrid.
- JIMENEZ SANCHEZ, G. (1990) *Experiències de participació ciutadana a altres municipis*. Jornades de Participació ciutadana. Ajuntament de Sabadell. Sabadell.
- JOHSTONE, J.N. (1981) *Indicators of education system*. Kogan Page-Unesco. Londres-París.
- JOINT COMMITTEE ON STANDARS FOR EDUCATIONAL EVALUATION. (1988) *Normas de evaluación para programas, proyectos y material educativo*. Trillas. México.
- JOR, F. (1979) *La desmitificación de la cultura*. Ministerio de Cultura. Madrid.
- KAUFMAN, R.A. (1979) *Planificación de sistemas educativos*. Trillas. México, D.F.
- KNAPP, M.L. (1985) *La comunicación no verbal*. Paidós. Barcelona.
- LANFANT, M.F. (1978) *Sociología del ocio*. Península. Barcelona.

LE VEUGLE, J. (1974) Devenir animateur et savoir animer.
Privat. Toulouse.

LEQUEUX, P. (1977) El niño creador de espectáculo. Kapelusz
S.A. Buenos Aires.

LEVY-LEBOYER, C. (1975) Psicología de las organizaciones.
Planeta. Barcelona.

LIFAR, S. (1973) La danza. Labor. Barcelona.

LIMBOS, E. (1972) El monitor socio-cultural. Mensajero.
Bilbao.

LIMBOS, E. (1979) Cómo animar un grupo. Marsiega. Madrid.

LIMBOS, E. (1979) Cómo animar un grupo. Marsiega. Madrid.

LLACUNA, J.; TARIN, LL. (1984) Enseñanza y desobediencia.
Zero. Madrid.

LOCHARD, J. et d'autres. (1986) Animer un Systeme
Pedagogique. Pierre Dubois. París.

LOPEZ DE CEBALLOS, P. (1987) Un método para la
investigación-acción participativa. Popular. Madrid.

LOPEZ, P.; SALAS, M. (1987) Formación de animadores y dinámicas de la animación. Popular S.A. Madrid.

LUFT, J. (1973) Introducción a la dinámica de grupos. Herder. Barcelona.

LUFT, J. (1976) La interacción humana. Marova. Madrid.

MAILHIOT, B. (1980) Dinámica y génesis de grupos. Marova. Madrid.

MAILLO, A. (1979) Un método de cambio social. Marsiega. Madrid.

MANTOVANI, A. (1980) El teatro: un juego más. Nuestra cultura. Madrid.

MARCHIONI, M. (1987) Planificación social y organización de la comunidad. Popular. Madrid.

MARDONES, J.M. (1988) Postmodernidad y cristianismo. Sal Terrae. Santander.

MARIN, R. (Coord.) (1988) La educación permanente. Documento policopiado. VII Sem Int. de Teoría de la Ed. Valencia.

MARQUES, J. (1976) Caracterització del rostre. Impremta Juvenil. Barcelona.

MARTIN GONZALEZ, A. (1988) **Psicología humanística, animación sociocultural y problemas sociales.** Popular S.A. Madrid.

MATUSSEK, P. (1977) **La creatividad.** Herder. Barcelona.

MEANS, R.K. (1969) **Metodología y educación.** Paidós. Buenos Aires.

MEIGNIEZ, R. (1977) **El análisis de grupo.** Marova. Madrid.

MENA MERCHAN, B. (1990) **Educación permanente y promoción cultural comunitaria.** Promolibro. Valencia.

MENA, J. (1987) **La animación: un nuevo estilo en servicios sociales.** Intress. Barcelona.

MENCHEN, F.; DADAMIA, O.M.; MARTINEZ, J. (1984) **La creatividad en la educación.** Escuela española S.A. Madrid.

MENIN, O. (1975) **Grupos de estudio; Dinámica interna y apreciación posible.** Axis. Rosario (Rep. Argentina).

MEYERHOLD, V. (1975) **Teoría teatral. Fundamentos.** Madrid.

MINISTERIO DE CULTURA. (1979) **Hacia una democracia cultural.** Secretaría General Técnica. Madrid.

MORENO, J. Programa de clasificación interior del centro penitenciario de mujeres de Barcelona. Documento policopiado. Servicio de Documentación C.P.WAD-RAS Barcelona.

MOTOS, T. (1983) Iniciación a la expresión corporal. Humánitas. Barcelona.

MOTOS, T. (1985) Juegos y experiencias de expresión corporal. Humánitas. Barcelona.

MOULINIER, P. (1973) Reflexions sur la formation des animateurs. C.E. Strasbourg.

MUNNE, F. (1979) Grupos, masas y sociedades. Hispano Europea. Barcelona.

MUÑOZ, B. (1989) Cultura y comunicación. Barcanova. Barcelona.

NASSIF, R. (1983) Teoria de la educación. Cincel-Kapelusz. Madrid.

NIETZSCHE, F. (1973) Así habló Zaratustra. Alianza Editorial. Madrid.

NIETZSCHE, F. (1988) Ecce homo. Alianza Editorial. Madrid.

ORTEGA Y GASSET, J. (1965) **Meditación de la técnica.**
Espasa-Calpe. Madrid.

OTTAWAY, A.K.C. (1973) **Educación y sociedad.** Kapelusz.
Buenos Aires.

PALANT, P. (1968) **Teatro: el texto dramático.** Centro editor
de América latina. Buenos Aires.

PALLADINO, E. (1981) **Educación de adultos.** Humanitas.
Buenos Aires.

PALLARES, M. (1988) **Técnicas de grupo para educadores.**
ICCE. Madrid.

PARULA, B.N. (1977) **El juego teatral en la escuela.**
Guadalupe. Buenos Aires.

PAUDA, J. (1982) **Técnicas de investigación aplicadas a las
ciencias sociales.** Fondo de Cultura Económica. México,
D.F.

PAZ, X.B. (1984) **Educación de adultos y educación
permanente.** Humanitas. Barcelona.

PEDRO, F. (1984) **Ocio y tiempo libre. ¿Para qué?.**
Humanitas. Barcelona.

PEREZ, G.; MARTIN, M.T. La animación sociocultural. Tomo I y II. UNED. Madrid.

PUENTE, J.M./ FERRANDEZ, A. y otros (1986) Perspectivas para la educación de adultos. Humanitas. Barcelona.

PUIG PICART, T. (1988) Animación sociocultural. Cultura y territorio. Popular. Madrid.

PUIG ROVIRA, J.M.; TRILLA, J. (1987) La pedagogía del ocio. Laertes. Barcelona.

PUIG, R. (1990) Situació actual i perspectives de renovació del moviment associatiu a Catalunya. Jornades de Participació ciutadana. Ajuntament de Sabadell. Sabadell.

PUIG, T. (1985) Animació sociocultural i joventut urbana. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

PUIG, T. (1986) Les produccions culturals dels joves metropolitans. Diputació de Barcelona. Barcelona.

QUINTANA, J.M. (1984) Pedagogia social. Dykinson. Madrid.

QUINTANA, J.M. y otros (1986) Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

RAJ, D. (1980) Teoría del muestreo. Fondo de Cultura Económica. México, D.F.

RAMIREZ , M.S. (1972) Métodos de educación de adultos. Marsiega. Madrid.

REVEL, J.F. (1989) El conocimiento inútil. Planeta. Barcelona.

RODARI, G. (1976) Gramática de la fantasía. Avance. Barcelona.

RODRIGO ALSINA, M. (1989) Los modelos de la comunicación. Technos. Madrid.

RODRIGUEZ, J.M. (1974) La incultura teatral en España. Laia. Barcelona.

ROGERS, C. (1982) Libertad y creatividad en la educación. Paidós. Barcelona.

ROSS, K.N.; MAHLCK, L. (Eds.) (1990) Planning the quality of education. Pergamon Press/UNESCO. Oxford.

RUIBAL, J. (1975) Teatro sobre teatro. Cátedra. Madrid.

RUIZ, F. (1971) Historia del teatro español 2. Alianza. Madrid.

RUSELL, B. (1988) La educación y el orden social. Edhasa. Barcelona.

SABANES DE BALAGUE, A. (1980) La passió d'Esparreguera. Barcino. Barcelona.

SALAS, M. (1989) La acción sociocultural para la generación de una conciencia crítica y creativa. Documento policopiado. Ajuntament de Palma. Palma de Mallorca.

SALAS, M.; QUEREIZAETA, M. (1975) Métodos activos para la instrucción popular de adultos. Marsiega. Madrid.

SALVAT, R. (1988) El teatro. Montesinos. Barcelona.

SANCHEZ ALONSO, M. (1986) Metodología y Práctica de la Participación. Popular. Madrid.

SANTCOVSKY, H. (1988) Anàlisi de la situació actual del lleure infantil i juvenil a Catalunya. Abast-1. Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona.

SANTCOVSKY, H. (1988) Desenvolupament local-desenvolupament cultural. Abast-1. Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona.

SANTIAGO, P. (1985) De la expresión corporal a la comunicación interpersonal. Narcea. Madrid.

- SARRAMONA, J. (1989) **Fundamentos de educación.** Ceac. Barcelona.
- SARRAMONA, J.; MARQUES, S. (1985) **¿Qué es la Pedagogía?.** CEAC. Barcelona.
- SCHIEFELBEIN, E. (1974) **Teoría, técnicas, procesos y casos en el planteamiento de la educación.** El Ateneo. Buenos Aires.
- SERRANO, S. (1984) **La semiótica.** Montesinos. Barcelona.
- SIERRA BRAVO, R. (1975) **Técnicas de investigación social.** Paraninfo. Madrid.
- SIMO I VINYES, R. (1988) **La retòrica de l'emoció. Aproximació al sistema Stanislavski.** Publicacions de l'institut de teatre. Diputació de Barcelona. Barcelona.
- SOLA, P. (1976) **Las escuelas racionalistas en Catalunya (1909-1939).** Tusquets. Barcelona.
- STEVENSON, L. (1988) **Siete teorías de la naturaleza humana.** Cátedra. Madrid.
- TARQUINI, R. **Joc dramàtic.** Document Policopiat. Servei documentació IMAE. Barcelona.

TARQUINI, R. Tallers de jocs dramàtics. Docupent policopiat. Servei documentació IMAE. Barcelona.

TEJADA FERRANDEZ, J. (1989) Educación "en" y "para" la creatividad. Humanitas. Barcelona.

TORRAS I PORTI, J. (1987) Juguem fent teatre. Pleniluni. Barcelona.

TRILLA I BERNET, J. (1988) Solemne investidura de Doctor Honoris Causa al Professor Paulo Freire. Universitat de Barcelona. Barcelona.

TRILLA, J. (1985) La educación fuera de la escuela. Planeta. Barcelona.

UBERSFELD, A. (1989) Semiótica teatral. Cátedra. Madrid.

UCAR, J. (1988) Las relaciones entre el animador profesional, el animador voluntario y la comunidad. Comunicación presentada I Congreso Animación Sociocultural. Madrid.

UNESCO (1979) Enfoque sistémico del proceso educativo. Anaya/Unesco. Madrid.

URENDA, J.I. (1981) La incidencia de la crisis en la juventud de las grandes áreas urbanas. Servicio de Documentación Barcelona OTIUM. Barcelona.

V.V.A.A. (1975) Concientización y liberación. Axis. Rosario (Rep. Argentina).

V.V.A.A. (1976) Manual de Evaluación Formativa del Currículo. Voluntad Editores/UNESCO. Bogotá.

V.V.A.A. (1977) El teatro. Noguer. Barcelona.

V.V.A.A. (1979) Historia del teatro. I - II Montaner y Simón. San Sebastian.

V.V.A.A. (1981) L'acteur et le masque. I.N.E.P. Marly-le-roi.

V.V.A.A. (1981) Primeres Jornades d'Animació Cultural a Barcelona. Ponències. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

V.V.A.A. (1982) La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

V.V.A.A. (1985) Ponències y Comunicacions Interacció 84. Diputació de Barcelona. Barcelona.

V.V.A.A. (1986) Investigación participativa. Narcea.
Madrid.

V.V.A.A. (1986) Jornadas de Educación de Adultos.
Universidad Popular Zaragoza.

V.V.A.A. (1986) Ponències de les Primeres Jornades sobre
lleure infantil i municipi. Diputació de Barcelona.
Barcelona.

V.V.A.A. (1987) Animar un centre d'esplai. Pleniluni.
Barcelona.

V.V.A.A. (1987) III Encuentro Estatal de Pedagogos. I
Simposio Regional de Tecnología Educativa. Excma.
Diputación Provincial de Ciudad Real. Area de Cultura
Ciudad Real.

V.V.A.A. (1987) Théâtre. Modes d'approche. Labor.
Bruxelles.

V.V.A.A. (1988) Creatividad teatral. Alhambra. Madrid.

V.V.A.A. (1988) Els barris també som ciutat. Federació
d'Associacions de Veïnats de Palma. Palma de Mallorca.

V.V.A.A. (1988) Habermas y la modernidad. Cátedra. Madrid.

V.V.A.A. (1988) **La acción socioeducativa.** Nau llibres.
Valencia.

V.V.A.A. (1989) **Centros cívicos, presente y futuro.**
Popular. Madrid.

V.V.A.A. (1989) **Els camins de l'animació.** Pleniluni.
Barcelona.

V.V.A.A. (1989) **Intervención transformadora en una sociedad
en crisis.** Servicio de publicaciones del gobierno
vasco. Vitoria-Gasteiz.

V.V.A.A. (1989) **Procesos socioculturales y participación.**
Popular. S.A. Madrid. V.V.A.A. (1989) **Els camins de
l'animació.** Pleniluni. Barcelona.

V.V.A.A. (1990) **La actuación compactada en los servicios de
bienestar social.** Intress. Barcelona.

VALLON, C. (1984) **Práctica de teatro para niños.** Ceac.
Barcelona.

VATTIMO, G.; ROVATTI, P.A. (Eds.) (1988) **El pensamiento
débil.** Cátedra. Madrid.

VICHE, M. (1986) **Animación sociocultural y educación en el
tiempo libre.** Victor Orenge. Valencia.

VICHE, M. (1989) **Intervención sociocultural.** Federación valenciana de animación i cultura popular. Valencia.

VILA, M.A. (1983) **Els municipis de Catalunya.** Generalitat de Catalunya. Barcelona.

VILLANUEVA, P. (1984) **La educación de adultos hoy. Necesidad y perspectiva de cambio.** Promolibro. Valencia.

WAGNER, F. (1974) **Teoría y técnica teatral.** Labor. Barcelona.

WOLF, M. (1982) **Sociologías de la vida cotidiana.** Cátedra. Madrid.

ZIMMERMANN, D. (1987) **Observación y comunicación no verbal en la escuela infantil.** Morata y M.E.C. Madrid.

B. ARTICLES DE LLIBRES

ACOSTA GUERRERO, E. y otras. (1982) "Conclusiones sobre la acción cultural en los Municipios" pp. 45-48. V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

AGUILAR, J.M. (1989) "Principales problemas que confronta la animación sociocultural a fines de los 80" pp. 109-122. V.V.A.A. Intervención transformadora en una sociedad en crisis. Gobierno vasco. IMAE. Vitoria-Gasteiz.

ALVAREZ NUÑEZ, Q. (1986) "Animación sociocultural y dinámica de grupos: Orientaciones para la intervención del animador" pp. 202-238. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

ANDER-EGG, E. (1989) "Acerca del concepto de desarrollo cultural" pp. 107-122. V.V.A.A. Procesos socioculturales y participación. Popular. Madrid.

ANDER-EGG, E. (1989) "La dimensión liberadora de la animación sociocultural" pp. 131-158. V.V.A.A. Intervención transformadora en una sociedad en crisis. Gobierno vasco. Vitoria-Gasteiz.

ANDER-EGG, E. (1986) "Práctica de la animación sociocultural" pp. 175-201. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

ANDER-EGG, E. (1988) "Animación sociocultural, educación permanente y educación popular" pp. 25-54. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

ARMENGOL, C. (1989) "Del tiempo libre a la animación sociocultural". pp. 17-48. V.V.A.A. Intervención transformadora en una sociedad en crisis. Gobierno vasco. Vitori-Gasteiz.

ARNANZ, E. (1989) "Metodología de la animación sociocultural" pp. 3-12. Metodologia de l'animació sociocultural. Serveis Culturals. Ajuntament de Palma. Palma de Mallorca.

BERSTEIN, R.J. (1988) "Introducción" pp. 13-64. Habermas y la modernidad. Cátedra. Madrid.

BESNARD, P. (1989) "Animación sociocultural como intervención transformadora en una sociedad en crisis". pp. 91-108. V.V.A.A. Intervención Transformadora en una sociedad en crisis. Gobierno vasco. Vitoria-Gasteiz.

CANEDO GUNTURIZ, M.D. (1986) "Bases para un proyecto de intervención socioeducativa a nivel local" pp. 140-158. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

CARIDE GOMEZ, J.A. (1986) "Educación y animación sociocultural: La pedagogía social como modelo de intervención" pp. 94-127. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

CASTELLS, J.; PERICOT, I. (1981) "Les arts de l'espectacle en l'animació cultural" pp. 55-61. Ponències de les primeres jornades d'animació cultural. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

CASTILLEJO BRULL, J.L. (1985) "Acciones pedagógicas versus condicionamientos sociales y políticos" pp. 151-166. V.V.A.A. Condicionamientos socio-políticos de la educación. CEAC. Barcelona.

CASTILLEJO BRULL, J.L. (1986) "Tecnología de los procesos educativos. Dimensión cognitiva" pp. 55-74. V.V.A.A. Tecnología y educación. CEAC. Barcelona.

CASTILLEJO, J.L.; COLOM, A.J. (1987) "La Teoría General de Sistemas como tecnología. Hacia un marco teórico de la intervención educativa" pp. 27-44 CASTILLEJO, J.L.; COLOM, A.J. Pedagogía sistémica. CEAC. Barcelona.

CENTRO DE ESTUDIOS Y PROGRAMAS DE EDUCACION Y ANIMACION SOCIOCULTURAL. (1982) "EL municipio ante la animación sociocultural en el medio rural" pp. 71-77. V.V.A.A.

La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

COLOM CAÑELLAS, A.J. (1986) "Pensamiento tecnológico y teoría de la educación" pp. 13-30. V.V.A.A. Tecnología y educación. CEAC. Barcelona.

COLOM CAÑELLAS, J.A. (1987) "Marco teórico" pp. 15-35.
COLOM, J.A. y otros. Modelos de intervención socioeducativa. Narcea. Madrid.

COLONIA DE FUENTE PALMERA. (1982) "Ensayo de animación cultural de una zona rural de población dispersa" pp. 78-80. V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

COLLADO M,; ALVAREZ, V. (1986) "La animación sociocultural como educación no formal" pp. 73-93. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural Narcea. Madrid.

COLLADO, M. (1988) "Animación sociocultural en Andalucía" pp. 171-188 V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

CORAGGIO, J.L. (1989) "Poder local, poder popular" pp. 147-172. V.V.A.A. Procesos socioculturales y participación. Popular. Madrid.

COSTA RICO, A. (1986) "El territorio y las comunidades como marco de animación sociocultural" pp. 128-139. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

DE LA HERA, A. (1981) "En torno a una política de protección del teatro en España". pp. 67-82. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

DE LA RIVA, F. (1988) "Universidades populares: Un proyecto de educación popular para el desarrollo de la participación social" pp. 117-126. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

DE LAS HERAS GAYO, J. (1982) "Desarrollo comunitario y animación en el municipio rural" pp. 67-70' V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

DE SANCTIS, F.M. (1989) "La educación permanente" pp. 195-204. V.V.A.A. Procesos socioculturales y participación. Popular. Madrid.

DELGADO, E. (1982) "Diseño de las políticas de animación en el Municipio" pp. 15-32. V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

DIAZ GONZALEZ, T. (1986) "La animación sociocultural en el medio rural" pp. 159-174. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

DIAZ GONZALEZ, T. (1988) "Una experiencia en el ámbito rural: Las escuelas campesinas" pp. 127-142. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

DOMENECH, R. (1981) "Reflexiones sobre la situación del teatro". pp. 41-50. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. Sociedad general española de librería. Madrid.

DPTO. DE ACTIVIDADES CULTURALES DEL S.E.U. (1981) "Jornadas nacionales de teatro universitario". pp. 340-349. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

DUMAZEDIER, J. (1989) "Lleure i animació des dels anys 70" pp. 45-65. V.V.A.A. Els camins de l'animació. Pleniluni. Barcelona.

ESCAMEZ SANCHEZ, J. (1985) "Marginación socioeconómica y educación" pp. 111-126. V.V.A.A. Condicionamientos socio-políticos de la educación. CEAC. Barcelona.

FERNANDEZ, A. (1981) "Situación del teatro no profesional en España". pp. 380-403. GARCIA, L. Documentos sobre teatro español no profesional. S.G.E.L. Madrid.

FERNANDEZ, J.A. (1988) "La animación sociocultural. Un punto de vista del Ministerio de Educación y Ciencia" pp. 97-106. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

FERRANDEZ ARENAZ, A. (1987) "Cultura, educación y municipios" pp. 67-102. GAIRIN SALLAN, J.; ANTUNEZ MARCOS, S.; PEREZ GUEDE, A. Temas actuales en educación. PPU. Barcelona.

FERRARIS, M. (1988) "Envejecimiento de la escuela de la sospecha" pp. 169-191. VATTIMO, G.; ROVATTI, P.A. (Eds.) El pensamiento débil. Cátedra. Madrid.

FREIRE, P. "La educación para una transformación radical de la sociedad: Un aprendizaje político" V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

GAIRIN, J. (1987) "Implicaciones de los modelos paradigmáticos en el análisis de las organizaciones escolares" pp. 291-318. Proyecto docente titularidad

organización escolar. Universidad Autónoma de Barcelona. Bellaterra.

GALLAUD, P. (1989) "Els camins de l'animació" pp. 12-17.
V.V.A.A. Els camins de l'animació. Pleniluni.
Barcelona.

GARCIA CARRASCO, J. (1985) "Ideología y discurso pedagógico" pp. 57-71. V.V.A.A. Condicionamientos socio-políticos de la educación. CEAC. Barcelona.

GARCIA, L. (1981) "Introducción". pp. 11-32. GARCIA, L.
Documentos sobre el teatro español contemporáneo.
S.G.E.L. Madrid.

GENEVE, M.; PLE, J.L. (1989) "Si ens fos explicada l'animació. Cap a una diversificació del sistema d'animació" pp. 83-115. V.V.A.A. Els camins de l'animació. Pleniluni. Barcelona.

GUERRA, A. (1981) "Renovación del teatro universitario". pp. 349-355. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

HABERMAS, J. (1988) "La psique -al termidor- y el renacimiento de la subjetividad rebelde" pp. 111-126. Habermas y la modernidad. Cátedra. Madrid.

HABERMAS, J. (1988) "El criticismo neoconservador de la cultura en los Estados Unidos y en la Alemania Occidental: Un movimiento intelectual en dos culturas políticas" pp. 127-152. *Habermas y la modernidad*. Cátedra. Madrid.

HABERMAS, J. (1988) "Cuestiones y contracuestiones" pp. 305-343. *Habermas y la modernidad*. Cátedra. Madrid.

HERNANDEZ LUCAS, A. (1989) "De la animación sociocultural a la ingeniería de la cultura" pp. 25-38. V.V.A.A. *Procesos socioculturales y participación*. Popular. Madrid.

HERNANDEZ, A. (1988) "Presentación" pp. 7-12. V.V.A.A. *Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural*. Fundación Banco Exterior. Madrid.

JAY, M. (1988) "Habermas y el modernismo" pp. 195-220. *Habermas y la modernidad*. Cátedra. Madrid.

LABOURIE, R. (1988) "La animación sociocultural en Francia: Líneas maestras y problemas" pp. 131-185. DEBESSE, M., MIALARET, G. *La animación sociocultural*. Oikos-tau. Barcelona.

LAINEZ, F. (1981) "El teatro universitario como investigación en los procesos evolutivos" pp. 362-367

GARCIA, L. Documentos sobre teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

LOBATO, C.; SALAS, M. (1989) "El animador sociocultural: sus características y metodologías de formación". pp. 73-90. V.V.A.A. Intervención transformadora en una sociedad en crisis. Gobierno vasco. Vitoria-Gasteiz.

LLEDO, P. (1988) "La animación sociocultural. Un punto de vista del Ministerio de Cultura" pp. 107-116. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

MARCHIONI, M. (1988) "Del sistema educativo tradicional a la animación sociocultural: Lecciones de la experiencia internacional" pp. 55-62. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

MEIRA, P.A. (1990) "La intervención socioeducativa en el contexto de la comunicación y las nuevas tecnologías: Aportes para la promoción de la identidad cultural com." pp. 395-400. Jornadas de Educación Permanente. UNED. Gijón.

MENA, B. (1990) "Hacia un nuevo modelo de educador de adultos: El animador sociocultural" pp. 401-408. Jornadas de Educación Permanente. UNED. Gijón.

MONERA OLMOS, M.L. (1988) "Necesidad, posibilidades y obstáculos de la animación sociocultural en España" pp. 83-96. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

MONERA OLMOS, M.L. (1986) "La animación sociocultural como un nuevo tipo de educación" pp. 32-48. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

MONERA OLMOS, M.L. (1986) "Los animadores socioculturales: su personalidad y su tipología" pp. 256-275. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

MONLEON, J. (1981) "Del teatro de cámara al teatro independiente". pp. 411-423. GARCIA, L. Documentos sobre teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

MOTOS, T. (1986) "La dramatización como instrumento de promoción participativa (Las técnicas dramáticas en la educación de adultos)." pp. 55-82. III Jornadas de la educación de adultos. Universidad Popular. Zaragoza.

OREFICE, P. (1986) "¿Qué cultura lleva a una reconstrucción comunitaria?" pp. 50-55. V.V.A.A. Investigación participativa. Narcea. Madrid.

- PEÑALVER, C. (1987) "Las explicaciones sistémicas: Una aproximación a la epistemología sistémica" pp. 45-63.
- CASTILLEJO, J.L.; COLOM, A.J. **Pedagogía sistémica.** CEAC. Barcelona.
- PEREZ MILLAN, J.A. (1982) "Programas de acción cultural en medios urbanos" pp. 33-41. V.V.A.A. **La acción sociocultural en los municipios.** Popular. Madrid.
- PETRUS, A. (1989) "Animación sociocultural" pp. 241-254.
- ETXEVERRIA, F. (Dir.) **Pedagogía social y educación no escolar.** Universidad del País Vasco. San Sebastian.
- PLACER, F. (1989) "Animación sociocultural: criterios y opciones para una intervención transformadora". pp. 49-72. V.V.A.A. **Intervención transformadora en una sociedad en crisis.** Gobierno vasco Vitoria-Gasteiz.
- POUJOL, G. (1988) "La formación de los animadores" pp.51-100
- DEBESSE, M.; MIALARET, G. **La animación sociocultural.** Oikos-tau. Barcelona.
- PUIG, T. (1989) "Nuevo asociacionismo y participación. Del felpudo para el vecino a la ciudad organizada" pp. 49-56. V.V.A.A. **Procesos socioculturales y participación.** Popular. Madrid.

PUIG, T.; DELGADO, E. (1981) "L'animació cultural: Concepte d'animació, estructures i animadors" pp. 7-12. Ponències de les primeres jornades d'animació cultural. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

QUINTANA CABANAS, J.M. (1986) "Introducción" pp. 9-10. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

QUINTANA CABANAS, J.M. (1988) "La educación permanente en Europa" pp. 63-82. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

QUINTANA CABANAS, J.M. (1986) "La animación sociocultural en el marco de la educación permanente y de adultos" pp. 11-31. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

REQUEJO OSORIO, A. (1986) "Educación y animación sociocultural: Perspectivas antropológicas y bases éticas" pp. 49-72. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

RICO, P.; VAZQUEZ, J.J. (1982) "Problemas desde el Municipio para una coherente acción de animación sociocultural" pp.42-44. V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

RICO, P.; VAZQUEZ, J.J. (1982) "Programa municipal de descentralización y participación ciudadana en el ámbito cultural de la ciudad" PP. 56-62. V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

RICO, P.; VAZQUEZ, J.J. (1982) "Los equipamientos socioculturales como marco eficaz e instrumento de animación sociocultural" pp. 53-55. V.V.A.A. La acción sociocultural en los municipios. Popular. Madrid.

RIO MARTIN, E. (1988) "La educación para el desarrollo: Cultura y paro" pp. 143-170. V.V.A.A. Una educación para el desarrollo: La animación sociocultural. Fundación Banco Exterior. Madrid.

RODRIGUEZ, J.M. (1981) "Teatro español actual". pp. 164-169. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

RODRIGUEZ, R. (1981) "Autores nuevos y teatro independiente". pp. 406-410. GARCIA, L. Documentos sobre teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

RONCONI, D. (1989) "Desarrollo comunitario y formación: una panorámica de experiencias europeas" pp. 123-130. V.V.A.A. Intervención transformadora en una sociedad en crisis. Gobierno vasco. ació IMAE. Vitoria-Gasteiz.

- RORTY, R. (1988) "Habermas y Lyotard sobre la postmodernidad" pp. 253-276. Habermas y la modernidad. Cátedra. Madrid.
- ROVATTI, P.A. (1988) "Transformaciones a lo largo de la experiencia" pp. 43-75. VATTIMO, G.; ROVATTI, P.A. (Eds.) El pensamiento débil. Cátedra. Madrid.
- SABADA, J. (1988) "Asociación vecinal y vida cotidiana" pp. 43-68. V.V.A.A. Els barris també som ciutat. Federació d'Associacions de Veïnats de Palma. Palma de Mallorca.
- SALVAT, R. (1981) "10 años de teatro independiente". pp. 371-379. GARCIA, L. Documentos sobre teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.
- SANCHIS, J. (1981) "Presente y futuro del teatro español". pp. 58-66. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.
- SASTRE, A. (1981) "Teatro imposible y pacto social". pp. 107-110. GARCIA, L. Documentos sobre teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.
- SIMONOT, M. (1988) "Enfoque psicosociológico de las actividades socioculturales" pp. 101-130. DEBESSE, M.; MIALARET, G. La animación sociocultural. Oikos-tau. Barcelona.

SMITH, J.K.; HESHUSIUS, L. (1986) "Punto final a la conversación: el fin del debate cualitativo-cuantitativo entre investigadores educativos". pp. 4-12. Educational researcher.

SOLA, P. (1989) "Casas de cultura" pp. 287-303. ETXEBERRIA, F. (Dir.) Pedagogía social y educación no escolar. Universidad del País Vasco. San Sebastian.

SOLA, P. "Clases populares, cultura, educación. Siglos XIX y XX" pp. 393-402. V.V.A.A. Coloquio Hispano-Francés. Casa de Velazquez. UNED. Madrid.

TEJADA, J. (1989) "Evaluación de la innovación". Estrategias para la innovación didáctica. U.N.E.D. Madrid.

TEJEDOR TEJEDOR, J. (1986) "Metodología y diseños de investigación en animación sociocultural" pp. 276-311. V.V.A.A. Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

TORRENTE BALLESTER, G. (1981) "Problemática general del teatro". pp. 51-57. GARCIA, L. Documentos sobre el teatro español contemporáneo. S.G.E.L. Madrid.

TRILLO ALONSO, F (1986) "El diagnóstico de la participación en un modelo de intervención" pp. 239-255. V.V.A.A.

Fundamentos de animación sociocultural. Narcea. Madrid.

VATTIMO, G. (1988) "Dialéctica, diferencia y pensamiento débil" pp. 18-42. VATTIMO, G.; ROVATTI, P.A. (Eds.) **El pensamiento débil.** Cátedra. Madrid.

VAZQUEZ MONTALBAN. (1988) "Las instituciones y la presión social" pp. 19-42. V.V.A.A. **Els barris també som ciutat.** Federació d'Associacions de Veïnats de Palma. Palma de Mallorca.

VENTOSA PEREZ, V.J. (1989) "La animación sociocultural en el Consejo de Europa (una estrategia para la democracia)" pp. 57-103. V.V.A.A. **Procesos socioculturales y participación.** Popular. Madrid.

V.V.A.A. (1981) "Conclusiones del tercer congreso nacional de teatro para la infancia y la juventud". pp. 425-430. GARCIA, L. **Documentos sobre teatro español contemporáneo.** S.G.E.L. Madrid.

V.V.A.A. (1981) "Conclusiones de las jornadas de teatro escolar, teatro para niños y teatro de títeres". pp. 431-434. GARCIA, L. **Documentos sobre teatro español contemporáneo.** S.G.E.L. Madrid.

WELLMER, A. (1988) "Razón, utopía, y la dialéctica de la ilustración" pp. 65-110. Habermas y la modernidad. Cátedra. Madrid.

C. ARTICLES DE REVISTA

AGUDO, F. (1989) "Líneas básicas de programación" Cuadernos de animación sociocultural penitenciaria. N. 6-7. pp. 3-5. Septiembre. Ministerio de Cultura. Madrid.

AGUILAR, M. (1974) "El teatro comercial y el ave fenix" Extrajoblanco. pp. 30-31. Barcelona.

ALBERTI, J. (1984) "El teatro escolar en Elche" Acción educativa. N. 24. pp. 35-39. Febrero.

ALBERTI, J.A. (1986) "La dramatización en EGB" Cuadernos de Pedagogía. N. 143. pp. 12-16 Diciembre. Fontalba. Barcelona.

AMURIZA, J. (1986) "El teatro de los adolescentes" Cuadernos de Pedagogía. N. 143. pp. 28-30. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

AMURIZA, J. (1987) "El taller del teatro" Cuadernos de Pedagogía. N. 154. pp. 16-18 Diciembre. Fontalba, Barcelona.

ANDER-EGG, E. (1984) "Algunas reflexiones sobre la promoción sociocultural en America Latina" AIC. N. 21. pp. 42-49. Octubre-Diciembre.

ANGULO, F. (1989) "La estructura y los intereses de la tecnología de la educación: Un análisis crítico"

Revista de Educación. N. 289. pp. 175-214. Mayo-Agosto. Ministerio de Educación y Ciencia. Madrid.

ANTON, J. (1989) "El concepto de teatro se abre a nuevos significados, dice la directora de la Maison des Cultures du Monde" El País. p. 36. 24 Octubre. Barcelona.

ARIAS, J. (1987) "Música y sonido" Cuadernos de Pedagogía. N. 154. pp.20-23. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

ARMENGOL I SISCARES, C. (1987) "Hacia un proyecto de animación sociocultural" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 33.50. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

ARMENGOL, C. (1989) "Qui ha de formar als educadors". 2000 Jove. 19. pp. 2-6. Tercer trimestre. 2000 Jove. Barcelona.

ARNAZ VILLALTA, E. (1987) "Animación sociocultural: Diagnóstico y prospectiva" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 185-192. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

AUBERT, J. (1977) "Teatro leído" Limen. N. 57. pp. 57-60. Julio. Buenos Aires.

BAHADUR VERMA, L. (1984) "No sólo por puro gusto" Educación de adultos y desarrollo. N. 23. pp. 141-147. Setembre. Asociación alemana para educación de adultos.

BARRADO GARCIA, J.M. (1987) "Algunos problemas de animación sociocultural y algunas hipótesis de avance" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 215-224. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

BARRADO, J.M. (1984) "Acción cultural y participación social" AIC. N. 21. pp. 13-18. Octubre-Diciembre.

BARRIO, C. (1989) "Desarrollo de la animación sociocultural" La escuela en acción. N. 10.490. pp. 33-39. Madrid.

BENEYTO, J.M. (1985) "Teatro de sombras" Acción educativa. N. 35. pp. 28-34. Noviembre.

BENEYTO, J.M. (1987) "El teatro de sombras" Cuadernos de Pedagogía. N. 154. pp. 34-36. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

BOBES, M.C. (1976) "Posibilidades de un estudio pragmático de la obra de teatro" Aula abierta. N. 15. pp. 14-22. Septiembre. ICE Universidad de Oviedo. Oviedo.

BUSTOS, N. (1984) "MECATE(Movimiento Nicaragüense de Expresión Artística y Teatral de Campesinos), Movimiento teatral de los trabajadores de Nicaragua" *Educación de adultos y desarrollo*. N. 23. pp. 147-159. Setembre. Asociación alemana para educación de adultos.

BUSUTIL, M. (1982) "Taller de teatro" *La escuela en acción* N. 10.430. pp. 30-31. Septiembre-Octubre. Madrid.

CARANDELL, J.M. (1978) "Teatro infantil libre" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 48 pp. 46-49 Diciembre. Fontalba. Barcelona.

CARIDE GOMEZ, J.A. (1988) "De los profesores, la escuela la animación sociocultural" *Educación*. N. 13. pp. 69-80. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.

CARPENTE, B. (1987) "Aprender jugando" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 143. pp. 17-22. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

CASAS, J. (1981) "La renovación pedagógica y el teatro escuela" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 84. pp. 40-45. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

CASTELLS, J. (1990) "La LOGSE y el arte dramático" *El País*. p. 26 Noviembre. Barcelona.

CERVERA, J. (1972) "Teatro infantil y juvenil" Educadores. N. 67. pp. 289-299. Marzo-Abril. Fed. Española de Religiosos de Enseñanza. Madrid.

CLUSELLAS, J.; PUJOL, J. (1982) "Elements per una sessió de titelles" Perspectiva Escolar. N. 61. pp. 27-32. Gener. Barcelona.

COLECTIVO LA TEJA (1983) "La animación en la escuela infantil" Cuadernos de Pedagogía. N. 99. pp. 68-70. Marzo. Fontalba. Barcelona.

COLLADO, M.; LUCIO-VILLEGAS, E. (1987) "Una experiencia de desarrollo comunitario" Cuadernos de Pedagogía. N. 151. pp. 35-39. Septiembre. Fontalba. Barcelona.

COLOMER, J. (1988) "Experiències d'animació sòcio-cultural a l'Ajuntament de Barcelona" Educar. N. 13. pp. 135-152. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.

COLOMER, J.; TRILLA, J. (1988) "Educadores y agentes socioculturales" Cuadernos de Pedagogía. N. 162. pp. 58-61. Septiembre. Fontalba. Barcelona.

CONSEJO DE EUROPA. (1984) "Declaración de Bremen. Conferencia relativa al tema -ciudad y cultura-. Consejo de Europa. 1983." AIC. N. 21. pp. 80-88. Octubre-Diciembre.

CORDERO, L. (1978) "La evolución sociocultural de la población española" *Revista de Educación*. N. 254-255. pp. 57-84. Enero-Abril. Ministerio de Educación y Ciencia. Madrid.

CUSSO PORREDON, J. (1987) "Acción cultural y militancia" *Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada*. N. 70. pp. 121-130. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

DE LA RIVA, F. (1987) "Principales problemas y posibles respuestas a la animación sociocultural" *Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada*. N. 70. pp. 205-214. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

DE LA ROSA, M. (1975) "El teatro escolar en iberoamérica" *Bordón*. N. 207. pp. 145-154. Marzo-Abril. Sociedad Española de Pedagogía. Madrid.

DE LAS HERAS, J. (1984) "De la promoción social a la animación sociocultural y el desarrollo comunitario. Su incidencia en el sector rural agrario" *AIC*. N. 21. pp. 52-67. Octubre-Diciembre.

DELGADO, E. (1984) "El trabajo cultural; entre el servicio y la creación" *AIC*. N. 21. pp. 70-75. Octubre-Diciembre.

DELGADO, E. (1988) "La gestió cultural en els 90" *Educar*.
N. 13. pp. 95-108. Universitat Autònoma de Barcelona.
Barcelona.

DIAZ, J. (1978) "Teatro infantil: Teatro a secas" *Cuadernos
de Pedagogía*. N. 48 pp. 49-51. Diciembre. Fontalba.
Barcelona.

DIEZ, C. (1986) "El teatro es un juego" *Cuadernos de
Pedagogía*. N. 142. pp. 44-46. Noviembre. Fontalba.
Barcelona.

DOMENECH, J. (1990) "El teatro y la expresión en la cárcel"
La Solana. N. 41. pp. 6-7. Marzo. Universidad Popular
de Zaragoza. Zaragoza.

EDITORIAL. (1987) "¿Participación para qué?" *Cuadernos de
Pedagogía*. N. 154. pp. 6-7. Diciembre. Fontalba.
Barcelona.

EINES, J.; MANTOVANI, A. (1979) "El juego dramático en la
escuela" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 52. pp. 9-13.
Abril. Fontalba. Barcelona.

ELS FARSANTS (1982) "Fem un teatrí?" *Guix*. N. 62. pp. 23-
26. Decembre. Barcelona.

FABREGAS, X. (1982) "El teatre de ninots a Catalunya"
Perspectiva Escolar. N. 61. pp. 2-5 Gener. Barcelona.

FEREZAL, F. (1987) "Actividades teatrales en la clase de
idioma" Painorma. N. 3. pp. 46-50. Toledo.

FERNANDEZ GARCIA, P.A. (1987) "Niveles de intervención del
animador sociocultural . Una propuesta desde la
FFETLC" Documentación Social. Revista de estudios
sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 59-64.
Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

FONTANA, A. (1978) "Teatro, juego, vida" Cuadernos de
Pedagogía. N. 48. pp. 51-53. Diciembre. Fontalba.
Barcelona.

FORCADA I CASANOVAS, J.M. (1987) "Dimensión cultural de la
animación sociocultural. Presencia de los mass-media"
Documentación Social. Revista de estudios sociales y
de sociología aplicada. N. 70. pp. 131-142. Enero-
Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

FORD-SMITH, H. (1986) "Colectivo de teatro "Sistren" en
Jamaique." Educación de adultos y desarrollo. N. 26.
pp. 87-97. Març. Asociación alemana para la educación
de adultos.

GALA, A. (1974) "El teatro como forma de educación" *El Magisterio Español*. N. 10.199. pp. 7-8. Marzo. Madrid.

GARCIA, A. (1986) "Una muestra para toda la ciudad" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 143. pp. 36-39. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

GARCIA, J.; BARRANCO, J. (1983) "Un modelo de intervención comunitaria: Escuela de padres ECCA. *Revista de Ciencias de la Educación*. N. 116. pp. 449-466. Octubre-Diciembre. Instituto Calasanz de CCEE.

GARRIDO, J. (1986) "La técnica del role-playing" *Padres y maestros*. N. 124. pp. 4-5. Diciembre. La Coruña.

GOMEZ PEREZ, C. (1987) "La animación sociocultural. Conceptos fundamentales" *Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada*. N. 70. pp. 11-32. Enero-Marzo 1988. Caritas Española. Madrid.

GOMEZ PORRO, F. (1978) "Escuela y teatro popular" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 48. pp. 74-76. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

GOMEZ, J.R. (1982) "La moderna tecnología educativa: de incomprendiones y posibilidades" *Revista del Instituto*

de Investigaciones Científicas. N. 36. pp. 43-49.
Junio.

GONZALES, A.; SAEZ, J. (1988) "Limitaciones del modelo tecnológico en la evaluación de programas de animación sociocultural" *Anales de Pedagogía*. N. 6. pp. 197-212. Universidad de Murcia. Murcia.

GONZALEZ CARREÑO, L. (1987) "El disfraz y la máscara" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 154. pp. 24-26. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

GROSJEAN, E.; INGBERG, H. (1976) "Implicaciones de una política de animación sociocultural" *Boletín Centro de Documentación*. N. 1. pp. 26-47. Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal Cisneros.

HERANS, C. (1978) "Una propuesta metodológica" *Cuadernos de Pedagogía* N. 48. pp. 63-67. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

HERANS, C. (1986) "Alcemos una vez más el telón" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 143. pp. 8-11 Diciembre. Fontalba. Barcelona.

HERANS, C. (1987) "Los oficios y los recursos teatrales" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 154. pp. 8-9. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

HERANS, C. (1987) "Propuestas de escenografías" Cuadernos de Pedagogía. N. 154. pp. 10-14. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

HERAS, G. (1974) "¿Desaparece el teatro independiente?" Extrajoblanco. N. 13. pp. 20-21. Barcelona.

HERNANDEZ, A. (1987) "Proyecto de promoción sociocultural" Cuadernos de Pedagogía. N. 151. pp. 39-44. Septiembre. Fontalba. Barcelona.

HERRERA ARAYA, M. (1986) "Educación para la participación en el proceso político" La educación. N. 100. pp. 91-111. Marzo.

HICTER, M. (1976) "Exposición de síntesis" Boletín Centro de Documentación. N. 1. pp. 100-105. Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal Cisneros.

HICTER, M. (1976) "Informe introductivo" Boletín Centro de Documentación. N. 1. pp. 51-58. Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal Cisneros.

HUMMELEN, R. / WILDCAT, D. (1984) "El teatro popular en el ártico" Educación de adultos y desarrollo. N. 23. pp. 97-107. Setembre. Asociación alemana para educación de adultos.

HURSTEL, J. (1976) "Formación de los animadores" Boletín Centro de Documentación. N. 1 pp. 92-99. Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal Cisneros.

IZULAIN, P.; FERNANDEZ, P.A. (1987) "Algunos criterios generales a la hora de elaborar un plan de formación de animadores socioculturales" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 51-58. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

KLEYMEYER, CH./MORENO, C. (1989) "La feria educativa" - Una fuente de ideas y orgullo nacional. Educación de adultos y desarrollo. N.32 pp. 155-156. Març. Asociación alemana para la educación de adultos.

LEWIS, C. (1984) "El teatro rural de los habitantes de Layou en acción" Educación de adultos y desarrollo. N. 23. pp. 93-95. Setiembre. Asociación alemana para educación de adultos.

LOPEZ DE AGUILERA, I. (1987) "La dimensión social de la animación sociocultural: Promoción y desarrollo de la sociedad civil" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70 pp. 81-120. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

- LOPEZ HERRERIAS, J.A. (1985) "Modelos socioculturales de las relaciones humanas: Incidencia educativa" *Ciencias de la Educación*. N. 121. pp. 33-45. Enero-Marzo.
- MAGALLON, G.; PACHECO, M. (1983) "Texto teatral en la escuela" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 98. pp. 35-37. Febrero. Fontalba. Barcelona.
- MARTIN, F. (1978) "Taller de teatro, una experiencia" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 48. pp. 68-71. Diciembre. Fontalba. Barcelona.
- MARTIN, F. (1982) "El juego dramático" *La escuela en acción*. N. 10.426. pp. 32-34. Marzo. Madrid.
- MARTIN, J.; VIÑAS, A. (1985) "Malgrat tot és possible el teatre a l'escola" *Butlletí dels Mestres*. N. 197. pp. 40-47. Agost-Setembre. Dpt. Ensenyament Generalitat de Catalunya. Barcelona.
- MARTINEZ, M. (1988) "Animació sociocultural i pedagogia" *Estris*. pp. 4-5. Barcelona.
- MASSIP, J.F. (1987) "Les primeres dramatitzacions de la passió en llengua catalana" *D'art*. N. 13. PP. 253-268. Març. Publicacions y edicions de la Universitat de Barcelona. Barcelona.

MATILLA, L. (1978) "El teatro infantil en la encrucijada"
Cuadernos de Pedagogía. N. 48. pp. 34-38. Diciembre.
Fontalba. Barcelona.

MATILLA, L. (1978) "Teatro infantil: la larga historia de
una frustración" Cuadernos de Pedagogía. N. 48. pp. 26-
29. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

MERCADO, G. (1984) "La utilización de la técnica
psicodramática en la orientación personal y familiar"
Cuadernos. N. 9 pp. 385-397. Consejo Nacional Técnico
de la Educación. Méjico, D.F.

MIRALLES, A. (1978) "Algo más que teatro infantil"
Cuadernos de Pedagogía. N. 48. pp. 60-62. Diciembre.
Fontalba. Barcelona.

MOECKLI, J.M. (1976) "Deontología de los animadores"
Boletín Centro de Documentación. N. 1. pp. 66-74.
Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal
Cisneros.

MOISES, A. (1982) "Alcance educativo del teatro popular"
Medios audiovisuales. N. 120. pp. 29-31. Julio-Agosto.
Madrid.

MOISES, A. (1982) "El sociodrama" Medios audiovisuales. N.
119. pp. 20-21. Junio.

MONERA, M.L. (1984) "Vivencia del ocio y del tiempo libre a través de la historia" *Revista de Ciencias de la Educación*. N. 119. pp. 305-326. Julio-Septiembre. Instituto Calasanz de CCEE.

MONERA, M.L. (1985) "La formación de los animadores en el ámbito de la educación no formal. Nuevas perspectivas en didáctica" *Cuestiones pedagógicas*. N. 2. pp. 197-208. Secció C.C.E.E. Universidad de Sevilla. Sevilla.

MONSALVE, J. (1982) "Teatro y eros" *Revista de sexualidad humana y educación sexual*. N. 9. pp. 26-27. Bogotá.

MONTENY, I.; SANMARTI, J. (1989) "El teatre com a recurs educatiu" *Guix*. N. 145. pp. 59-61. Novembre. Barcelona.

MOTOS, T. "El sociodrama como procedimiento para solucionar creativamente problemas sociales" *Innovación creadora*. N. 8. pp. 3-25.

MUNTANER, M. (1975) "Per una didàctica del llenguatge gestual" *Perspectiva Escolar*. N. 2. pp. 34-41. Maig. Barcelona.

MWANSA, D. (1982) "Teatro popular como medio de educación: sugerencias de Zambia." *Educación de adultos y*

desarrollo. N. 19. pp. 137-143. Setiembre. Asociación alemana para educación de adultos.

OBIOLS, M.; VIDAL, J.M. (1976) "Teatro-juego-vida" Cuadernos de Pedagogía. N. 16. pp. 23-25. Abril. Fontalba. Barcelona.

OLAYA, M. (1988) "L'ara del teatre infantil" Crònica d'ensenyament. N. 4. p. 35. Maig. Dpt. Ensenyament Generalitat de Catalunya. Barcelona.

ORDINALES, M.A. (1982) "Experiencia de animación teatral" Cuadernos de Pedagogía. N. 90. pp. 31-35. Junio. Fontalba. Barcelona.

ORTIZ, C. (1977) "Cursos de animación cultural" Cuadernos de Pedagogía. N. 25. pp. 16-18. Enero. Fontalba. Barcelona.

OTI, F. (1986) "El teatro invade la escuela" Cuadernos de Pedagogía. N. 143. pp. 32-34. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

PELEGRIN, A. (1978) "La improvisación, técnica de trabajo" Cuadernos de Pedagogía. N. 48. pp. 71-74. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

PLACER UGARTE, F. (1987) "Animación sociocultural y acción pastoral" Documentación Social. Revista de estudios

sociales y de sociología aplicada. N. 70 pp. 143-156.
Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

PLACER UGARTE, F. (1987) "Las dimensiones educativas de la animación sociocultural" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 65-80 Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

PORTE-JOANQUET, J. (1978) "Las clases-espectáculo" Cuadernos de Pedagogía. N. 48. pp. 57-60. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

PUIG, T. (1974) "Teatro y educación" Extrajoblanco. N. 13. pp. 4-7. Barcelona.

PUIG, T. (1988) "Històries de l'animació sòcio-cultural a Catalunya" Educar. N. 13. pp. 109-118. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.

PUIG, T. (1989) "Associació i participació" Dossiers Barcelona Sociocultural. pp. 1-60. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

RAMOS ESTAUN, A. (1987) "La legislación estatal y autonómica sobre animación sociocultural" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 157-184. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

- REQUEJO, A. (1989) "Intervención pedagógico social y desarrollo comunitario" *Revista de pedagogia social*. N.4. pp. 169-181. Marzo. Universidad de Murcia. Murcia
- RINCON, F; SANCHEZ, J. (1982) "El taller de teatro en el BUP" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 93. pp. 53-55. Septiembre. Fontalba. Barcelona.
- RODRIGUEZ, A. (1978) "Panorámica del teatro infantil en Cataluña" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 48. pp. 29-32. Diciembre. Fontalba. Barcelona.
- RODRIGUEZ, A. (1978) "Teatro de niños, teatro para niños" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 48. pp. 39-46. Diciembre. Fontalba. Barcelona.
- RODRIGUEZ, A. (1986) "El teatro activo como ludismo" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 143. pp. 40-42. Diciembre. Fontalba. Barcelona.
- ROMAN, M. (1987) "La construcción de muñecos" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 154. pp. 28-32. Diciembre. Fontalba. Barcelona.
- RUEDA, R.; MORENO, A. (1985) "El taller de teatro y poesía" *Cuadernos de Pedagogía*. N. 127-128. pp. 74-81. Julio-Agosto. Fontalba. Barcelona.

SALAS LARRAZABAL, M. (1987) "Animación sociocultural. Modelos de intervención" Documentación Social. Revista de estudios sociales y de sociología aplicada. N. 70. pp. 193-204. Enero-Marzo 1988. Cáritas Española. Madrid.

SALAS, M.P. (1984) "La mujer en los movimientos de animación sociocultural" AIC. N. 21. pp. 32-40. Octubre-Diciembre.

SANMARTIN, M. (1988) "El teatro en la escuela" Comunidad educativa. N. 162. pp. 6-13.

SARRAMONA, J. (1982) Principios que justifican la metodología no formal en la educación de adultos. Educar. N. 1. pp. 49-60. Secció Ciències de l'educació. Universitat Autònoma Barcelona Bellaterra.

SARRAMONA, J.; UCAR, X. (1988) "Àrees d'intervenció en educació social" Educar. N. 13. pp. 7-16. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.

SENDIN, C. (1984) "Las universidades populares, una experiencia de educación de adultos y animación sociocultural" AIC. N. 21. pp. 20-29. Octubre-Diciembre.

SHARMA, T. (1984) "Diario de un taller sobre teatro"
Educación de adultos y desarrollo. N. 23. pp. 107-119.
Setembre. Asociació alemana para educación de adultos.

SIMPSON, J.A. (1976) "Animación sociocultural y educación
permanente" Boletín Centro de Documentación. N. 1 pp.
21-25. Octubre-Noviembre. Colegio Universitario
Cardenal Cisneros.

SIMPSON, J.A. (1976) "Directrices de una política" Boletín
Centro de Documentación. N. 1. pp. 9-20. Octubre-
Noviembre. Colegio Universitario Cardenal Cisneros.

SIMPSON, J.A. (1976) "Ideas actuales y situación presente"
Boletín Centro de Documentación. N. 1. pp. 59-65.
Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal
Cisneros.

SOLER, W. (1982) "Revaloritzar la cultura popular" Guix. N.
62. pp. 7-10. Decembre. Barcelona.

SORRIBES, S. (1978) "Teatre per a nois i noies avui"
Perspectiva Escolar. N. 30. pp. 55-56. Decembre.
Barcelona.

TEATRE ESCOLAR A L'ALT CAMP. (1988) "Fer teatre sense fer
comèdia" Crònica d'ensenyament. N. 6. pp. 11-12.

Juliol-Agost. Dpt. Ensenyament. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

TODOLI, G.; POGGIALI, D. (1988) "Animazione e città" Scuola e professione. pp. 35-40. Febrer. Bologna.

TRANCON, S. (1974) "Yo confieso y acuso" Extrajoblanco. pp. 35-39. Barcelona.

TRANCON, S.; ROMANI, O. (1974) "Teatro y fiestas populares" Extrajoblanco. pp. 50-55. Barcelona.

TRILLA I BENET, J. (1988) "Animación sociocultural, educación y educación no formal" Educar. N. 13. pp. 17-42. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.

V.V.A.A. (1974) "El teatro ha muerto" Extrajoblanco. N. 13 pp. 8-14. Barcelona.

V.V.A.A. (1974) "El teatro nunca muere" Extrajoblanco. N. 13. pp. 15-18. Barcelona.

V.V.A.A. (1981) "L'acteur et la masque" Documents I.N.E.P. T. II. pp. 1-177. Juin. I.N.E.P. Marly-Le-Roi.

V.V.A.A. (1984) "Diálogo acerca del teatro popular- Informe." Educación de adultos y desarrollo. N. 23. pp. 85-90. Setiembre. Asociación alemana para educación de adultos.

V.V.A.A. (1986) "Dossier: ¿Quiénes son los animadores socioculturales?" **Cuadernos de Pedagogía**. N. 138. pp. 86-97. Junio. Fontalba. Barcelona.

V.V.A.A. (1987) "Un proyecto para la comunidad" **Cuadernos de Pedagogía**. N. 152. pp. 54-57. Octubre. Fontalba. Barcelona.

VALBUENA, J. (1987) "Un modelo de dinamización comarcal" **Cuadernos de Pedagogía**. N. 151. pp. 28-34. Septiembre. Fontalba. Barcelona.

VALENCIA, R. (1983) "El teatro como instrumento de promoción cultural" **Cuadernos**. N. 5. pp. 121-131. Septiembre. Consejo Nacional Técnico de la Educación. Méjico, D.F.

VAN ENCKEVORT, G. (1976) "El estatuto de los animadores" **Boletín Centro de Documentación**. N. 1. pp. 75-91. Octubre-Noviembre. Colegio Universitario Cardenal Cisneros.

VARIOS. (1986) "De invierno a primavera la expresión te espera" **Cuadernos de Pedagogía**. N. 143. pp.23-25. Diciembre. Fontalba. Barcelona.

VILLAVERDE, F.; FERNANDEZ, V.; ABRIL, P. (1981) "Un servicio para la animación cultural" **Cuadernos de**

Pedagogía. N. 84. pp. 54-58. Diciembre. Fontalba.
Barcelona.

WILLIAMS, B. (1984). "Teatro para la transformación."
Educación de adultos y desarrollo. N. 23. pp. 91-92.
Setiembre. Asociación alemana para educación de
adultos.

YAPUR, M.C. (1975) "Educación e ideología: una aproximación
teórica y metodológica" Revista de Ciencias de la
Educación. N. 6. pp. 21-32. Axis Rosario
(Rep.Argentina).

A N N E X O S

- A. CARTES.
- B. PROGRAMA ESTADISTIC.
- C. RELACIO DE DADES.

A. CARTES

Xavier Ucar Martínez
Dpt. Pedagogia i Didàctica
Universitat Autònoma de Barcelona.

Barcelona, 20 de Marzo de 1990

Monsieur Marques:

J'ai reçu votre lettre de date 7/3/90 et j'ai lu très intéressé le dossier que vous m'avez envoyé si gentillement.

En effect, votre travail s'occupe vraiment du sujet de ma thèse et je serai heureux d'avoir l'ocasion de passer quelques jours avec vous, puis que vos experiències au sujet de l'animation théatrale pourront sans doute enrichir considerablement le contenu de mon travail.

Cependant, je croi convenable préciser per écrit ce qui sera le sujet concret de mon travail, pour faciliter notre prochain entretien telephonique.

Ma thèse doctorale a deux parties bien diferenciées:

1. Un marc théorique où d'abord je fais une réflexion historique et actualisée du concept d'animation socioculturelle et de ses relations avec l'éducation. En second lieu, une analyse exhaustive des techniques et des elements théatrales (machinerie, scenografie, illumination, etc.) qui servent a l'animation socioculturelle. Au troisième lieu, une description normative de procès d'intervention socioculturelle avec cette techniques. Et, finalement, ce qui constitueraient les conclusions de l'analyse théorique.

2. Un marc pratique dont l'objectif est la creation d'un instrument d'évaluation qui servira à obtenir l'information, à la fois, diagnostique et formative des procès d'intervention socioculturelle par moyen de techniques et d'elements théatrales. Cet instrument est actuellement élaboré et validé. A fin de réussir l'objectif prévu, je pense a choisir un échantillon selon les criteres de diversite et de grandeur de l'expérience. Ceci me permettra de mettre en faits l'instrument d'évaluation.

Je voudrais bien que vous preniez part de ce échantillon. Jusqu'au moment j'ai appliqué l'évaluation à quelques expériences en Espagne, en obtenant un résultat vraiment satisfaisant.

Si vous êtes d'accord, je pense qu'il suffirait une semaine pour mettre à bon terme mon travail. Je vous propose la première ou la seconde semaine du mois de mai. En tout cas, si vous êtes d'accord, nous pourrions le confirmer par téléphone.

Je voudrais remarquer finalement que mon français n'est pas très correct. Je n'ai pas de problèmes pour le lire, mais j'ai quelques difficultés pour m'exprimer oralement. C'est pour ça que je me permets de suggérer la présence, pendant mon séjour de quelqu'un de votre équipe pour me servir d'interprète et même pour m'aider dans l'application de l'évaluation. Également je pourrais aller accompagner de quelques-uns de mes collaborateurs.

Une semaine après l'envoi de cette lettre, j'établirai contact téléphonique avec vous, afin de préciser tous les aspects de ma visite.

Tout à fait reconnaissant de votre gentille invitation ainsi que de l'attention que vous m'aviez offerte

je vous salue cordialement.

Prof. Xavier Ucar Martínez
Dpt. de Pedagogia i Didàctica
Universitat Autònoma de Barcelona

JAVIER UCAR MARTINEZ
Prof. Dpt. Pedagogía y Didáctica
Facultad de Filosofía y Letras
Universitat Autònoma de Barcelona
Bellaterra (Barcelona)
08193

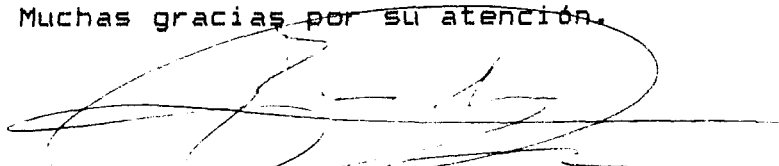
Barcelona, 11 de Enero de 1990

Sr. Director del Centro:

Soy un profesor universitario en período de formación y me encuentro en la actualidad trabajando en mi tesis doctoral sobre el tema: **Las técnicas teatrales como instrumento de animación sociocultural.**

A este respecto me permito ponerme en contacto con Ud. para solicitarle información. En concreto me interesan aspectos relacionados tanto con la descripción de las diferentes técnicas teatrales de intervención sobre la comunidad, como con la propia metodología de intervención y los instrumentos de evaluación. Así mismo me interesa cualquier actividad o programa que en este sentido hayan realizado o estén en proceso de realización. Si dispone de la información solicitada o de direcciones que, respecto a este tema, me pudieran resultar de utilidad, le agradecería me las hiciera llegar.

Muchas gracias por su atención.

Departament de Pedagogia
i de Didàctica

Edifici B
08193 Bellaterra (Barcelona), Spain
Tel.: (3) 581 17 64

Prof. X.Ucar

22nd, december, 1989

Dear sir,

I am an university teacher in a formation term. Now, I work in my doctoral thesis above the subject: "The techniques of theatre how instrument of associate cultural animation".

I had oportunity to read, in the nº 23 (1984) of the newspaper "educación de adultos y desarrollo" the inform that you elaborated about the "popular theatre" and i like, to dig again all the information as possible about this subject . I am interesting in aspect that have related with the description of differents theatricals techniques of intervention above community, with the methodology the intervention and proceeding, instruments of valuation that proportion me if that thing is possible, another address that can give me more information in this question.

I look forward to heaving from you, and thank you in advance.

Yours faithfully.

Xavier Ucar Martinez

Prof. X.Ucar

Barcelone, le 22 décembre, 1989

Monsieur,

Je suis un professeur universitaire en période de formation et dans l'actualité je suis en train de préparer ma thèse doctorale à propos du sujet: "Les techniques théâtrales comme instrument d'animation socio-culturelle."

J'ai eu l'opportunité de lire, au n° 23 (1984) de la revue "Educación de adultos y desarrollo", l'article intitulé "Diario de un taller sobre el teatro" ("Journal d'un atelier sur le théâtre"), que vous avez élaboré sur le "Théâtre populaire" et je me permets donc de vous demander toute possible information à propos de ce sujet. Concrètement je m'intéresse aux aspects par rapport à la description des différentes techniques théâtrales d'intervention sur la communauté, avec la méthodologie d'intervention et avec les procédés et les instruments d'évaluation. Je vous demanderais aussi de me proportionner, si c'est possible, d'autres adresses qui pouvaient me fournir plus d'informations dans ce sens.

En agréant votre patiente attention, veuillez accepter, Monsieur, mes sentiments distingués,

Xavier Ucar Martinez

PROGRAMA ESTADISTIC

VAX 8800 SPSS-X VAX/VMS U.A.B.
This software is functional through July 31, 1991.

License Number 60853

Try the new SPSS-X Release 3.0 and 3.1 features:

- * Interactive SPSS-X command execution
- * Online, VMS-like Help
- * Nonlinear Regression
- * Time Series and Forecasting (TRENDS)
- * Macro Facility
- * The new RANK procedure
- * Improvements in:
 - * REPORT and TABLES
 - * Simplified Syntax
 - * Matrix I/O

See SPSS-X User's Guide, Third Edition, for more information on these features.

```
1 0 SET WIDTH=80
2 TITLE TESI XAVIER UCAR
3
4 FILE HANDLE UCADAT/NAME='UCA.DAT'
5 DATA LIST FILE=UCADAT RECORDS=3
6 /1 CAS 1-2
7 V1 3
8 V2 4
9 V3 5
10 V4 6
11 V5 7
12 V6 8
13 V7 9
14 V8 10
15 V9 11
16 V10 12-13
17 V11 14
18 V12 15
19 V13 16
20 V16 19
21 V17 20
22 V18 21
23 V19 22
24 V20 23
25 V21 24
26 V22 25
27 V23 26
28 V24 27
29 V25 28
30 V26 29
31 V27 30
32 V28 31
33 V29 32
34 V30 33
35 V31 34
36 V32 35
37 V33 36
38 V34 37
39 V35 38
40 V36 39
```

41	V37	40
42	V38	41
43	V39	42
44	V40	43
45	V41	44
46	V42	45
47	V43	46
48	V44	47
49	V45	48
50	V46	49
51	V47	50
52	V48	51
53	V49	52
54	V50	53
55	V51	54
56	V52	55
57	V53	56
58	V54	57
59	V55	58
60	V56	59
61	V57	60
62	V58	61
63	V59	62
64	V60	63
65	V61	64
66	V62	65
67	V63	66
68	V64	67
69	V65	68
70	V66	69
71	V67	70
72	V68	71
73	V69	72
74	V70	73
75	V71	74
76	V72	75
77	V73	76
78	V74	77
79	V75	78
80	V76	79
81	V77	80
82	/2 V78 TO V100	1-23
83	V102 TO V157	25-80
84	/3 V158	1
85	V159	2
86	V160	3
87	V161	4
88	V162	5
89	V163	6
90	V164	7
91	V165	8
92	V166	9
93	V167	10
94	V168	11

95 V169 12
96 V170 13
97 V171 14
98 V172 15
99 V173 16
100 V174 17
101 V175 18
102

This command will read 3 records from \$1\$DUA2:[ILCE2]UCA.DAT:

Variable	Rec	Start	End	Format
CAS	1	1	2	F2.0
V1	1	3	3	F1.0
V2	1	4	4	F1.0
V3	1	5	5	F1.0
V4	1	6	6	F1.0
V5	1	7	7	F1.0
V6	1	8	8	F1.0
V7	1	9	9	F1.0
V8	1	10	10	F1.0
V9	1	11	11	F1.0
V10	1	12	13	F2.0
V11	1	14	14	F1.0
V12	1	15	15	F1.0
V13	1	16	16	F1.0
V16	1	19	19	F1.0
V17	1	20	20	F1.0
V18	1	21	21	F1.0
V19	1	22	22	F1.0
V20	1	23	23	F1.0
V21	1	24	24	F1.0
V22	1	25	25	F1.0
V23	1	26	26	F1.0
V24	1	27	27	F1.0
V25	1	28	28	F1.0
V26	1	29	29	F1.0
V27	1	30	30	F1.0
V28	1	31	31	F1.0
V29	1	32	32	F1.0
V30	1	33	33	F1.0
V31	1	34	34	F1.0
V32	1	35	35	F1.0
V33	1	36	36	F1.0
V34	1	37	37	F1.0
V35	1	38	38	F1.0
V36	1	39	39	F1.0
V37	1	40	40	F1.0
V38	1	41	41	F1.0
V39	1	42	42	F1.0
V40	1	43	43	F1.0
V41	1	44	44	F1.0
V42	1	45	45	F1.0

27-Nov-90 TESI XAVIER UCAR
20:19:23 SPSS-X VAX/VMS U.A.B.

on CCUAB1::

VMS VS.

V43	1	46	46	F1.0
V44	1	47	47	F1.0
V45	1	48	48	F1.0
V46	1	49	49	F1.0
V47	1	50	50	F1.0
V48	1	51	51	F1.0
V49	1	52	52	F1.0
V50	1	53	53	F1.0
V51	1	54	54	F1.0
V52	1	55	55	F1.0
V53	1	56	56	F1.0
V54	1	57	57	F1.0
V55	1	58	58	F1.0
V56	1	59	59	F1.0
V57	1	60	60	F1.0
V58	1	61	61	F1.0
V59	1	62	62	F1.0
V60	1	63	63	F1.0
V61	1	64	64	F1.0
V62	1	65	65	F1.0
V63	1	66	66	F1.0
V64	1	67	67	F1.0
V65	1	68	68	F1.0
V66	1	69	69	F1.0
V67	1	70	70	F1.0
V68	1	71	71	F1.0
V69	1	72	72	F1.0
V70	1	73	73	F1.0
V71	1	74	74	F1.0
V72	1	75	75	F1.0
V73	1	76	76	F1.0
V74	1	77	77	F1.0
V75	1	78	78	F1.0
V76	1	79	79	F1.0
V77	1	80	80	F1.0
V78	2	1	1	F1.0
V79	2	2	2	F1.0
V80	2	3	3	F1.0
V81	2	4	4	F1.0
V82	2	5	5	F1.0
V83	2	6	6	F1.0
V84	2	7	7	F1.0
V85	2	8	8	F1.0
V86	2	9	9	F1.0
V87	2	10	10	F1.0
V88	2	11	11	F1.0
V89	2	12	12	F1.0
V90	2	13	13	F1.0
V91	2	14	14	F1.0
V92	2	15	15	F1.0
V93	2	16	16	F1.0
V94	2	17	17	F1.0
V95	2	18	18	F1.0
V96	2	19	19	F1.0

V97	2	20	20	F1.0
V98	2	21	21	F1.0
V99	2	22	22	F1.0
V100	2	23	23	F1.0
V102	2	25	25	F1.0
V103	2	26	26	F1.0
V104	2	27	27	F1.0
V105	2	28	28	F1.0
V106	2	29	29	F1.0
V107	2	30	30	F1.0
V108	2	31	31	F1.0
V109	2	32	32	F1.0
V110	2	33	33	F1.0
V111	2	34	34	F1.0
V112	2	35	35	F1.0
V113	2	36	36	F1.0
V114	2	37	37	F1.0
V115	2	38	38	F1.0
V116	2	39	39	F1.0
V117	2	40	40	F1.0
V118	2	41	41	F1.0
V119	2	42	42	F1.0
V120	2	43	43	F1.0
V121	2	44	44	F1.0
V122	2	45	45	F1.0
V123	2	46	46	F1.0
V124	2	47	47	F1.0
V125	2	48	48	F1.0
V126	2	49	49	F1.0
V127	2	50	50	F1.0
V128	2	51	51	F1.0
V129	2	52	52	F1.0
V130	2	53	53	F1.0
V131	2	54	54	F1.0
V132	2	55	55	F1.0
V133	2	56	56	F1.0
V134	2	57	57	F1.0
V135	2	58	58	F1.0
V136	2	59	59	F1.0
V137	2	60	60	F1.0
V138	2	61	61	F1.0
V139	2	62	62	F1.0
V140	2	63	63	F1.0
V141	2	64	64	F1.0
V142	2	65	65	F1.0
V143	2	66	66	F1.0
V144	2	67	67	F1.0
V145	2	68	68	F1.0
V146	2	69	69	F1.0
V147	2	70	70	F1.0
V148	2	71	71	F1.0
V149	2	72	72	F1.0
V150	2	73	73	F1.0
V151	2	74	74	F1.0

V152	2	75	75	F1.0
V153	2	76	76	F1.0
V154	2	77	77	F1.0
V155	2	78	78	F1.0
V156	2	79	79	F1.0
V157	2	80	80	F1.0
V158	3	1	1	F1.0
V159	3	2	2	F1.0
V160	3	3	3	F1.0
V161	3	4	4	F1.0
V162	3	5	5	F1.0
V163	3	6	6	F1.0
V164	3	7	7	F1.0
V165	3	8	8	F1.0
V166	3	9	9	F1.0
V167	3	10	10	F1.0
V168	3	11	11	F1.0
V169	3	12	12	F1.0
V170	3	13	13	F1.0
V171	3	14	14	F1.0
V172	3	15	15	F1.0
V173	3	16	16	F1.0
V174	3	17	17	F1.0
V175	3	18	18	F1.0

103 VAR LABELS

104	V1	'INSTITUCIO'
105	V2	'SEXE'
106	V3	'EDAT'
107	V4	'COMUNITAT'
108	V5	'RESIDENCIA'
109	V6	'TREBALL'
110	V7	'FAMILIA'
111	V8	'AMICS'
112	V9	'ALTRES RAONS'
113	V10	'PROFESSIO'
114	V11	'APLICACIO CONEIXEMENTS'
115	V12	'TEATRE'
116	V13	'FREQUENCIA TEATRE'
117	V16	'RELIGIOSOS SEGONS INSTITUCIO'
118	V17	'RELIGIOSOS SEGONS ANIMADOR'
119	V18	'RELIGIOSOS SEGONS MATEIX'
120	V19	'RECREATIVUS SEGONS INSTITUCIO'
121	V20	'RECREATIVUS SEGONS ANIMADOR'
122	V21	'RECREATIVUS SEGONS MATEIX'
123	V22	'EDUCATIVUS SEGONS INSTITUCIO'
124	V23	'EDUCATIVUS SEGONS ANIMADOR'
125	V24	'EDUCATIVUS SEGONS MATEIX'
126	V25	'CULTURALS SEGONS INSTITUCIO'
127	V26	'CULTURALS SEGONS ANIMADOR'
128	V27	'CULTURALS SEGONS MATEIX'
129	V28	'LUDICS SEGONS INSTITUCIO'
130	V29	'LUDICS SEGONS ANIMADOR'
131	V30	'LUDICS SEGONS MATEIX'

132 V31 'SOCIALS SEGONS INSTITUCIO'
133 V32 'SOCIALS SEGONS ANIMADOR'
134 V33 'SOCIALS SEGONS MATEIX'
135 V34 'PROFESSIONALS SEGONS INSTITUCIO'
136 V35 'PROFESSIONALS SEGONS ANIMADOR'
137 V36 'PROFESSIONALS SEGONS MATEIX'
138 V37 'ASSISTENCIALS SEGONS INSTITUCIO'
139 V38 'ASSISTENCIALS SEGONS ANIMADOR'
140 V39 'ASSISTENCIALS SEGONS MATEIX'
141 V40 'ECONDMICS SEGONS INSTITUCIO'
142 V41 'ECONOMICS SEGONS ANIMADOR'
143 V42 'ECONOMICS SEGONS MATEIX'
144 V43 'PRDMCIONALS SEGONS INSTITUCIO'
145 V44 'PROMOCIONALS SEGONS ANIMADOR'
146 V45 'PROMOCIONALS SEGONS MATEIX'
147 V46 'TRADICIO SEGONS INSTITUCIO'
148 V47 'TRADICIO SEGONS ANIMADOR'
149 V48 'TRADICIO SEGONS MATEIX'
150 V49 'POSTA EN ESCENA'
151 V50 'APRENTATGES'
152 V51 'TEMPS OCI'
153 V52 'REALITZACIO PERSONAL'
154 V53 'ACTIVACIO COMUNITAT'
155 V54 'RELACIONS'
156 V55 'PASAR-HD BE'
157 V56 'GUANYAR CALES'
158 V57 'PROMOCIO'
159 V58 'AJUST PROCES INTERVENCIO'
160 V59 'MILLOR CONEIXEMENT'
161 V60 'MILLOR EXPESSIO'
162 V61 'DESENVOLUPAMENT PERS. EMOG.'
163 V62 'AUTONOMIA'
164 V63 'FORMACIO PERSONAL'
165 V64 'RELACIO ALTRES'
166 V65 'APRENDRE PROFESSIO'
167 V66 'OCUPAR TEMPS OCI'
168 V67 'DIVERSIO'
169 V68 'CONEIXER PROBLEMATICA COMUNITAT'
170 V69 'IMPLICACIO PROBLEMATICA COMUNITAT'
171 V70 'BUSCAR SOLUCIONS COMUNITAT'
172 V71 'AUTOORGANITZACIO'
173 V72 'PARTICIPACIO CREACIO PROJECTE'
174 V73 'PARTICIPACIO PLANIFICACIO'
175 V74 'PARTICIPACIO CREACIO OBRA'
176 V75 'MILLORAR RELACIONS GENT'
177 V76 'MOSTRA ENVEJES GENT'
178 V77 'DINAMITZA CULTURALMENT COMUNITAT'
179 V78 'UNIR PERSONES COMUNITAT'
180 V79 'DESCOBRIR CONFLICTES COMUNITAT'
181 V80 'SENSIBILITZA COMUNITAT'
182 V81 'NO AFECTA COMUNITAT SIGNIFICATIVAMENT'
183 V82 'AUTORITARIA'
184 V83 'OBERTA'
185 V84 'REPRESIVA'

186	V85	'IL.LUSIONADA'
187	V86	'DIALOGANT'
188	V87	'DISTANCIADA'
189	V88	'LAISSEZ-FAIRE'
190	V89	'INDIFERENT'
191	V90	'PARTICIPATIVA'
192	V91	'TANCADA'
193	V92	'FLEXIBLE'
194	V93	'ALTRES ACTITUDS'
195	V94	'INTENTA IMPLICAR'
196	V95	'OBLIDA NO PARTICPANTS'
197	V96	'VOL OBSERVACIO PARTICIPANTS'
198	V97	'DEMANA NO PARTICIPANTS CALLAR-MARXAR'
199	V98	'DEMANA PARER'
200	V99	'ASSIGNA TASQUES DIFERENCIALS'
201	V100	'APLICACIO TECNQUES ANIMADOR'
202	V102	'ESCENOGRAFIA D'
203	V103	'ESCENOGRAFIA R'
204	V104	'ESCENOGRAFIA C'
205	V105	'FIGURINS D'
206	V106	'FIGURINS R'
207	V107	'FIGURINS C'
208	V108	'VESTUARI D'
209	V109	'VESTUARI R'
210	V110	'VESTUARI C'
211	V111	'UTILLERIA D'
212	V112	'UTILLERIA R'
213	V113	'UTILLERIA C'
214	V114	'ELECTRICITAT D'
215	V115	'ELECTRICITAT R'
216	V116	'ELECTRICITAT C'
217	V117	'LUMINOTECNIA D'
218	V118	'LUMINOTECNIA R'
219	V119	'LUMINOTECNIA C'
220	V120	'MAQUINARIA D'
221	V121	'MAQUINARIA R'
222	V122	'MAQUINARIA C'
223	V123	'SO D'
224	V124	'SO R'
225	V125	'SO C'
226	V126	'MUSICA D'
227	V127	'MUSICA R'
228	V128	'MUSICA C'
229	V129	'PRODUCCIO D'
230	V130	'PRODUCCIO R'
231	V131	'PRODUCCIO C'
232	V132	'REGIDURIA D'
233	V133	'REGIDURIA R'
234	V134	'REGIDURIA C'
235	V135	'DIRECCIO D'
236	V136	'DIRECCIO R'
237	V137	'DIRECCIO C'
238	V138	'AJUDANTIES D'
239	V139	'AJUDANTIES R'

240 V140 'AJUDANTIES C'
 241 V141 'DIRECCIO PROJECTE'
 242 V142 'PROJECTE SOL D EN GRUP'
 243 V143 'CONTRIBUIR AMB MATERIAL'
 244 V144 'PARTICIPACIO FINANÇAMENT PROJECTE'
 245 V145 'DIFUSIO PROCES INTERVENCIO'
 246 V146 'PARTICIPACIO AVALUACIO INTERVENCIO'
 247 V147 'CONTINUITAT'
 248 V148 'FREQUENCIA CONTINUITAT'
 249 V149 'TRACTE INSTITUCIO'
 250 V150 'INTERVENCIONS ANIMADOR'
 251 V151 'CLIMA GENERAT'
 252 V152 'GESTIO PROJECTE'
 253 V153 'SUPORT COMUNITAT'
 254 V154 'APRENENTATGES REALITZATS'
 255 V155 'ACTIVITATS REALITZADES'
 256 V156 'DINAMITZACIO COMUNITAT'
 257 V157 'MILLOR CONEIXEMENT UN MATEIX'
 258 V158 'CAPACITAT EXPRESSIVA-COMUNICATIVA'
 259 V159 'CAPACITAT RELACIONAL'
 260 V160 'IMPLICACIO EN LA COMUNITAT'
 261 V161 'AUTONOMIA PERSONAL'
 262 V162 'PARTICIPACIO PROCES'
 263 V163 'PAPER ANTERIOR ACTOR'
 264 V164 'PAPER ANTERIOR ANIMADOR'
 265 V165 'PAPER ANTERIOR TECNIC'
 266 V166 'PAPER ANTERIOR AJUDANT'
 267 V167 'PAPER ACTUAL ACTOR'
 268 V168 'PAPER ACTUAL ANIMADOR'
 269 V169 'PAPER ACTUAL TECNIC'
 270 V170 'PAPER ACTUAL AJUDANT'
 271 V171 'ENFASI PARTICIPACIO TOT EL GRUP'
 272 V172 'ENFASI ENTENDRE BE LA TECNICA'
 273 V173 'ENFASI GRUP APRENGUI TECNICA'
 274 V174 'ENFASI GRAU COMUNICACIO INTERPERSONAL'
 275 V175 'ENFASI GRUP DISFRUTI'

276
 277 VALUE LABELS
 278 V1 1 'FARNERS'
 279 2 'WAD-RAS'
 280 3 'VENTALL'
 281 4 'ESPARREGUERA'
 282 5 'ANTIFAR'
 283 6 'MANRESA'
 284 7 'SAGRERA'
 285 8 'MESSE DES TRAVALLEURES'/
 286 V2 1 'HOME'
 287 2 'DONA'/
 288 V3 1 'MENYS 10 ANYS'
 289 2 '11-14 ANYS'
 290 3 '15-18 ANYS'
 291 4 '19-25 ANYS'
 292 5 '26-30 ANYS'
 293 6 '31-40 ANYS'

27-Nov-90 TESI XAVIER UCAR Page
20:19:24 SPSS-X VAX/VMS U.A.B. on CCUAB1:: VMS V5.3

294 7 '41-50 ANYS'
295 8 'MES DE 50 ANYS'/
296 V4 TO V9,V11,V12,V58,V72 TO V74,V82 TO V99,V102 TO V140,
297 V142 TO V147,V163 TO V175 1 'SI'
298 2 'NO'/

V10 01 'MESTRE INDUSTRIAL'
300 02 'ATUR'
301 03 'COMERCIANT'
302 04 'ADMINISTRATIU'
303 05 'BANCA'
304 06 'IMPRESOR'
305 07 'PLANXADDRA'
306 08 'ESTUDIANT'
307 09 'DEPENDENTA'
308 10 'MECANIC'
309 11 'PENSIDNISTA'
310 12 'CUINA'
311 13 'PERRUQUERIA'
312 14 'DIFERENTS FABRIQUES'
313 15 'RADIO'
314 16 'METGE'
315 17 'EMPRESARI'
316 18 'MESTRA'
317 19 'APARELLADOR'
318 20 'ENGINYER TECNIC'
319 21 'ARTS GRAFIQUES'
320 22 'INFORMATICA'
321 23 'PROFESSORA DANSA'
322 24 'ANIMADOR SOCIOCULTURAL'
323 25 'ASSISTENT SOCIAL'
324 26 'EDUCADOR'
325 27 'CONTABLE'
326 28 'MESTRESSA CASA'
327 29 'DIBUIXANT'
328 30 'PINTOR'
329 31 'REGISSEUR'
330 32 'MONTADORA VIDEU'
331 33 'AGENT PERSONAL'
332 34 'ADVOCAT'
333 35 'BIOLOGA'
334 36 'ECONOMISTA'/

V16 TO V57,V59 TO V71,V75 TO V81 1 'NUL.LA IMPORTANCIA'
336 2 'INFIMA IMPORTANCIA'
337 3 'POCA IMPORTANCIA'
338 4 'SUFICIENT IMPORTANCIA'
339 5 'BASTANTA IMPORTANCIA'
340 6 'MOLTA IMPORTANCIA'/

V100 1 'TRACTA PER IGUAL'
343 2 'DIFERENCIA TRACTA'/

V141 1 'PROFESSIONALS COMUNITAT'
346 2 'PROFESSIONALS EXTERNS COMUNITAT'/

V13,V148 1 'PUNTUALMENT'

27-Nov-90 TESI XAVIER UCAR

20:19:24 SPSS-X VAX/VMS U.A.B.

on CCUAB1::

VMS V5.3

Page 11

```
348          2 'PERIODICAMENT'/
349      V149 TO V162 1 'MOLT NEGATIVA'
350          2 'NEGATIVA'
351          3 'INDIFERENT'
352          4 'POSITIVA'
353          5 'MOLT POSITIVA'/
354
355
356 FREQUENCIES VARIABLES=V1 TO V175
357     /STATISTICS=ALL
358     /HBAR
359
```

There are 4,434,704 bytes of memory available.

Memory allows a total of 32,767 values accumulated across all variables.
There may be up to 8,192 value labels for each variable.

RELACIO DE DADES